

د بنځو د حج او عمرې لارښود

د بنځو د حج، عمرې، زیارت او سفر د ټولو
مسایلو په اړه بشپړ، مستند او عام فهمه کتاب

لیکونکی:

عبدالمالک «همت»

د کتاب نوم: د ښځو د حج او عمرې لارښود
د کتاب فارسی نوم: راهنمایی حج و عمره مخصوص زنان
لیکونکی: عبدالمالک «همت»
موضوع: حنفي فقه
د چاپ شمیر: لومړي (دیجیتال)
د چاپ تاریخ: سلواغه ۱۳۹۵ هـ ش - جمادي الأول ۱۴۳۸ هـ ق
سرچینه:

دا کتاب د عقیدې د کتابخانې سایت نه داوڼلود شوی دی.

www.aqeedeh.com/pa

book@aqeedeh.com

برښنا لیک:

د موحدینو ګروپ ویب پاڼو

www.aqeedeh.com

www.mowahedin.com

www.islamtxt.com

www.videofarsi.com

www.shabnam.cc

www.zekr.tv

www.sadaiislam.com

www.mowahed.com

په عقیدې سایت کې ددغه کتاب خپرول، دهغه د ټولو محتواوو

سره دسایت د همغږۍ په معنا نه ده.

contact@mowahedin.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

د کتاب فهرست

- د کتاب فهرست..... ۱
- سریزه..... ۱
- د حج فرضیت..... ۳
- د حج معنا:..... ۳
- د حج د فرضیت تاریخ:..... ۳
- د حج شرایط:..... ۳
- د حج اراده..... ۴
- توبه..... ۵
- د حج د مسایلو زده کول..... ۵
- د سفر لپاره له کوره وتل..... ۶
- په سفر کې د لمانځه مسایل..... ۷
- په مکه مکرمه کې د لمانځه په هکله:..... ۸
- په منا او عرفات کې د لمونځونو په هکله:..... ۹
- د بنځي د محرم مسایل..... ۱۱
- په عده کې د حج سفر..... ۱۴
- د تیمم ترتیب او مسئلې..... ۱۶
- په الوتکه، بېړۍ، اورگاډي او بس کې د لمانځه مسئلې..... ۱۷
- احرام..... ۱۹

- ۲۱..... د بنځي د حيض او نفاس مسایل:
- ۲۴..... د نر بنځي احرام.....
- ۲۵..... احرام ته چمتو والی
- ۲۶..... د الوتکي د مسافر د احرام تړلو طريقه
- ۲۷..... د احرام تړلو طريقه.....
- ۲۸..... تلبیه
- ۳۰..... هغه خبري چي په احرام کي منع دي
- ۳۲..... مکروه چاري.....
- ۳۳..... روا خبري.....
- ۳۵..... د ميقاتونو بيان
- ۳۵..... زماني ميقات:.....
- ۳۵..... مکاني ميقات:
- ۳۵..... د آفاقيانو ميقاتونه دا دي:
- ۳۷..... جدې ته تر رسېدو وروسته.....
- ۳۷..... د حرم پولو ته ننوتل
- ۳۸..... مکې مکرمې ته ننوتل
- ۳۸..... مسجد الحرام ته ننوتل
- ۳۹..... د لومړي ځل لپاره د کعبې شريفې د ليدلو شپې
- ۴۱..... عمره او مسایل يې.....**
- ۴۳..... د حج او عمرې ترمنځ توپير.....
- ۴۴..... د عمرې کولو نخشه.....
- ۴۵..... د نارينه وو او بنځو گله لمونځ
- ۴۶..... په مسجد الحرام کي د بنځو لمونځ
- ۴۸..... د بنځو د جماعت د لمانځه نيت او ترتيب:

د طواف بیان.....	۴۸
د طواف کولو طریقه.....	۵۰
د طواف د دعاوو په هکله.....	۵۴
د طواف ضروري مسئلې.....	۵۵
مُلتَزَم.....	۶۰
د طواف لمونځ.....	۶۱
د زمزم اوبه.....	۶۲
د صفا او مروه ترمنځ سعی.....	۶۴
د سعبي طریقه.....	۶۴
د سعبي مسئلې.....	۶۷
په مکه کې د حج لپاره د انتظار په ورځو کې لاندې خبرې توصیه کيږي.....	۷۰
د طواف زیارت د سعبي په هکله مشوره:.....	۷۳
د حج بیان.....	۷۴
د حج فرائض:.....	۷۴
د حج ارکان:.....	۷۴
د حج واجبات:.....	۷۵
د حج ستونه:.....	۷۵
د حج ډولونه.....	۷۶
افراد:.....	۷۷
د مفرد حج طریقه:.....	۷۷
قران:.....	۷۷
د قران حج طریقه:.....	۷۸
تمتع:.....	۷۸

- ۷۹..... د تمتع حج طريقه:
- ۷۹..... د افراد حج افعال حکم د قران افعال حکم
- ۸۰..... د تمتع د فعلونو نخشه چي هدی نه وي ورسره حکم
- ۸۱..... د حج په مناسکو کي د نارينه او ښځي فرق
- ۸۲..... د حج سنتونه او مستحبات
- ۸۲..... د حج د سنتونو تفصيل:
- ۸۳..... د حج د مستحباتو تفصيل:
- ۸۴..... د حج مناسک په لنډه توگه
- د لوی اختر د میاشتي (ذوالحجې) اتمه د حج لومړی ورځ: له
- ۸۶..... مکې مکرمې څخه منا ته تلل
- د لوی اختر د میاشتي نهمه د حج دوهمه ورځ: له منا څخه
- ۸۹..... عرفات ته تلل
- ۸۹..... د تشریق تکبیر:
- ۹۰..... پر عرفات درېدل:
- ۹۲..... د عرفات د عاوي:
- ۹۳..... څو مهمې مسئلې:
- ۹۴..... څو یادونې:
- ۹۵..... مزدلفې ته تلل
- ۹۵..... د لمونځونو کولو طریقه دا ده:
- ۹۶..... د شگو ټولول:
- ۹۷..... د ښځو لپاره آساني:
- د لوی اختر د میاشتي لسمه د حج درېیمه ورځ: له مزدلفې څخه
- ۹۹..... منا ته تلل
- ۹۹..... عقبه جمره (لوی شیطان) ولی

- د جمره عقبه (د لوی شیطان ویشتل): ۹۹
- د رمي وختونه: ۱۰۱
- بنځي دي پخپله شیطان ولي: ۱۰۲
- منا ته د شپې د رسېدلو بنځو دویشتلو وخت: ۱۰۴
- تلبیه بندول: ۱۰۴
- قرباني: ۱۰۴
- د قران او تمتع د قرباني په بدل کي روژې: ۱۰۶
- د ورېښتانو پرې کول (غچي کول): ۱۰۷
- طواف زیارت: ۱۰۸
- په طواف زیارت کي د بنځي د پاکی مسایل: ۱۱۰
- بنځو ته یوه آساني: ۱۱۱
- د حج سعی: ۱۱۲
- تر طواف زیارت وروسته منا ته ستنېدل: ۱۱۲
- د لوی اختر د میاشتي یوو لسمه د حج څلورمه ورځ: شگي ویشتل ۱۱۳
- د لوی اختر د میاشتي دوو لسمه د حج پنځمه ورځ: شگي ویشتل ۱۱۴
- له منا څخه مکې ته تلل ۱۱۵
- د خدای په امانی (وداع) طواف ۱۱۵
- د طواف وداع مسئلې: ۱۱۶
- د مدینې منورې زیارت ۱۱۷
- د رسول ﷺ د روضې د زیارت آداب ۱۲۰
- د حضرت ابوبکر ﷺ زیارت ۱۲۳
- د حضرت عمر ﷺ زیارت ۱۲۳

- د بي بي فاطمې عليها السلام زيارت ۱۲۴
- په نبوي مسجد کي د لمانځه فضيلت ۱۲۴
- په نبوي مسجد کي د څلوېښتو لمونځونو فضيلت ۱۲۵
- په بنځو پوري اړوند ځيني مسایل: ۱۲۵
- څه نوري اړيني خبري: ۱۲۶
- له مدينې منورې څخه ستنېده ۱۲۸
- د ژباړن لنډه پېژندنه ۱۳۰**

سريزه

حامداً ومصلياً ومسلماً وبعد:

که څه هم اسلامي احکام پربنځو او نارينه وو دواړو يو شان لازم دي خو په ځينو مواردو کې د بنځو مسايل بېل دي. لکه چې د حج د مقدسي فريضي په ادا کولو کې هم خبره دغسي ده؛ په زياتو مسايلو کې د بنځو او نارينه وو مسايل فرق نه کوي، خو ډېر مسايل بيا داسي دي چې په بنځو پورې ځانگړي دي. له دې امله په نورو ژبو کې د بنځو د حج او عمرې د مناسکو په هکله بېل لار بنودي کتابونه ليکل سوي او خپاره سوي دي. خو له بده مرغه د دغسي يوه کتاب له شتون څخه زموږ خوږه ژبه پښتو بې برخي وه. چې د دې تشي له امله زموږ خوندي د حج او عمرې د اعمالو په ترسره کولو کې د زياتو ستونزو سره مخامخ کېدلې او کله کله به په ځينو مسايلو کې خطاوتلې. ځکه نو ما وپتېيل چې پر پښتو معلم الحجاج سربېره، کوم چې په عامه او نسبتاً مفصله توگه ليکل سوی دی دغه کتاب زما د گرانو حج کوونکو خونديو لپاره د بنځو د حج د ځينو کتابونو او نورو معتبرو مناسکو څخه په استفاده په ساده او آسانه ژبه او په لنډه توگه وليکم، خو دوی له دې کتاب څخه په گټه اخیستنه په آساني سره او بېله تېروتنو دغه مقدسه فريضة ادا کړای سي او ما ته د مکې مکرمې په سپېڅلو اړشوگانو کې دعاوي وکړي او حضرت رسول اکرم ﷺ ته د سلامونو په وړاندي کولو کې مي هېر نه کړي.

اوس نو که د بنځي محرم پښتو معلم الحجاج او بنځه همدغه کتاب ولري او د حج د چارو تر پيل کېدو د مخه يې يو يا څو واړه په غور ولولئ او د هغو مضمونونه ښه ذهن نشينه کړئ، بيا پر خپل وخت هغه مطلب چي د ليدلو اړتيا يې وي په دغو کتابونو کي وگورئ او له لازم پام او احتياطه کار واخلي، زه ډاډ ورکوم چي ان شاء الله د حج، عمرې او مديني منوري د زيارت په چارو کي به د هيڅ ستونزي سره مخامخ نه سي.

زما توصيه حج ته تلونکو بنځو او د هغومحرمانو ته داده چي دغه دواړه کتابونه تر لاسه کړئ او لازمه گټه ځني واخلي. که بيا هم په کومه مسئله کي ستونزه درپېښه سي نو له يوه معتبر اسلامي عالم څخه يې وپوښئ خو هوبښ کوي چي د امريکا د پلويانو او تنخوا خورو يا عامو خلکو په خبرو عمل ونه کړئ. د دغسي بې تقوا او ناپوهو کسانو پر خبرو له غور نيولو څخه کله ناکله نه جبيره کېدونکي تاوانونه رسيري.

لوی څښتن دي مورن ټولو ته د هغه د خوښي سره سم د اسلام د ټولو ارکانو د ترسره کولو توفيق راکړي. آمين.

عبد المالک (همت)

کندهار، د ۱۳۸۷ لمريز کال د اسد شپږمه

د حج فرضیت

په اسلام کي لکه څنگه چي لمونځ، روژه او زکات فرض دي، دغسي د بيت الله شريفې حج هم فرض دی.

د حج معنا:

د حج لغوي معنا ده د لوی او غټ کار اراده، قصد او زیارت. په شریعت کي په مخصوص ځای کي، په مخصوصه زمانه کي د مخصوصو افعالو تر سره کولو ته حج وایي.

د حج د فرضیت تاریخ:

حج په مشهور قول په نهم هجري کال فرض سوی دی او پر هر مسلمان باندي په ژوند کي یوه پلا فرض دی.

د حج شرایط:

د حج د فرض کېدو لپاره څو شرایط دي، کله چي هغه ټول موجود سي نو حج فرض کيږي. دغه شرایط دي: اسلام، د حج د فرضیت په هکله پوهه او علم، لویښت، عقل، آزادي، د لاري پر توبنه او پر سپرلی قدرت او وس درلودل او د حج وخت.

د حج د ادا کولو د وجوب شرایط پنځه دي. کله چي د فرضیت شرایط موجود سي، خو د حج د ادا کولو د وجوب کوم شرط نه وي موجود نو بیا حج پخپله کول نه دي واجب، بلکي په دې صورت کي

به له خپله لوري بل چا ته وظيفه ورکوي چې د هغه لخوا حج وکړي. يا به د مړيني پر مهال وصيت کوي چې د هغه لخوا حج ادا کړي.

د حج د ادا کولو شرايط: لومړی: روغتيا. دوهم: نه بندي کېدل. دريم: د لاري امنيت. څلورم: د ښځي محرم. پنځم: د ښځي نه عده.

د حج اراده

کله چې د حج يا عمرې اراده وکړئ نو لاندې کارونه تر سره کړئ:

1- تر ټولو د مخه دا نيت وکړئ چې زه يوازي د خداى تعالى د رضا، د هغه د حکم د برپايه کولو او د آخرت د ثواب لپاره دغه سفر کوم. هوبن کوى چې حج مو د نامه يا د تفريح په نيت خراب نه کړئ.

2- که لمونځونه، روژې، زکات، اختريان او داسي نور درباندي وي د هغو د قضا راوړلو پخه اراده وکړئ او تر خپله وسه يې په قضا را وړلو پيل وکړئ. آينده پخه اراده وکړئ چې بيا به دا غلطي او گناه نه کوم. که د چا مالي يا بدني حق در باندي ووځو کېدلای سي ادا يې کړئ. د خطا او قصور معافي ځني و غواړئ. خو که د حقوقو څښتنان مړه سوي وي، که يې وارثان موجود وه هغو ته يې حق ور کړئ او که د حقوقو خاوندان او د هغو ورثه نه وه معلوم بيا يې د مال د خاوند لخوا خيرات کړئ. خو په خپله يې د ثواب څه هيله مه لرئ.

3- که مو مور او پلار یا نور خپلوان در څخه خوابدي وي خوشاله يې کړی او که مو د چا سره څه جنگ کړی وي پخلا يې کړی او بخښنه ځني وغواړی. خپله هم بخښنه ورته وکړی.

توبه

د سفر تر پېلولو د مخه د زړه له اخلاصه توبه وکاری او پر خپلو تېرو ناوړو کړو باندي شرمندگي او پښېماني څرگنده کړی. د توبې کښلو مستحبه طریقه داسي ده:

لومړی غسل وکړی یا اودس تازه کړی. بیا دوه رکعته لمونځ د توبې په نیت وکړی. په ډېره خشوع او خضوع او په عجز او خاکساري لوی څښتن عَلَّاهُ ته وژاړی. په دې کي کمی مه کوی. له خپلو گنهنونو او تېروتنو توبه وکاری. په پلا وو پلاوو دا دعا وویاست:

ای لویه څښتنه! زه ستا په حضور کي له خپلو ټولو گناهونو څخه توبه کارم او په ټینگه اقرار کوم چي بیا هیڅکله گناه نه کوم. ای لویه څښتنه! زه باور لرم چي ستا بخښنه زما تر گناه ډېره پراخه ده او زما د عمل په نسبت زه ستا رحمت ته ډېر امید لرم.

د حج د مسایلو زده کول

تر حج دمخه د حج مسألې زده کول واجب دي. نو چي کوم وخت مو د حج اراده وسي یا سفر پیل کړی د حج د مسألو په زده کولو پیل وکړی. یو معتبر (واضح او جامع) کتاب در سره واخلي، څو واره يې مطالعه کړی. که په کومه مسئله نه پوهیږی له خپل محرم یا يې له کوم معتبر عالم څخه زده کړی. دعامو خلکو پېښې (تقلید) مه کوی او مه پر معمولي لوستونکي اعتماد کوی، بلکي د مکې

مکرمې د معلمانو پر خبره هم باور مه کوئ. ځکه چې هغوی اکثر د حج په مسایلو ناخبره دي او که بالفرض په مسئلو پوه هم وي، د خلکو د ستونزو دونه پروا نه کوي.

د سفر لپاره له کوره وتل

له کوره غمجنه او خوابدې مه وزئ، بلکې خوبنه او خوشاله ووزئ. تر وتلو دمخه د وس سره سم څه خیرات ورکړئ. دوه رکعته نفل لمونځ په کور کې وکړئ، په دې شرط چې مکروه وخت نه وي او په حیض یا نفاس کې نه یاست. تر سلام وروسته آیه کرسی او سورت قریش ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ﴾ ووايست او له حق تعالی څخه د سفر د آسانی په هکله مرسته وغواړئ او دا دعا هم وکړئ:

«ای لویه څښتنه! ستا پاک رسول ﷺ چې په سفر د روانېدو پر وخت کومي دعاوي کړي دي یا یې نورو ته د هغو د کولو فرمایلي دي او ستا نېکو بنده گانو چې څونه دعاوي کړي دي هغه ټولي زما لخوا قبولي کړه».

په لار کې له حق تعالی څخه ډېر بېرېږئ او تل په ذکر، تلاوت او داسې نورو لگیا اوسئ. څنگه چې د مسافرو په تېره د حاجیانو دعاوي قبلېري نو مور او پلار، مېړه، خپلوانو او عامو مسلمانانو ته دعاوي کوئ. په کوم ځای کې چې تم سئ دوه رکعته نفل کوئ. کله چې روانېږئ بیا دوه رکعته وکړئ. د ملگرو، خادمانو او نورو سره سختی، شخړې او جگړې مه کوئ.

که کوم بې وزلی یا بې خرڅه حاجي سوال کوي بد مه ورته وایاست. که موڅه د وسه کيږي ور يې کړی. که نه په سمه يې جواب کړی او دعا ورته وکړی. پر لاري بنه په سکون او درنبت ځی، له چټي خبرو ډډه وکړی.

په سفر کي د لمانځه مسایل

گورئ چي په سفر کي لمونځ در څخه پاته نه سي. ځيني حاجيان د کم همتی او سستی له امله لمونځ قضا کوي. د يوه فرض، يعني د حج د کولو اراده يې کړې وي، د ورځي پنځه فرضه پرېږدي. لمونځ بېله شديدې عذره قضا کول لويه گناه ده.

په شريعت کي چي مسلمان د اته څلوېښتو ميلو ($77\frac{1}{4}$ کيلو مترو) د سفر اراده وکړي، پلي وي که په کومه وسيله کي، مسافر گڼل کيږي. پر هغه د ماپښين، مازديگر او ماخستن د څلورو رکعتو فرضو پر ځای دوه رکعته کول فرض دي. د سهار، ماښام او وترو په لمانځه کي کمی نه راځي.

مسئله: د $77\frac{1}{4}$ کيلو متره واټن سفر له هغه ځايه چي سفر ځني پيل کيږي بيا د هغه ښار چي سفر ورته کيږي تر هغه ځايه چي مسافر پکښي اوسي حسا بيږي، نه د يوه ښار له حدودو څخه د بل ښار تر پولو پوري. خو د لويو ښارونو حکم دادی چي کله مسافر د دغسي ښار له حدودو نه وي وتلی مسافر نه گڼل کيږي.

مسئله: په سفر کي د ماپښين، مازديگر او ماخستن لمونځونه بشپړ کول گناه ده. که مو هېر سول بشپړ يې وکړی. خو سجدۀ سهوه به کوی. دوه فرض او دوه نفل گڼل کيږي. که مو په هېره څلور رکعته

وکړل، سلام مو وگرځاوه او خبرې مو وکړې نو د سهوي د سجدې موقع مو له لاسه ورکړه په دې صورت کې څلور سره نفل شمېرل کېږي، دوه فرضه بیا وکړي. بیا کول یې ښه کار دی، خو که یې ونه کړی هم جواز لري. اما که پر دوهم رکعت وروسته نه کېښتلاست نو لمونځ به راگرځوی.

مسئله: کله چې له خپله ښاره ووژی تر څو چې مو په لار کې په کوم ځای کې د پنځلسو یا زیاتو ورځو د اوسېدو نیت نه وي کړی لمونځونه لنډ (قصر) کوی. خو که مو په کوم ځای کې د پنځلسو یا زیاتو ورځو د اوسېدو نیت وکړ نو تاسې مقیم بلل کېږئ لمونځونه بشپړ کوی. که مو په یوه ځای کې د پنځلسو ورځو د اوسېدو نیت نه وي کړی او په نن او سبا کې پنځلس ورځې درباندي تېري سوې، بیا هم مسافر گڼل کېږئ او لمونځونه لنډ کوی.

مسئله: د مسافر لپاره د سنتو او نفلو حکم دادی چې که مو تلوار وي یا کوم بل تکلیف وي یا ستړي یاست یا کوم بل مشکل وي نو د سهار له سنتو پرته که نور مؤ کد سنت پرېږدئ گناه نه لري. په دغسې حالت کې د سنتو پر کولو تاکید نسته. خو که تلوار نه وي (د قیام، امن، قرار او سکون حالت وي) نو سنت مه پرېږدئ. په سنتو کې کمی او لنډ والی هم نسته پوره یې کوی.

په مکه مکرمه کې د لمانځه په هکله:

کوم خلک چې منا ته تر تلو دمخه په مکه مکرمه کې پنځلس ورځې اوسېږي دوی مقیم بلل کېږي. په مکه کې به لمونځ څلور رکعته کوي، په منا او عرفات کې به هم څلور رکعته لمونځ کوي.

دغه راز کوم خلک چې د منا له کارونو څخه فارغ سي او بيا په مکه کي پنځلس ورځي پاته کيږي هغه هم مقيم بلل کيږي، لمونځ به څلور رکعته کوي. خو کوم خلک چې تر منا وروسته په مکه کي پنځلس ورځي نه پاته کيږي هغه مسافر گڼل کيږي لمونځ به لنډ کوي.

کوم څوک چې داسي وخت مکې ته ورسيږي چې پنځلس ورځي په مکه کي نه پاته کيږي. (د ذوالحجې تر اتمې پنځلس ورځي نه وي پاته) خو دی د پنځلسو ورځو يا زياتو د اوسېدو نيت وکړي نو د ده دغه نيت اعتبار نه لري او نه دی صحيح، ځکه چې دی تر پنځلسو ورځو دمخه (د ذوالحجې پر اتمه) هرو مرو منا او عرفات ته تلونکی دی. له دې امله دی مسافر بلل کيږي او لمونځ به لنډ کوي.

په منا او عرفات کي د لمونځونو په هکله:

د جمهور (دېرو) صحابه وﷺ او فقهانو او حنفي مذهبو په نزد د عرفات په ورځ مقيم ته د عامو لمونځونو غوندي څلور رکعته پوره کول فرض دي. تاسي چې د امام ابوحنيفه رحمته الله عليه په مذهب ياست د نورو مذهبونو خبري پرېږدئ، د خپل مذهب سره سم په خپلو خپمو کي د ماپنين لمونځ ماپنين او د ماژديگر لمونځ ماژديگر وکړئ. که مسافر گڼل کېږئ؛ يعني که مو په مکه کي تر پنځلسو ورځو کمي تېري کړي دي نو دواړه لمونځونه لنډ وکړئ که مقيم بلل کېږئ؛ يعني که مو په مکه کي پنځلس ورځي يا تر هغو زياتي تېري کړي دي، نو پوره يې وکړئ. (د ماپنين سنت هم د پخوا په شان پوره وکړئ). په دغه ورځ د دغو دوو لمونځونو د يوځای کولو شرط دادی

چي د امام المسلمین یا د هغه د نایب (رسمي خطیب) په امامت وي. خو څنگه چي امام د مقیم تیا سره سره دغه لمونځونه دوه رکعته کوي نو د حنفي مقیم یا مسافر لمونځ په هغه پسي درست نه دی.

د مکې اوسېدونکي دي په منا او عرفات کي قصر نه کوي. ځکه چي له مکې څخه منا، مزدلفه او عرفات د سفریانه لمانځه په اندازه نه دي ليري.

څرگندونه: د حج پر قرباني علاوه د حاجي د اختري په هکله هم د پورتنیو څرگندونو سره سم کړنه په کار ده. که حجابی د پورتنیو خبرو سره سم مسافره وي اضحیه باندي نسته. خو که مقیمه گڼل کيږي او اضحیه پر کيږي پر هغې اضحیه واجب ده. کولای سي دغه اضحیه په منا کي وکړي یا په خپل وطن کي. خو په مکه (حرم) کي یې یقیناً ثواب یو په لک دی.

مسئله: هر ځای چي امام مقیم وي که مسافر لمونځ پسي کوي د هغه مطابعت دي وکړي او لمونځ دي پوره پسي وکړي. خو که امام مسافر وو کوم مقتدی چي مسافر وي هغه دي هم سفریانه لمونځ ورسره وکړي. خو چي کوم مقتدی مقیم وي هغه دي سفریانه لمونځ نه کوي، بلکي خپل لمونځ دي بشپړ کړي. په لومړۍ ناسته کي دي التحیات او تشهد ووايي. درود او دعا دي نه وایي، بلکي پټه خوله دي واوسي. کله چي امام سلام وگرځاوه دی دي پاته دوه رکعته پوره کړي. خو یوازي دي تکبیرونه او تسبیحات وایي. د فاتحې سوره او بل سورت دي نه وایي، خو د هغو د ویلو په اندازه دي پټه خوله

واوسي. په آخر کي دي التحيات، تشهد، درود او دعا ووايي او سلام دي وگرځوي.

مسئله: مقیم لره قصر (دوه رکعتي یاسفریانه لمونځ) ناروا دی. امام وي که مقتدی. که چیري مقیم امام لمونځ قصر (دوه رکعتي) کاوه په ده پسې نه د مسافر اقتدا روا ده، نه د مقیم. کوم مقیم امام چي قصر کوي نه د ده لمونځ روا دي او نه یې د مقتدي.

د بنځي د محرم مسایل

مسئله: د حج په سفر کي چي د بنځي د ځای او مکې شریفې تر منځ د درو یا زیاتو ورځو د سفر لار وي د بنځي لپاره دینداره محرم یا میړه شرط دی. که یې محرم یا میړه نه وو یا وو خو نه ور سره تلی نو پردې د حج تگ واجب نه دی. که یې حج و نه کړ د حج بدل (د دې تر مړیني وروسته به د دې لخوا د حج کولو) وصیت به کوي. پوښتنه: نن مهال داسي هم کیري چي یو څوک خپله مور یا خپله بله بنځه له هوایي ډگر څخه په الوتکه کي بېله محرمه سپروي او په جده کي یې بل زوی یا محرم یا خپل د هغې هر کلي ته ولاړ وي. په دې توگه پر بنځه باندي په الوتکه کي بې محرمه څو ساعته تېرېږي، نو آیا د بنځي دغسي سفر روا دی؟

جواب: د بنځي دغسي سفر بېله محرمه هیڅ درست نه دی. رسول ﷺ فرمایي: «هغې بنځي ته چي پر لوی څښتن ایمان لري تر درو یا زیاتو ورځو (د ۷۷¼ کپلو مترو) د لاري سفر بېله پلار، زوی، مېړه، ورور او محرمه روا نه دی». (خواتین کے لیے رهنمائے حج و عمره: ۲۲۹ مخ او احکام مسافر: ۵۲ مخ).

مسئله: مَحْرَم هغه دی چې هیڅ وخت نکاح ورسره روا نه وي. د نسب په اعتبار وي، یعنی قریب او خپل یې وي یا د رضاعت په اعتبار وي، چې یو تی یې سره رودلی وي، لکه ورور، وراره، اکا او نور یا د مصاهرت په اعتبار یعنی د خسرگلوی یا زوم گلوی له جهته وي. مگر په دې زمانه کې له رضاعي خپلوانو او د خسرگنۍ له دوستانو احتیاط کول ضروري دی. ځکه چې وخت د فتنې دی. له دې امله دي بنځه له دوی سره حج نه کوي.

مسئله: د محرم او میړه عقل، بلوغ او دینداري هم شرط ده او باید لا ابالي او بې پر وا هم نه وي. نو که محرم یا میړه فاسق وو حج ته تگ ورسره ناروا دی.

مسئله: که کوم هلك هونښیار او بلوغ ته نژدې وي هغه د بالغ غونډي دی تگ ورسره روا دی.

مسئله: که بنځه کونډه وه او محرم یې نه وو د حج لپاره پر دې نکاح نه ده واجب.

مسئله: که بنځه بې محرمه او بې میړه حج وکړي فرض یې ادا کیږي. مگر گنهنګاره ده. ځوانه وي او که زړه وي.

مسئله: که محرم مریې یا کافر وي هم پروا نه کوي. خو که مجوسي (اورپالی) وو بیا یې هیڅ اعتبار نسته. ځکه چې د دوی په نزد د محرماتو سره هم نکاح روا ده. مگر په دې زمانه کې احتیاط دادی چې له هیڅ کافر سره دي نه ځي ځکه چې اندیښنه سته چې له اسلامه یې واړوي.

مسئله: که محرم یا میړه په خپل خرڅ تی بیا پر بنځه بېله خپله خرڅه نور څه واجب نه دي. خو که یې خپل خرڅ نه ورکاوه بیا یې

لگښت پر بنځه واجب دی. پر دې بنسټ د بنځي د حج د وجوب لپاره د محرم یا د مېړه د خرڅ در لودل هم شرط دی. مسئله: بنځه د خپل حج د سفر لپاره محرم یا مېړه نه سي مجبور ولای.

مسئله: بلوغ ته د نژدې نجلی او زړې بنځي لپاره هم محرم شرط دی که نه حج یې ناقبول او د شریعت خلاف دی. مسئله: که بنځه د ډېرو بنځو سره حج ته بې محرمه ځي جواز نه لري او د ډېر زاړه یا نابالغ هلك سره چي محرم یې نه وي هم تگ ناروا دی.

مسئله: محرم هم هغه وخت ورسره تلای سي چي د فتنې او د شهوت اندېښنه نه وي او که یې غالب گومان دا وو چي په خلوت یا د مسه کېدو په وخت کي به مي اشتها ورته وسي بیا تگ ناجایز دی. مسئله: که مېړه نه وو او د بنځي له سپرلی څخه په کښته کولو یا په سپرولو کي د محرم پر ځان یا پر بنځه د شهوت پارېدو بېره پیدا سوه تر وسه وسه خو دي ځان ځني ژغوري او که بېخي مجبوري سوه او د بنځي سورلی ته د پورته کولو او را کښته کولو لپاره بل څوک نه وو بیا دي لاس او بدن ته دوني پنډي جامې ورکړي چي د بدن تودوبنه یې یو بل ته ونه رسیري.

مسئله: که پر بنځي حج فرض سو او محرم یې تگ ته ورسره چمتو وو مېړه یې نه سي منع کولای. خو که یې محرم نه وو یا حج نفلي وو بیا یې منع کولای سي.

مسئله: که بنځي حج نذر کړ نذريې صحيح دی، خو د مېړه بې اجازې نه سي تلای. که يې په ژوندوني حج ونه کړ نو دي وصيت وکړي چي د دې تر مړيني وروسته د دې لخوا حج وکړي.

مسئله: که بنځه پياده حج ته تله نو ولي يا مېړه يې حق لري چي منع يې کړي.

مسئله: که بنځه د حج تر مياشتو دمخه روانېده يا چي په عامه توگه حاجيان تله تر هغه وخت ډېره دمخه روانېده مېړه يې دا حق لري چي منع يې کړي. خو که يوه يا دوې ورځي د مخه روانېده نه يې سي منع کولای.

پوښتنه: که د حج کوونکي بنځي مېړه يا محرم په حج کي مړ سي څه وکړي؟

جواب: که بل محرم را غوښتلای سي، راوډې غواړي او ورسره ولاړه دي سي. که نه بېله محرمه دي ولاړه سي. اما پر هغه لار دي نه ځي چي خطر ورته پېښيږي.

په عده کي د حج سفر

مسئله: پر بنځه باندي حج ته تگ هغه مهال واجب دی چي په عده کي نه وي. که په عده کي وي حج ته تلل نه دي پر واجب. بنايي دغه عده د مرگ يا د نکاح د فسخي يا د طلاق رجعي يا د بائن وي. خو که يې په عده کي حج وکړ فرض يې ساقط دی، مگر گنهنکاره ده.

مسئله: که په لار کې مېړه بنځي ته طلاق رجعي ورکړ بنځه دي له مېړه نه جلا کېږي. هري خواته چې يې مېړه ځي دادي هم ورسره ځي. خو افضله داده چې رجوع ورته وکړي.

مسئله: که مېړه بنځي ته بائن طلاق ورکړ، نو مېړه يې ځني پردی سو. په دې صورت کې که د مکې او د وطن دواړو ترمنځ د سفر واټن تر درو ورځو کم وو بيا د بنځي اختيار دی مکې ته ځي يا که وطن ته گرځي. محرم ورسره وي او که نه. په بنار کې وي يا په ځنگله کې. خو افضل کار دادی چې وطن ته ولاړه سي او که يوه لوري ته د بشپړ سفر واټن وو او بل لوري ته تر سفر (درو ورځو) کم واټن وو هغه لوري ته به ځي چې واټن يې کم دی. هغه لوري ته به هيڅ نه درومي چې سفر يې اوږد وي. او که هري خوا ته د بشپړ سفر واټن وو او دا په بنار کې وه عده به په دغه بنار کې تېروي. که څه هم محرم ورسره وي. دا د حضرت امام ابو حنيفه رحمته الله عليه مذهب دی. مگر امام ابو يوسف رحمته الله عليه او امام محمد رحمته الله عليه وايي چې که محرم ورسره وو بيا د عدې د مودې تر ختمېدو دمخه هم له دغه بناره تلای سي.

مسئله: که پر بنځي په کلي يا ځنگله کې عده لازمه سوه او هلته يې د ځان يا د مال خطر وه، کولای سي چې امن ځای ته ولاړه سي. خو د امام صاحب په نزد بيا د هغه د امن له ځايه د عدې د مودې تر پوره کېدو نه سي تلای که څه هم محرم ورسره وي او صاحبين (امام ابويوسف او امام محمد) وايي که محرم موجود وو بيا تلای سي.

مسئله: په پورتنيو ټولو صورتونو کې شرط دی چې بنځي احرام نه وي تړلی. که د احرام تر تړلو وروسته مېړه طلاق ورکړ او پر بنځه

عده واجبه سي له دې امله دغه بنځه د طلاق د عدې له امله محصره گڼل کيږي، د فرضي حج احرام يې تړلی وي که د نفلي، پر کور وي که مسافره، په مکه مکرمه کي وي که له مکې څخه د سفر په واټن يا تر دې په لږ واټن ليري وي، که څه هم محرم ورسره وي پر هغې باندي هلته (د هغې د طلاق په ځای کي) د عدې تېرول لازم او واجب دي.

د تيمم ترتيب او مسئلې

بسم الله الرحمن الرحيم وواياست. د پاکی نیت وکړئ. دواړه ورغوي د گوتو سره په داسي حال کي چي گوتي مو خلاصي وي په پاکه مځکه يا په هر گردجن شي چي د مځکي وچ توکي پکښې وي، لکه خښته، گچ، رېگ، ډبره او داسي نور، خو مستعمل نه وي، ووهئ. بيا لاسونه څه وڅنډئ بيا يې پر مخ باندي د سر له ورېښتانو څخه د زني تر لاندي برخي او د غوړونو تر نرمۍ پوري په ښه ډول سره تېر کړئ.

بيا د لومړي ځل غوندي دواړه لاسونه پر مځکه ووهئ. بيا د کين لاس د خچۍ او درو نورو گوتو مخ د ښي لاس د همدغو گوتو پر شا کښېږدئ. بيا يې د ښي لاس پر لاندي برخه تر څپنگلي پوري راکش کړئ. بيا يې د دغه لاس پر پورتنۍ برخه تېري کړئ. وروسته گوتي خلال کړئ.

بيا په ښي لاس سره پر کين لاس باندي دغسي عمل تر سره کړئ. دواړه لاسونه تر څپنگلو پوري مسحه کړئ.

مسئله: د تيمم نيت نه بلکي د فرض يا نفل لمانځه د مباح والي يا طهارت لپاره نيت فرض دی. که څه هم د لمانځه د وخت تر داخلېدو د مخه وي. او بسم الله ويل د تيمم په لومړي کي سنت ده.

مسئله: که اوبه تر يوه ميل نژدې وي، خو بېره وه چي لمونځ به قضاسي، بيا تيمم ووهئ لمونځ وکړئ. خو بېرته يې راوگرځوئ.

مسئله: د اوبو د نه پيدا کېدو له امله چي چا تيمم وهلی وي که يې له روان اورگاډي څخه اوبه يا چينې وليدلې نو تيمم نه ماتيري. خو احتياط دادی چي که موقع وي بيا دي تيمم ووهي.

مسئله: که اورگاډی ودرېدی او پر تمځي اوبه پيدا کېدلې نو تيمم مات سو. که مو اودس نه کي تازه او اورگاډی رهي سو، نو بيا تيمم وهل ضروري دی.

مسئله: که په اورگاډي کي کوم هندو يا کافراوبه درکولې او ستاسي د هغه له اوبو څخه کرکه کېدل، تيمم روا نه دی هغه اوبه ځني واخلي اودس په تازه کړئ. خو که يې نه درکولې نو تيمم روا دی.

په الوتکه، بېړۍ، اورگاډي او بس کي د لمانځه مسئلې

مسئله: که الوتکه څه وروسته پر مځکه کښېني او کېدای سي چي تر الوتکه دباندې لمونځ وکړئ، نو لمونځ وځنډوئ. خو که د وخت د تلو اندېښنه وي او مځکي ته کښته کېدل ستاسي په اختيار نه وي. نو د قبلې لوري حتی الامکان معلوم کړئ، په الوتکه کي ودرېږئ لمونځ وکړئ. په سفر کي مخ پر قبله پر لمانځه درېدل ضروري دي له دې پرته لمونځ نه کيږي. که په درېدلو کي څه عذر وي په ناستي لمونځ وکړئ.

مسئله: که په الوتکه کې په ولاړې لمونځ کولای سئ خو دونه ځای نه وي چې په ولاړې لمونځ وکړئ، نو په ناستي لمونځ وکړئ، خو بیا به دغه لمونځ راگرځوئ. ځکه چې د ځای د تنگی له امله د قیامي (ولاړې) فریضه نه ساقطیږي.

مسئله: الوتکه چې پر مخکه ولاړه یا روانه وي تر دغه مهاله د اورګاډي حکم لري په هغې کې په اتفاق سره لمونځ روادې. مسئله که په الوتکه کې د قبلي لوري تاسي ته یا له چا څخه په پوښتنه نه معلومیږي نو په غور او فکر د قبلي لوري وټاکئ لمونځ وکړئ. که وروسته ستاسي ټاکنه ناسمه هم معلومه سوه لمونځ مو درست دی، د راگرځولو ضرورت یې نسته. که مو پر سجده قدرت نه درلود نو په اشاره لمونځ وکړئ.

مسئله: د فرض لمانځه لپاره که د چا قدرت وي مستحب ده چې له بېړۍ او بس څخه ووزي او لمونځ وکړي. که بېړۍ تړلې او ولاړه وي لمونځ په اجماع سره پکښي روا نه دی.

مسئله: په روان یا ولاړ اورګاډي او بس کې چې د قبلي لوري ته ودرېږئ لمونځ کول درست دي. که مو په ولاړې سر پرله ګرځي یا غوڅارېږئ، نو په ناستي لمونځ کول روادې. له دغو عذرونو پرته، پر ولاړه باندي د وس سره سره په ناستي لمونځ درست نه دی. البته که په اورګاډي یا بس کې په ولاړې لمونځ کولای سئ خو دونه ځای نه وي چې په ولاړې لمونځ وکړئ، نو په ناستي لمونځ وکړئ، اما بیا به دغه لمونځ راگرځوئ. ځکه چې د ځای د تنگی له امله د قیامي (ولاړې) فریضه نه ساقطیږي.

مسئله: که د لمانځه په حال کې اورنگاډی یا بس وگرځي او د قبلې لوری بدل سي، نو په لمانځه کې د قبلې لوري ته وگرځي. په دې شرط چې دگرځېدو ځای وي.

مسئله: په سمندر کې چې کبنتی روانه وي نو په هغې کې د امام ابوحنيفه رحمته الله عليه په نزد بېله عذرې هم فرض لمونځ په ناستي کول جواز لري، خو په ولاړي د ټولو په نزد غوره دی. اما که کبنتی ولاړه وي نو په هغې کې بېله عذرې په ناستي لمونځ جایز نه دی.

احرام

د احرام په احکامو کې بنځه کت مټ د نارینه غونډي ده. توپیر (فرق) یې یوازي دادی چې د بنځي سر پټول واجب باله سي او پر مخ یې جامه لگول منع ده. پر مخ د ټوکره نه نښلول واجب دي. خو گنډلي جامې اغوستل ورته روا دي. بنځي ته بنایي چې د احرام په حال کې پر سر یو کوچنی دسمال وټري، خو چې سر یې ښکاره نه سي. پر سر باندي د دغسي دسمال ټول د ستر د وجوب لپاره دی نه د احرام لپاره. ځکه چې د بنځي په سر کې احرام نسته. که فرضاً سر لڅ پرېږدي کوم جنایت نه پر اوړي. دسمال د پردي نارینه په وړاندي واجب دی او سر لڅول گناه ده، خو د حج په احرام اړه نه لري. که یې د غسل کولو پر مهال لڅ کړي څه جنایت نه پر لازمېږي.

مسئله: بنځي ته د پردي نارینه په مخ کې مخ لڅول او بې حجابي د حج په وخت کې وي که بل ځای په ټینگه منع ده. له دې امله دي پر سر باندي داسې شی ولگوي چې پر هغه ټوکر واچوي، له مخه یې

ليري ولاړ وي او وکولای سي چې د نامحرمو په حضور کي مخ پټ کړي او چې څوک نه وي بېرته يې پورته کړي.

يادونه: شريعت هري مسلماني بنځي ته ستر واجب کړی دی. خو په ډېره خواشيني سره بايد ووايو چې ډېري ستر ميني بنځي د حج په لار کي بې ستره سي او د حجاب سره مخه ښه وکړي. دغه راز ځيني په طواف کي د نارينه وو په منع کي ډکې وهي. ځيني پر حجر اسود باندي په تېل ماتېل ورگډي سي. پر لمانځه هم د مسجدالحرام په دالانو کي پر خپل ځای نه دريري او د نارينه وو تر څنگ ولاړي وي. چې په دې ډول بې حجابي او قبيح اختلاط سره د حرامو او کبيره گناهو مرتکبه سي او د «نېکي بر باد گناه لازم» مصداق سي. نو تاسي فکر وکړئ چې د داسي حج د قبوليت به څه توقع وي چې څوک له دغسي مُحَرَّماتو او کبايرو څخه ځان ونه ساتلای سي.

د لوی څښتن ﷺ او د هغه د رسول ﷺ او د اسلام د امامانو لارښوونه خو داده چې بنځه دي په بشپړه توگه په ستر کي وي او په ستر کي د هغې د پټ، عزت او رشتياني آزادي ضمانت نغښتی دی. حجاب بې قيدو او له خپله فرهنگه پرديو، لوېديځ پلويو بنځو ته قيد ښکاري. په دې ډول بنځي ته يا د اطاعت لار سته يا د بغاوت! نو د هغې خوبښه چې کومه غوره کوي:

په حج کي چې لا دا حال وي اسلام به څله خوار نه وي؟
«چو کفر از کعبه خيزد کجا ماند مسلماني؟»

لنډه داچي د بنځي احرام د هغې په مخ کي دی او پر مخ ټوکر لگېدل منع دي. نو که بنځه د پردو په وړاندي د ستر لپاره د احرام په

حالت کي يوه پيک داره خولی پر سر کړي او د هغې له پاسه ټوکر واچوي هم به يې ستر خوندي وي او هم به يې ټوکر پر مخ نه نښلي. مسئله: ځيني ښځي د اودس تازه کولو پر مهال له سره ټوکر نه ایسته کوي، پر هغه سر بېره مسح کوي. پر ټوکره د پاسه د سر مسح نه ده صحيح، بلکي ټوکر دي څه پورته کړي سر دي مسح کړي، بېله دې يې نه اودس، نه لمونځ، نه طواف، نه حج او نه عمره صحيح کيږي. ځکه دغه افعال بېله اوداسه درست نه دي او پر سر مسح فرض ده، بېله مسحي اودس نه کيږي.

مسئله: ښځي ته د احرام په حال کي گنډلي او رنگه جامې اغوستل روا دي، خو چي په خوشبويه ټوکو نه وي رنگ سوي. که په دغسي شيانو رنگ سوي وي دوني دې پرې مينځي چي خوشبويي يې له منځه ولاړه سي.

مسئله: د احرام په حال کي ښځي ته د گېڼې، موزو او د ستکلو استعمالول جايز دي، خو نه اغوستل يې ښه دي.

د ښځي د حيض او نفاس مسایل:

مسئله: که ښځي ته تر احرام دمخه يا تر احرام تړلو وروسته د مياشتني عادت (حيض) يا څلوبيستي مشکل پېښ سو، د حج ټول افعال تر سره کول ورته جايز دي. دغسي ښځه دي غسل وکړي، خو که غسل ورته تاواني وي اودس دي تازه کړي، د احرام لپاره دي کالي واغوندي او د حج او عمرې نيت دي وکړي. احرام دي وتړي او په هغه دي په بشپړه توگه پابنده اوسي. تلبیه دي وايي (ښځو ته تلبیه ويل په لوړ آواز جواز نه لري، دغونه دې په زوره وايي چي خپل آواز په خپله واورې. البته که نامحرمه څوک نه وي په لوړ آواز يې هم

ويلاى سي)، دعاوي، تسبيحات او د لوى څښتن ذکر دي کوي. صرف طواف او سعي ورته منع دي او نفلونه، پنځه گوني لمونځونه او د قرآن کریم تلاوت دي هم نه کوي. که دغه حالت مکې مکرې ته تر رسېدو دمخه يا په مکه مکره کي ورپېښ سو په مکه مکره کي دي واوسي، کله چي پاکه سي غسل دي وکړي، د بيت الله شريفې طواف او د صفا او مروه سعي دي وکړي. په دې توگه يې عمره ادا کيږي. په دغسي حال کي منا، عرفات، مزدلفې او نورو ټولو ځايونو ته هم تلاى سي، تلبيه، ذکر، دعاوي او نور ټول کولای سي. شيطانان هم ويشتلاى سي، قرباني هم کولای سي. خو تر څو چي پاکه سوې نه وي د زيارت طواف نه سي کولای. البته هر ځاى او هر کله چي پاکه سوه، په منا کي وي که په مکه مکره کي يا بل ځاى، په ذوالحجه کي وي که په محرم الحرام مياشت کي يا بل وخت، تر غسل کولو وروسته دي د زيارت طواف او د صفا او مروه سعي وکړي. په دې توگه يې حج وسو او هيڅ نقص نه پکښي راځي او نه يې ثواب کميږي.

مسئله: کله چي بنځي ته د حيض يا نفاس تکليف پېښ سي او دا په احرام کي وي، دې ته د حج د ټولو مناسکو تر سره کول روا دي، خو طواف او سعي نه ده ورته روا. تر دې وروسته پر هغې طواف قدوم نسته. دا دي پر عرفات باندي تر درېدو وروسته تر پاکېدو انتظار وباسي، کله چي پاکه سوه طواف زيارت، د حج سعي او طواف وداع دي وکړي. دا په هغه صورت کي چي بنځي د افراد حج احرام تړلى وي. خو که متمتع او قارنه وي او پر عرفات تر درېدو دمخه پاکه نه سي دا دي د افراد حج اعمال تر سره کړي او تمتع او

قران یې ساقط سو. اما که پر عرفات تر درېدو دمخه پاکه سوه نو دي د ممتعي او قارني اعمال تر سره کړي.

مسئله: که د کومي بنځي تل ويني رواني وي او د حيض د عادت ورځي ځني ورکي وي، نو دا دي له اټکله کار واخلي او ودې اټکلوي چي په کومو ورځو کي د حيض ناروغي را پېښېده، بيا دي د دې اټکل سره سم هغه ورځي چي د پاکي وې د پاکي وشمېري او نوري دي د حيض وبولي. خو که يې د اټکل له مخي هم د خپلي ناپاکي ورځي نه سواي معلومولای نو دي احتياط اختيار کړي، يوه پلا دي طواف زيارت وکړي بيا دې لس ورځي وروسته بيا طواف زيارت وکړي. بيا دي طواف وداع وکړي اما دا طواف دي دوهمه پلا نه کوي. نور طوافونه دي هيڅ نه کوي او مسجد ته دي هم نه ننوزي.

مسئله: که بنځي ته د طواف په حال کي حيض ورغی، نو سمدستي دي طواف بند کړي او له مسجده دي ووزي. او څنگه چي سعی د طواف تابع ده سعی دي هم نه کوي.

يادونه: پخوا داسي کېدل چي که به بنځي په پاکي کي طواف وکړ او بيا به تر سعبي دمخه يا د سعبي په حال کي حيض ورغی نو په دغه حال کي به يې سعی کولای سول، ځکه چي په سعی کي پاکي لازمه نه ده. خو اوس څنگه چي د سعبي ځای په مسجدالحرام کې سوی دی او د سعبي ځای هم مسجد بلبل کيږي، نو څنگه چي مسجد ته حايفه نه سي ورتلای له دې امله په ناپاکي کي سعی نه سي کولای.

مسئله: که بنځي د حج په ورځو کي د حج د ټولو افعالو پر ټاکلي وخت تر سره کولو لپاره داسي درمل استعمال کړي چي د لنډ مهال

لپاره د حیض ویني ودروي، نو کومه بدې پکښې نسته. له حضرت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما څخه پوښتنه وسوه چې که کومه بنحو د طواف وداع د ادا کولو لپاره د حیض بندوونکي درمل وخورې څو طواف وکړي او رهي سي نو آیا داسې روا دي؟ هغه وویل په دې کې څه حرج [ګناه] نسته. عمدة المناسک ٦٠١ مخ د جدید فقهي مسایل او القرۍ په حواله.

پوښتنه: آیا هغې نفاسې (نفساء) بنځي ته چې تر څلوېښتو ورځو د مخه پاکه سي د حج اعمال تر سره کول روا دي؟
 جواب: هو، دې ته روژه، لمونځ، حج او عمره (د حج او عمرې طوافونه او سعیه) روا دي. که تر څلوېښتو په لږو ورځي کې پاکه سوه غسل دي وکړي او تر غسل وروسته دغه ټول کارونه کولای سي. ځکه د نفاس لږې مودې ته حد نسته. که یې بیا په دغو څلوېښتو ورځو کې ویني راسي دغه کړي کارونه چې یې په پاکي کې کړي دي صحیح دي. خو کله چې یې څلوېښت ورځي تېري سي او بیا یې هم ویني راځي نو نفاس یې ختم دی او دا د پاکو بنحو په حکم کې ده. غسل دي وکړي او لمونځ او طواف او سعی کولای سي. دا به د هر لمانځه لپاره او د طواف په پیل کې اودس تازه کوي، بیا به طواف کوي.

د نښې احرام

مسئله: خنکای مشکل یعنی چې نر او بنحو یې نه وي معلومه په ټولو احکامو کې د نښې غوندي دی. د پردې نارینه یا نښې سره یې اوسېدل نه دي روا.

احرام نه چمتو والی

د احرام تر نیت دمخه لاندې څو کارونه سنت دي باید ترسره

سي:

- کوم وخت چي د احرام د تړلو اراده وکړئ نو لومړی د ځان نظافت ته پام وړوئ.
- تر نامه لاندې او د بغلو او د بدن غیر ضروري ورپښتان پاک کړئ. د دې ورپښتانو د ایسته کولو په اړه حکم دادی چي په اوونۍ کي یو وار یا پنځلس ورځي وروسته او زیات تر زیاته تر څلوېښتو ورځو پوري هغه پاک کړئ. که یې تر دې زیاته موده پرېږدئ گنهاره بلل کېږئ.
- نوکان واخلي.
- لاسونه په نکریزو سره کړئ. حضرت ابن عمر رضی الله عنهما فرمایي چي د بنځي لپاره تر احرام دمخه په لاسونو نکریزي وهل سنت دي (مغني ۵ / ۱۵۸ مخ).
- که مېړه او مېرمن یو ځای حج ته ځي نو د احرام تر نیت دمخه صحبت کول مستحب باله سي.
- بیا د احرام په نیت غسل وکړئ. د بنځي لپاره که څه هم په میاشتنی عادت یعنی حیض یا څلوېښتي یعنی نفاس کي وي هم غسل سنت دی. خو د احرام دوه رکعته نفل مه کوئ. صرف مخ پر قبله کېښئ او د عمرې نیت وکړئ، درې واړه تلبیه کرار ووايست. مسواک، صابون او شامپو هم استعمالولای سي. بیا په سر د ورپښتانو کریم یا داسي نور هم

وهلای سئ او ږمونځولای یې هم سئ. که په کوم سبب غسل نه سوای کولای بیا اودس تازه کړئ.

د الوتکې د مسافر د احرام تړلو طریقه

د نن مهال د هوایي ډگرونو او الوتکو د ډول ډول ستونزو او پېښو په پام کې نیولو سره د الوتکو سفر کوونکو ته د احرام تړلو په هکله دوې ستونزې پېښېدونکې دي: یو داچې که تاسې الوتکې ته تر ختلو دمخه په هوایي ډگر کې احرام و تړئ ښایي سفر مو تال سي او د احرام د ستونزو سره مخامخ سئ. بل داچې که بېخي هغه مهال احرام تړئ چې الوتکه مو د «میقات» (د احرام تړلو ټاکلي ځای) برابری ته ورسیري. څنگه چې الوتکه ډېره چټکه ځي ښایي نیت مو د میقات تر تېرېدو وروسته سوی وي. چې په دې صورت کې دم لازمیږي، نو ښه داده چې کومې خوندي چې په الوتکه کې جدې ته ځي الوتکې ته تر سپرېدو دمخه غسل وکړي، د احرام لباس خو یې هغه عادي کالي دي، هغه خو یې بېله دې له کور څخه اغوستي دي، دوه رکعته سنت دي وکړي، په الوتکه کې دي سپره سي، کله چې پوه سوه چې د الوتکې سفر له تالېدو ووتی او اوس نو میقات ته نژدې کېدونکې یم نو دي د احرام نیت وکړي او په «لبیک» ویلو دي پیل وکړي.

تاسې د حج په سفر کې تر میقات دمخه، ان له خپله کوره هم احرام تړلای سئ. خو که په الوتکه کې سیده جدې ته ځئ هغه د حرم د پولو پر برابري تېرېږي. نو که څوک په الوتکه کې د میقات د پولو ها خواته د احرام نیت وکړي یا جدې ته ورسیري د احرام نیت

وکړي دم پر اوږي. (د حج مسنون له ۹۶ مخ او معين الجاج له ۲/ ۹۹ مخ څخه په استفاده).

د احرام تړلو طريقه

د بنځو د عفت او عزت د ساتلو لپاره بايد د هغو احرام له ډېرو سترمينو کالو څخه وي. البته د بنځي احرام د هغې ورځني کالي دي. داسي کالي چي موزون او مناسب او پاک وي او د موسم د غوښتنو سره هم سم وي کوم چي د بدن د پر حفاظت سر بېره روغتيا ته هم گټور وي. خو داسي کالي وانه غوندې چي ډېر ښکلي وي او د خلکو د نظر جلبولو او فتنې سبب سي. يا ستاسي د اسلامي حيثيت سره سم نه وي. ډېر تنگ، نازک او لنډ او د غربي موډ کالي وانه غوندې چي دا نه دا چي د شريعت خلاف دي، بلکي د فطرت او صحت خلاف هم دي.

مسئله: بنځو ته ښايي چي کوم دسما چي پر سر اچوي هغه له تندي څخه ونه ښلي. که نه جزا به ورکوي. ځکه چي د احرام په حال کي د بنځي پر تندي توکر نسلول جواز نه لري. تندي د مخ يوه برخه باله سي.

وروسته د احرام په نيت دوه رکعته سنت وکړئ. (البته چي مکروه وخت نه وي). په جلومړي رکعت کي تر ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وروسته ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾﴾ او په دوهم رکعت کي ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾﴾ وياست. يا په دواړو رکعتونو کي ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾﴾ يا کوم بل سورت چي ستاسي په ياد وي ووايست. البته دغه نفل لمونځ د

احرام د ستو په نیت وکړئ. تر سلام ګرځولو وروسته قبلې ته مخامخ کښینی، پر هغه ځای (د زړه په حضور) نیت وکړئ.

که مو یوازي د (مفرد) حج د احرام نیت کاوه په دې الفاظو یې وکړئ: «اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُرِیْدُ الْحَجَّ فِیْسَرَّةً لِّیْ وَتَقَبَّلُهُ مِنِّیْ» (ای لویه څښتنه! زه د حج نیت کوم نو ماته یې آسانه کړې او راڅخه قبول یې کړې).

که مو تمتع حج کاوه نو لومړی به د عمرې د احرام نیت تړئ. د عمرې د احرام نیت په دې الفاظو وکړئ: «اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُرِیْدُ الْعُمْرَةَ فِیْسَرَّةً لِّیْ وَتَقَبَّلَهَا مِنِّیْ». (ای لویه څښتنه! زه د عمرې نیت کوم نو ماته یې آسانه کړې او راڅخه قبوله یې کړې). البته د یوازي عمرې نیت هم په پورته ډول تړل کیږي.

که مو د حج او عمرې (قران) نیت کاوه بیا یې په دې الفاظو وکړئ: «اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُرِیْدُ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فِیْسَرَّةً لِّیْ وَتَقَبَّلَهُمَا مِنِّیْ». (ای لویه څښتنه! زه د حج او عمرې نیت کوم نو ماته یې آسانه کړې او راڅخه و یې منې).

که مو دا الفاظ نه سواي ویلای پښتو ژباړه یې وویاست.

تلبیه

تر نیت وروسته په کرار آواز درې واړه تلبیه وویاست. د تلبیې الفاظ دادي:

«لَبَّيْكَ، اَللّٰهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، اِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ».

ژباړه: زه حاضره یم ای لویه څښتنه! زه حاضره یم تالره هیڅ شریک نسته. زه حاضره یم. بېشکه چې ټوله تعریفونه او نعمتونه تالره دي او پاچهي تالره ده. تالره هیڅ شریک نسته.

یادونه: پوه سئ چې احرام د تلبیې ویلو له وخته تړل کیږي. مازي د نفلو په کولو نه پیل کیږي. دغه راز د سفر په دوران کې د کښېنستو، ولاړېدو، گرځېدو، وتو، ننوتو، ختو، کښته کېدو، پرېوتو، پاڅېدو، تر هر لمانځه وروسته، د ملاقات پر مهال، سهار، ماښام، د لاري پر لوره او کښته، لنډه دا چې هر وخت دغه تلبیه وایاست. د احرام په دوران کې تر تلبیې بل غوره ذکر او وړد نسته

بیا تر تلبیې ویلو وروسته درود شریف وایاست. بیا چې مو زړه غواړي هغه دعا وکړی. خو دا دعا مستحبه ده: «اللهم اِنِّیْ اَسْأَلُكَ رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَالنَّارِ». (ای لویه څښتنه! زه ستا د خوښۍ او جنت غوښتونکې یم او په تاسره ستا له غضب او دورخه پناه غواړم.

تر نیت کولو او تلبیې ویلو وروسته احرام وتړل سو. اوس چې کوم شيان احرام کوونکي ته منع دي له هغو ځان گورئ.

مسئله: په یاد موی چې د احرام نیت ضروري دی. که چا د احرام نیت ونه کی او تلبیه یې وویل نیت یې نه صحیح کیږي. نیت او تلبیه دواړه لازم دي. نیت کول په زړه او ژبه دواړو بڼه او غوره باله سي.

مسئله: تلبیه په ژبه ویل شرط باله سي. که چا یوازې په زړه کې وویل کفایت نه کوي.

مسئله: د احرام لپاره تلبیه یو وار ویل واجب او درې واره ویل سنت باله سی، نو تلبیه به درې واره وایاست.

مسئله: په کوم طواف کې چې احرام نه وي په هغه کې تلبیه مه وایاست.

یادونه: دا چې نن مهال دود ګرځېدلی چې یو سړی تلبیه وایي او نور ډېر نر او ښځې هغه تکراروي دا د سنتو خلاف کار دی. په دغسې کسانو سر مه ګرځوئ او کار هم مه په لرئ، خو هوبن کوی چې د هغو ملګري نه سی، خپله تلبیه جلا وایاست چې دا سنت طریقه ده.

هغه خبرې چې په احرام کې منع دي

کله چې ښځه په پورته ډول نیت و تړي نو دي له لاندې خبرو څخه ځان وژغوري. د احرام په حال کې د دغو شیانو تر سره کول هم ګناه ده او هم جرمانه پر واجبیږي. ان چې په ځینو صورتونو کې دم (قرباني) لازمیږي.

- د احرام په حال کې د ښځې پر مخ ټوکر نښلول منع دي. پر مخ ټوکر مه نښلوئ. مخ مویه ټولو حالاتو کې؛ د خوب په حال کې وي که د ویښتیا په حال کې باید لڅ وي. البته له نارینه وو څخه د ستر لپاره له مخ څخه لیري ټوکر اچول لازم باله سی.

- پر کالو، بدن او سر خوشبویي مه وهئ او مه خوشبویي لرونکي کریم او داسې نور استعمالوئ او مه په خپله اراده سره خوشبویي بویوئ.

- خوشبویه صابون مه استعمالوئ او مه خوشبویه خواړه خورئ.

- د احرام په حال کي له هر ډول گنهنونو څخه، په تېره له غیبت، چغلی، تور لگولو، یو له بله سره اچولو او چټي خبرو کولو او داسي نورو څخه په کلکه ډډه وکړئ.
 - د خپلو ملگرو یا له بل چا سره جنگ جگړه مه کوی، بنکنخل منع دي او له قهر او غوسې څخه هم ځان وساتئ. دا ډېر ستر گنهنونه دي چي باید په حج کي په کلکه ډډه ځني وسي، خو له بده مرغه زمور ځيني حاجيان دغه گنهنونه په پوهه یا ناپامي سره د حرم په سپېڅلې اړشو کي تر سره کوي. ډېر لیدل سوي دي چي ځيني حاجيان پر ډېره کوچنی خبره د خپلو ملگرو یا نورو سره جنگ جگړه کوي او کله ناکله خبره تر بنکنخلو او لاس اچولو رسيري چي دا ډېر بد کار دی.
 - د سر او کالو شپيري وژل او یا د شپيرو د وژلو لپاره کالي لمر ته اچول منع دي.
- مسئله: که يې يوه شپيره مړه کړه يا يې جامې لمر ته واچولې خو شپيري مړې سي يا يې د شپيرو د وژلو لپاره جامې پرېولې نو به د يوې شپيري په بدل کي يوه توتېه ډوډی يا يوه خرما ورکوي. د دوو درو په بدل کي به يو مت غنم ورکوي. که له درو زياتي وي هر څوني چي وي پوره صدقه يعنی نيمه پيمانه غنم به ورکوي.
- مسئله: که چا په احرام يا حرم کي ملخ مړ کړ جزا پر لازميري. د ملخ جزا کټ مټ د شپيري غوندي ده.
- مسئله: که يې ملخ په قصد مړ کړ يا يې په خطا تر پښو لاندي سو مړ سو جزا پر واجب ده.

- د سر يا بدن له کومې برخې څخه ورېښته يا نوک په خپله يا په بل پرې کول هم منع دي.
- پوښتنه: که د چا له سر څخه په خپله ورېښتان ولوېږي څه وکړي؟
جواب: که د محرم له سر څخه نر وي که بنځه پخپله يا د اوداسه پر مهال د سر د مسحه کولو يا غسل کولو په وخت کې څو ورېښتان ولوېږي پر وانه کوي. ځکه دا مېړه يا ختلي ورېښتان دي چې په ښورېدو سره پخپله لويږي. که نوک په خپله ولوېږي هم يې دغه حکم دی.
- د احرام په حال کې نکريزي وهل، په سر رنګ وهل (خضاب په وهل)، پر سر کنډري وهل چې ورېښتان ترلاندي پټ سي جواز نه لري او که ورېښتان نه سوه تر لاندي پټ بيا مکروه دي.
- په نوکانو رنګ وهل، لب سرين او نور استعمالول په عامو حالاتو کې هم درست نه دي، خو د احرام په حال کې بېخي جواز نه لري.
- د مېړه سره يو ځای کېدل (خاص کار کول) د يوځای کېدو خبري يا شهوت پاروونکي خبري چې خوند پر اخيستل کيږي او په غيږ کې نيول او مچول په کلکه منع دي.

مکروه چاري

بنځي دي د احرام په حال له لاندي شيانو څخه ځانونه وژغوري، خو که له دغو څخه کوم څه ترسره کړي کومه جرمانه [دم] يا [صدقه] نه پر واجبيږي:

- لونگ، هبل او نور خوشبويه توکي خوړل مکروه دي

- په هغه صابون چي خوشبويه نه وي ځان پرېولل او له بدن څخه خيري ايسته کول مکروه دي.
- سر برمونځول مکروه دي.
- که د سر د ورېښتانو د توييدو اندېښنه وي گړول يې مکروه دي.
- هغه کالي چي خوشبويي په وهل سوې وي اغوستل مکروه دي.
- په خوشبويي لاس وهل يا يې بويول يا د خوشبويي لپاره د عطار دکان ته ورتلل يا خوشبويي لرونکي بوتی يا گل يا مېوه بويول مکروه دي. خو که بېله قصده خوشبويي درغله باک نه کوي.
- تندي پر بالښته ايښوول مکروه دي، خو سر يا بارڅو پر بالښت ايښوول نه دي مکروه.
- په روی پاک يا بل څه مخ پاکول مکروه دي، خو له بده مرغه زيات حاجيان دې خبري ته پام نه کوي. دغه راز د کعبې شريفې تر پوښ لاندې داسي درېدل چي پوښ پر مخ ولگيږي هم مکروه دي.

روا خبري

- د احرام په حال کي لاندي خبري بېله کراهيته روا دي:
- د گرمۍ څخه د ژغورني يا د دوړو د ليري کولو لپاره په ساده اوبو يخي وي که تودې غسل کول جواز لري، خو هوبښ کوئ چي د پرېوللو په وخت کي له ځانه خيري ليري نه کړئ.

- گوتمی په څوته کول، سایوان استعمالول، په هینداره کي کتل، مسواک وهل، غابونه کښل، عینکي استعمالول، مات نوک پرې کول، له سترکي وربښته ایسته کول، دانه کښېکښل، د بدن پر مات او ټپي غړي باندي که څه هم سر یا مخ وي پټی ټرل او په یخه هوا کي تلک یا کمپل پر ځان اچول چي سر او مخ پټ نه سي پروا نه کوي.
- د احرام په حال کي پېچکاري یا د کوي واکسین تطبیقول هم پروا نه کوي.
- گڼې او دسکلې استعمالول جواز لري، خو نه استعمال یې غوره دی.
- پر ټپ باندي پټی ایښوول او په سترگو د هغو رنجو وهل چي خوشبویه نه وي هم جواز لري.
- سامان او داسي نور پر سر اخیستل هم پروا نه لري.
- د هغو شربتو چيښل چي خوشبویه نه وي هم پروا نه کوي.
- د احرام د کالو کښل او پرېول او نور اغوستل هم پر وا نه کوي.
- د سر او ټول بدن کرار کرار گڼول، په دې شرط چي د وربښته د رږېدو یا د سر د ویني کېدو اندېښنه نه وي پر وا نه کوي. خو که په زوره گڼول کيږي او د وربښته د ماتیدلو اندېښنه نه وه بیا په زوره هم جایز دي، که څه هم ویني سي.
- د موزي او چيچونکو خزندو، لکه مار، لږم، مچ، کيکي او داسي نورو وژل هم پر وا نه کوي.

د میقاتونو بیان

میقات په اصل کي ټاکلي وخت او ټاکلي ځای ته وايي. د حج میقاتونه دوه ډوله دي: زماني میقات او مکاني میقات.

زماني میقات:

د حج زماني میقات دا درې میاشتي دي: د کوچني اختر میاشت (شوال)، د میانی میاشت (ذوالقعدة) او د لوی اختر د میاشتي (ذو الحجې) لس لومړۍ ورځې.

مکاني میقات:

یعنی هغه ځای چي احرام تړل ځني واجب وي او دا پر درې ډوله دی:

- 1- د آفاقیانو میقات: یعنی د هغو خلکو میقات چي له میقاته د باندي اوسیري.
- 2- د حل د استوگنو میقات: یعنی د هغو خلکو میقات چي له حرم څخه د باندي او په میقات کي دننه وي.
- 3- د حرم د اوسېدونکو میقات: یعنی د مکې د اوسېدونکو او هغو خلکو میقات چي د حرم په حدودو کي دننه وي.

د آفاقیانو میقاتونه دا دي:

- 1- ذوالحلیفه (بئر علي) د هغو میقات دی چي د مدینې منورې لخوا راځي.
- 2- ذات عرق د هغو میقات دی چي د عراق لخوا راځي.
- 3- جحفه د هغو میقات دی چي د شام، مصر او نورو لوریو راځي.

- 4- قرن (قرن المنازل یا سیل کبیر) د هغو میقات دی چې د نجد پر لار راځي.
- 5- یلملم د هغو میقات دی چې له هند، پاکستان، بنگله دېش یا له یمنه راځي. یمنی وی، افغانی وی که نور.
- د حل او میقات د اوسېدونکو لپاره د حل ټوله مخکه میقات دی. دوی باید د حج او عمرې احرام له حل څخه وتړي. له کوره د دوی احرام تړل افضل دي.
- د مکې د اوسېدونکو د حج د احرام تړلو لپاره د حرم ټوله مخکه میقات ده او د عمرې د احرام لپاره د حل ټوله مخکه میقات ده.
- مسئله: څوک چې له میقاته دباندې اوسي او د مکې یا د حرم په نیت چې د حج، عمرې یا سوداګرۍ یا بل هر څه لپاره سفر کوي پر هغه باندې چې میقات ته ورسیري د حج یا د عمرې احرام واجب دی.
- مسئله: تر میقات دمخه، ان له خپله کوره د احرام تړل جایز، بلکې افضل دی. په دې شرط چې د احرام په جنایاتو د اخته کېدو بېره نه وي. که نه تر میقات دمخه احرام تړل مکروه دي.
- مسئله: که آفاقي مکې ته ورسېدی او عمره یې وکړه، حلال سو. بیا د ده میقات د مکې د اوسېدونکو غوندي دی. یعنی د ده د حج د احرام لپاره حرم او د عمرې د احرام لپاره حل میقات باله سي. خو له تنعیم څخه عمره راوړل افضل ده.
- مسئله: که د مکې اوسېدونکی له مکې ولاړی او تر میقات ورتېر سو بیا چې مکې ته راستنیري ده ته هم د آفاقي غوندي له میقات څخه د احرام تړل واجب دي.

جدې ته تر رسېدو وروسته

جدې ته چې ورسېدل است د لوی څښتن ډېر ډېر شکرونه ادا کړی چې منزل مقصود ته نژدې سوي یاست او تلبیه موقع په موقع په لور آواز ډېره وایاست او ټول وختونه د خدای په ذکر بوخت سئ.

د حرم پولو ته ننوتل

کله چې د حرم تر پولو ورتېر سولاست نو پوه سئ چې اوس د احکم الحاکمین د دربار ځانگړي انگر ته ننوزئ. دغه مهال په ډېر ادب او عاجزي استغفار وویاست او دا دعا ولولئ: «اللهم ان هذا حرمك وحرم رسولك. فحرم لحمي ودمي وعظمي على النار. اللهم أمني من عذابك يوم تَبْعُ عِبَادَكَ واجعلني من أوليائك واهل طاعتك وتب عليّ انك انت التَّوَابُ الرحيم». (که د دغې دعا عربي الفاظ نه سئ ویلای ژباړه یې وویاست).

ژباړه: ای لویه څښتنه! دا ستا او ستا د سپېڅلي پېغمبر ﷺ حرم دی. نو زما غوښي، ويني او هډوکي پر اور باندي حرام کړې. ای لویه څښتنه! په هغه ورځ چې ته خپل بنده گان بیا راپاخوې ما له خپله عذابه وساته او ما له خپلو وليانو او طاعت کوونکو څخه وگرځوه. زما توبه قبوله کړه. بېشکه چې ته توبه قبلوونکی او ډېر رحم کوونکی یې.

وروسته درودونه او تلبیه وایاست او د لوی څښتن حمد او ثنا او شکرونه ادا کړی چې تاسي ته یې دا ستر سعادت در په برخه کړ.

مکې مکرمې ته ننوتل

کله چې مکه مکرمه په نظر درسي دا دعا وواياست:
ای لويه څښتنه! ماته په مکه مکرمه کي آرام او حلال رزق را
نصيب کړې.

مکې مکرمې ته په ډېر ادب او عاجزي تلبیه ويونکی ننوزئ او
هغې ته دننوتلو پر مهال دا دعا وایاست:

ای لويه څښتن! ته مي رب يې اوزه دي مينځه يم. راغلي يم چې
ستا فرض ادا کړم، ستا رحمت وغواړم او ستا رضا تر لاسه کړم. ستا
د امر متابعت وکړم او په قضا دي رضاسم. زه ستا څخه د هغو وگړو
په شان سوال کوم چې ډېر اړ دي او ستا له عذابه ډېر ډاريري او له
عقابه دي ډېر بېريري. د دې سوال کوم چې نن مي صرف ستا په
بخښنه، وبخښې او په خپل رحمت مي وساتې، تر گنهونو را تېر سې
او ستا د فرضو پر ادا کولو مرسته را سره وکړې. ای ربه! ستا د
رحمت وروڼه راته پرانيزه او په هغو مي دننه کړه او د ترتلي شيطان له
تېرايستلو مي وساته.

مسجد الحرام ته ننوتل

په داسي حال کي چې اودس مو تازه کړی وي، مسجد الحرام ته د
ننوتو پر وخت راسته پښه د دروازې دننه کښېږدئ، بيا دا دعا
وواياست:

«بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي
أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ».

ژباړه: د لوی څښتن په نامه مسجد ته ننوزم. د هغه پر استازي ﷺ دي د هغه رحمت او سلامتي وي. ای لویه څښتنه! ما وبخښه او د خپل رحمت وروڼه راته پرانیزه

بیا مخامخ د بیت الله پر لوري ورسئ. تلبیه وایاست او په تواضع او عاجزي د بیت الله الحرام عظمت او جلال ته پام وکړئ.

مشوره: په مسجد الحرام کي د خپل محرم سره لومړی یو ښکاره ځای وټاکئ خو که بالفرض سره وړک سئ په همدغه ټاکلي ځای کي به سره غواړئ. داسي ډېر سوي دي چي له ښځي څخه خپل سړی یا محرم په حرم شریف کي وړک سوی وی، بیا یو دبل په پیدا کولو پسي په ورځو ورځو لالهانده وي.

دپام وړ یادونه: تاسي چي مسجد الحرام ته ننوزئ که څه هم د ډېر لږ وخت لپاره وي د اعتکاف نیت وکړي. په مسجد الحرام او نبوي مسجد کي باید په ځانگړې توگه دا خبره په پام کي ونیول سي. دا ډېره مهمه خبره ده او باید ډېر پام ورته وسي.

پام مو وي چي هر وخت له مسجد څخه د وتلو پر مهال دغه دعا وواياست: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ».

ژباړه: ای لویه څښتنه! زه ستا د فضل غوښتونکي يم.

د لومړي ځل لپاره د کعبې شریفې د لیدلو شپې

کله چي مسجد الحرام ته ننوزئ او بیت الله شریفه ووينئ، سمدستي دا دعا درې واړه وواياست: «اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

بيا درود شريف وواياست او څه دعاوي چې مو زړه غواړي ويې كړئ. دا د دعاوو د قبلېدو خاص مقام او ځای دی. دغه دعا هم وواياست:

ای لویه څښتنه! له ماڅخه راضي سه او ماته جنت راکړه. زه ستا له نه رضائيت او دوږخ څخه پناه غواړم. ما له دوږخ څخه وساته. ای لویه څښتنه ستا پيغمبر ﷺ چې د كعبې شريفې د ليدو پر وخت كومي دعاوي كړي دي يا يې مور ته د كولو فرمايلي دي هغه ټولي زما لخوا قبولي كړي. آمين.

فايده: كومي دعاوي چې له رسول ﷺ څخه نقل سوي دي كه هغه د چا په ياد وي نو د هغو ويل افضل دي. خو كه د چا نه وي په ياد، نو چې زړه يې غواړي هغه دعاوي دي كوي. په حج كې په كوم ځای كې كومه داسې ځانگړې او ټاكلې دعا نسته چې د هغې ويل ضروري وي. په هره دعا كې چې خشوع او خضوع زياته وي هغه دي وايي. البته كه دغه دعاوي په عربي نه، بلكې په خپله ژبه وواياست هم پروانه كوي.

مسئله: دعاوي بايد د لوی څښتن ﷻ په حمد او ثنا او پر رسول ﷺ په درودونو او سلامونو، په توبه او استغفار پيل سي او د هغه ستر ذات د نومونو او صفاتو په توسل سره تر سره او بيا په حمد او صلاة پای ته ورسيري.

عمره او مسایل یې

عمره په لغت کې مطلق زیارت ته وایي. او په اصطلاح کې له میقات یا حل څخه د احرام تړلو، پر بیت الله باندي طواف او د صفا او مروه تر منځ سعبي ته وایي. عمرې ته «حج اصغر» هم وایي. د عمرې د فضایلو په هکله هم په قرآن کریم کې او هم د رسول ﷺ په صحیحو احادیثو کې یادوني سوي دي. رسول ﷺ فرمایي: «یوه عمره تر بلې عمرې پوري د هغو گنهنونو چي د دې دوو عمرو په منځ کې تر سره سوي وي د کفارې سبب ده او د مبرور حج لپاره بېله جنته بل ثواب نسته». دغه راز رسول ﷺ فرمایي: «په روژه کې عمره د یوه حج سره برابره ده». په یوه بل روایت کې دي چي رسول ﷺ وویل: «په روژه کې د عمرې ثواب د هغه حج سره برابر دی چي زما سره یې کړی وي».

مسئله: له مکې مکرّمې څخه د عمره کوونکو د احرام میقات حل (د حرم له پولو د باندي او د میقاتونو د ننه مخکه) دی. د حل له اړشو څخه چي مو له هره ځایه زړه غواړي هلته ولاړ سئ او احرام وټړئ، خو افضل تنعیم دی او تر هغه وروسته له جعرانې څخه احرام تړل کیري.

مسئله: په عمره کې دوه فرضه دي یو احرام، بل طواف. او د احرام لپاره تلبیه او نیت فرض دي، خو د طواف لپاره صرف نیت فرض دی.

مسئله: دصفا او مروه په منع کي سعی او د ورېښتانو د څلورمي برخي د يوې گوتي د بند په اندازه پرېکول د عمرې له واجباتو څخه دي.

مسئله: د بنځي سر خريل حرام دي. دبنځي لپاره هم کله چي د عمرې د پای ته رسېدو يا د حج د مناسکو د پای ته رسېدو پر مهال له احرامه وزي د سر د څلورمي برخي د ورېښتانو څوکي د يوې گوتي د بند په اندازه پرې کول واجب دي. خو د هغې د سر د ټولو ورېښتانو څوکي د گوتي د يوه بند په اندازه پرې کول سنت دي. نوښه داده چي بنځه خپل ورېښتان په خپله، يا په بله بنځه يا په محرم د گوتي تر بند څه زيات پرې کړي. په دې توگه به يې ټول لوی اوکوچني ورېښتان پرې سوي وي.

څرگندونه: په عمره کي څلور شيان دي: احرام، طواف، سعی او د ورېښتانو پرې کول. د عمرې لپاره احرام شرط دی او د طواف اکثره برخه يعني څلور شوطه ادا کول رکن باله سي، نور درې شوطه ادا کول واجب دي.

مسئله: ډېري عمرې مکروه نه، بلکي مستحب دي.

مسئله: تر ډېرو عمرو ډېر طوافونه افضل دي.

يادونه: متمتع چي د عمرې تر طواف او سعبي وروسته له احرام څخه ووزي کولای سي چي بيا له تنعيم يا جعرانې څخه احرام وتړي او عمره وکړي. خو په دې کار کي بايد له توسط او منع لاری څخه کار واخلي. اما لکه چي ليدل کيږي ځيني حاجيان په دې کار کي افراط کوي او د ورځي يو وار يا ان په يوه ورځ کي څو واره تنعيم يا جعرانې ته ځي احرام تړي او عمرې کوي. زموږ په مذهب کي ډېري

عمرې منع نه دي، بلکې مستحب دي. خو لکه چې جيد عالمان په خپلو کتابونو کې وايي تر ډېرو عمرو ډېر طواف افضل دی. زمور د مذهب يو ستر عالم حضرت ملا علي قاري رحمته الله عليه هم تر ډېرو عمرو ډېر طواف ته ترجیح ورکوي. دغه خبره د صحابه و رضي الله عنهم او تابعينو رحمة الله عليهم عمل ته ډېره نژدې ده. دغونه وخت چې تنعيم يا جعرانې ته پر ډېرو تلو راتلو لگيږي که پر طواف ولگيږي ښه به وي. په دې هکله د علمای کرامو تر منځ اختلاف هم سته. خو مور ته د اکثريت په تېره زمور د حنفي مذهب لارښوونې د منلو وړ او غوره دي.

د حج او عمرې تر منځ توپير

د عمرې شرايط د حج د شرايطو غوندي دي. د احرام احکام يې هم د حج غوندي دي. کوم شيان چې په حج کې حرام، مکروه، مسنون او مباح دي په عمره کې هم دغسې دي. البته په لاندي چارو کې حج او عمره فرق کوي:

- 1- د حج لپاره ځانگړی وخت ټاکل سوی دی، خو عمره په ټول کال کې کېدای سي. يوازي د ذوالحجې له نهمې څخه تر ديارلسمې پوري مکروه تحريمي ده.
- 2- حج فرض دی، خو عمره نه ده فرض.
- 3- حج فوتيږي (وخت يې تېريږي)، خو عمره نه فوتيږي.
- 4- په حج کې په عرفات او مزدلفه کې درېدل، دلمونځونو يو ځای کول او خطبې سته، خو په عمره کې دا چارې نسته.

- 5- په حج کي طواف قدوم او طواف وداع وي، په عمره کي نه وي.
- 6- عمره چي فاسده سي يا يې طواف په جنابت وسي د وز گري حلالول بسنه کوي خو په حج کي دا بسنه نه کوي.
- 7- د عمرې ميقات د حج په خلاف ټولته حل دی. البته د حج لپاره به د مکې اوسېدونکي احرام له حرم څخه تېري او څوک چي له بهره عمرې ته ورځي له خپل اړوند ميقات څخه به احرام تېري.
- 8- په عمره کي د طواف پيلولو پر مهال تلبیه بنديري، خو په حج کي د عقبه جمرې د ويشتلو پر مهال بنديري.

د عمرې کولو نخشه

احرام	دا د عمرې شرط دی.
د کعبې طواف	يعني پر کعبه باندي اووه واره راگرځېدل. د کعبې طواف د عمرې ځانگړی عمل دی کوم چي د عمرې فرض باله سي.
د صفا او مروه سعی	ضروري عمل: د صفا او مروه د دواړو غرگوټو په منځ کي اووه گڼسته تلل راتلل. دا د عمرې واجب باله سي.
د سر د وربښتانو پرې کول	ضروري عمل: د سر د څلورمي برخي د وربښتانو د يوې گوټي د بند په اندازه پرې کول

د عمرې بل واجب دی.

د نارینه وو او ښځو گډ لمونځ

مسئله: که ښځه د جماعت په لمانځه کې شاملېږي، نو د صفونو جوړولو اصول دادي چې لومړی به د نارینه وو صفونه وي، ورپسې د نبالغو هلکانو صفونه وي او په هغو پسې به ښځي صفونه جوړوي.

مسئله: که کومه ښځه د نارینه محاذي يعني بېخي د هغه سره برابره ودرېده، په داسې حال کې چې دواړه په یوه لمانځه شریک وي او امام د ښځي د لمانځه نیت کړی وي، نو د نارینه لمونځ فاسدېږي.

مسئله: اوسمهال د جماعت په لمانځه کې ښځي بېخي د نارینه وو په صفونو ننوتلي وي، چې دا سم کار نه دی. څنگه چې د دوی د (د نارینه دمخه یا تر څنګ درېدو) له امله د ډېرونارینه وو لمونځ فاسدېږي، نو ښځو ته پر خپل ځای درېدل ډېر ضروري دي.

مسئله: که د ښځو صف د مخه او د نارینه وو صف وروسته وو، د نارینه وو لمونځ نه کېږي.

مسئله: د ښځي د محاذات په صورت کې لمونځ په لاندي شرطونو فاسدېږي:

(الف) ښځه به د نژدېکت (جماع) وړ وي؛ لویه وي که کوچنۍ او نامحرمه به وي.

(ب) دواړه به په یوه لمانځه گډ او شریک وي.

(ج) په منځ کې به یې کوم حائل (ستره) یا د یوه سړي ځای خالي نه وي.

- (د) په بنځه کې به د لمانځه د صحت شرط موجود وي، يعني لېونی او په حیض او نفاس کې به نه وي.
- (ه) لږ تر لږه به د یوه ستون په اندازه برابر ولاړ وي او په لمانځه کې به سره شریک وي.
- (و) د دواړو تحریمه به یوه وي، يعني دواړه به د کوم دریم سړي (امام) مقتیدیان وي. یا به بنځه د نارینه مقتدی وي.
- (ز) امام به د لمانځه په پیل کې د بنځي د امامت نیت کړی وي، که امام د بنځو د امامت نیت نه وي کړی نو د نارینه وو لمونځ نه، بلکې د بنځو لمونځ فاسدېږي.

په مسجد الحرام کې د بنځو لمونځ

مسجد الحرام تر ټولو مسجدونو افضل دی، په دې جومات کې د یوه لمونځ ثواب د یو لک لمونځونو سره برابر دی. خو لکه چې ځینې کتابونه وایي د ثواب دا زیاتوب صرف په فرضو پوري ځانگړی دی، د نفلو ثواب دونه نه دی. نفل په کور کې افضل دي او هم دا ثواب نارینه وو لره دی د بنځو لپاره نه دی د دوی لمونځ په کور (د عمارې په اتاق) کې بېله جماعته افضل دی.

مسئله: د فتو په دې زمانه کې د ټولو علمای کرامو فتوا په ډېر ټینگار سره داده چې بنځه دي په کور کې لمونځونه کوي او مسجد ته دي نه وزی.

مسئله: په مسجد الحرام او مسجد نبوي کې د بنځو د لمانځه په هکله د علماوو فتوا په ډېر ټینگار سره داده چې بنځو ته د حج او نورو پر مهال په کور (د عمارې په اتاق) کې په لمونځ کولو سره د مسجد حرام او مسجد نبوي د جماعت ثواب ور په برخه کېږي. دې

ته په کور کي لمونځ کول ډېر افضل دی. ځکه دي نو بنځه د جماعت د لمانځه د ادا کولو په نیت مسجد الحرام ته نه ورځي. البته د کعبې شریفې د زیارت یا د طواف یا د عمرې کولو په نیت حرم شریف ته تلای سي. که د دغو کارونو لپاره بنځي حرم شریف یا مسجد نبوي ته ولاړي سي او د جماعت وخت سي او هغوی په جماعت لمونځ وکړي، د دوی لمونځ صحیح کیږي، خو په کور کي د دوی لمونځ افضل دی. دغه راز په مدینه منوره کي په کور کي د بنځو لمونځ افضل دی. دوی ته په کور کي په لمونځ کولو سره د مسجد نبوي د جماعت د لمانځه ثواب رسیري. خو که بنځي مسجد نبوي ته د سلام وړاندي کولو لپاره تللي وي او د لمانځه د وخت په را رسېدو سره د مسجد نبوي په جماعت کي شاملې سي او لمونځ وکړي نو د دوی لمونځ صحیح دی. (د مفتي عبدالرؤف سکروي فقهي رسائل ۲ / ۳۱۴ او ۳۴۵ مخونه).

مسئله: که کومه بنځه په مسجد الحرام کي پر لمانځه باندي د درېدو پر وخت د نارینه وو په منع کي ولاړه وي او ځني راوتلای نه سي نو دا دي لمونځ نه کوي او هلته دي کراره کښېني او په جماعت دي نه گډیږي، ځکه په جماعت لمانځه کي د نارینه وو سره د دې په محاذي او برابر درېدو سره د ډېرو نارینه وو لمونځ فاسدیږي. کله چي امام سلام وگرځاوه نو دادي یوازي په یوه مناسب ځای کي حتی الامکان له نارینه وو څخه ليري لمونځ وکړي. (د مفتي محمد رفیع عثمانی رفیق حج ۷۸ مخ).

د بنحو د جماعت د لمانځه نیت او ترتیب:

که د چا د جماعت د لمانځه نیت او ترتیب نه وي زده په دې ډول دی: نیت کوم د زړه د اخلاصه، لمونځ کوم څلور رکعته فرض د ماخستن، اقتدا مي ده په دې حاضر امام پسي، خاص تا خدای لره، مخ دغي کعبې شريفې ته. کله چي امام (الله اکبر) وويي تاسي هم کرار (الله اکبر) ووياست او دواړه لاسونه ستاسي د نورو لمونځونو غوندي تر اوږو پوري يوسئ. بيا کرار (سبحاك اللهم وبحمدك وتبارك اسمك وتعالى جدك ولا اله غيرك. اعوذ بالله من الشيطان الرجيم. بسم الله الرحمن الرحيم). ووياست او پټه خوله ودرېږئ. بيا کله چي امام (ولا الضالين) وويي تاسي کرار (آمين) ووياست. بيا چي امام قرائت وائي تاسي پټه خوله ودرېږئ. کله چي امام (الله اکبر) وويي او رکوع ته ولاړ سي تاسي هم (الله اکبر) ووياست او رکوع ته ولاړ سي. په رکوع کي درې واړه (سبحان ربي العظيم) ووياست. کله چي امام (سمع الله لمن حمده) وويي تاسي (ربنا ولك الحمد) ووياست. د امام د (الله اکبر) سره تاسي هم (الله اکبر) ووياست او د امام سره سجده ته ولاړي سي. په سجده کي درې واړه (سبحان ربي الاعلى) ووياست. په بله سجده کي هم دغسي وکړئ. نور لمونځ هماغه ستاسي انفرادي لمونځ غوندي دی.

د طواف بيان

(الف) د طواف معنا ده پر يوه شي شاوخوا راگرځېدل. په حج کي پر بيت الله شريفه او حطيم باندي (په ځانگړې طريقه) اووه واړه راگرځيدلو ته طواف وائي.

(ب) طواف په مطلقه توگه دوه ډوله دی: یو ډول د احرام په حال کې کيږي او بل په عامو جامو کې کيږي.

(ج) د طوافونو اقسام: طوافِ عمره. طوافِ قدوم. طوافِ زیارت. طوافِ وداع. نفلي طوافونه. تحية المسجد طواف. نذري طواف.

(د) کله چې طواف پیلوئ وگورئ چې ډېره گڼه گڼه خو به نه وي. که گڼه گڼه وه د نارینه وو په تپلو او تمبو مه ورننوزئ. لبر گڼی انتظار وکئ، کله چې گڼه گڼه لبر سوه د طواف ځي پر څنډه د طواف پیلولو ته چمتو سئ.

(ه) دغه راز څنگه چې پر حجر اسود تل گڼه گڼه وي نو د هغې د مچولو کوبښښ مه کوئ او هوبښ کوئ چې په تپل ماتپل ورگڼه نه سئ. د حجر اسود مچول سنت دي، خو ځان او خلکو ته تکلیف ور کول حرام او بې سترې او د نارینه وو سره تپلې تمبې ناروا دي، نو د سنتو لپاره دلوی څښتن په کور کې د حرامو، گناوو او بې ادبۍ مه مرتکبه کړه.

(و) تاسي چې احرام تازه د تمتع حج او د عمرې نیت مو کړی وو، نو ستاسي دغه لومړی طواف د عمرې لپاره دی، چې واجب دی، ځکه نو اوس تلبیه ویل بند کړئ.

(ز) که مو د قران حج احرام تړلی وي هم ستاسي دغه طواف د عمرې لپاره او واجب دی. تاسي اول د عمرې طواف او سعی کوئ، ورپسې د حج طواف قدوم وکړئ.

(ح) که مو یوازي د مفرد حج احرام تړلی وي نو ستاسي دغه لومړی طواف، طواف قدوم دی چې سنت موکد دی. په دې طواف پسې سمدستي سعی ضروري نه ده. په دې کې ستاسي اختیار دی که

سعی همدا اوس په طواف قدوم پسي کوی که یې د اختر په ورځو کي تر طواف زیارت وروسته کوی.

(ط) طواف قدوم هغه حاجیان کوي او ورته سنت دی چي د قران یا افراد حج احرام یې تړلی وي، هغه هم په هغه صورت کي چي حاجي آفاقي وي، يعني د میقات له دباندي څخه مکې مکرمې ته راغلی وي. که د میقات له دباندي څخه نه وي راغلی نو هغه ته طواف قدوم سنت نه دی.

د طواف کولو طریقه

د حجر اسود دکنج پر برابری ځان برابر کړی او داسي ودریږی چي بیت الله شریفی ته مخامخ سی؛ راسته اوږه مو د حجر اسود د لوږدیزی څنډي یا د چپې خوا د څنډي (د رکن یماني د لوري د څنډي) سره برابره سي او ټوله حجر اسود مو ښي (راسته) اړخ ته پاته نه سي بیا د طواف نیت په زړه کي وکړی او وویاست:

بسم الله الرحمن الرحيم

ای لویه څښتنه! زه ستا د پاکي بیتي د طواف اراده لرم، نو یې راته آسانه کړې او را څخه قبول یې کړې.

یا نور داسي الفاظ چي نیت ځني معلومیري وویاست. د طواف نیت فرض او ضروري دی. بېله نیته چي هر څونه طواف وکړی طواف نه گنل کیږي.

وروسته لږ څه راستې خوا ته ولاړه سی، کله چي بالکل حجر اسود ته مخامخ سولاست دواړه لاسونه د کعبې خواته د اوږو تر برابری پوري داسي پورته کړی لکه د لمانځه د الله اکبر ویلو پر وخت چي یې پورته کوی او باید د دواړو لاسونو د دواړو خپرو شا

ستاسي د مخ او د لاسونو ورغوي د حجر اسود خواته وي او داسي وگڼئ چي گواکي تاسي دواړه لاسونه پر حجر اسود ايردئ. دغه مهال سمدستي وواياست:

«بسم الله اکبر والله الحمد».

ژباړه: د لوی خښتن په سپېڅلي نامه سره پیل کوم. لوی خښتن تر هغو ستر دی چي تصور یې کيږي. هغه لره ثنا او صفت دی. بیا دواړه لاسونه کښته کړئ او حجر اسود ته د مچولو په دود اشاره وکړئ او بیا دواړه لاسونه مچ کړئ او طواف پیل کړئ. په خپل عام تگ تگ کوی او د نارینه وو غوندي چټک مه ځی او ترڅو کېدای سي له نارینه وو ليري طواف کوی.

په طواف کي په داسي حال کي چي پر خوله مو ذکر، تسيحات، حمد و استغفار او دعاوي جاري وي په وقار، ادب، عاجزي او سکون مخامخ ځی او مخامخ گوری، شاوخوا مه گوری، داسي فکر وکړئ لکه لمونځ چي کوی. هوبښ کوی چي ځگر يا شا بيت الله شريفی ته نه کړئ يا لکه د ځينو ناپوهانو او جاهلانو غوندي په منډو نه سی او نور خلک په ډکو و نه وهی. د طواف په ټولو شوطونوکي بيله لاسونو پورته کولو او درېدلو په خپله ژبه هغه دعاوي وکړئ چي زړه مو غواړي. که موکومه عربي ماثوره دعا زده او په یاد وي هغه وکړئ. د طواف لپاره کومه ځانگړې او ټاکلې دعا نسته. په طواف کي د کتاب له مخي دعاوي مه لولئ او مه داسي کوی چي يو دعاوي وايي او نور یې سمی او ناسمی تکراروي. په دې ډول دعا کول علماوو بدي گڼلي دي. حطيم هم په طواف کښېباسی. کله چي یمانې رکن (د کعبې جنوب لوېديز کنج) ته ورسېدل است (که گڼه گڼه نه وه يا

خوشبويي نه وه په وهل سوې) د هغه استلام هم وکړئ. يعنی دواړه لاسونه يا يوازي راسته لاس پر ووهئ. مچوئ يې مه او مه مو تندی او نور ځايونه پر ايردئ. (د زياتي گڼي گونډي په صورت کي بېله اشارې همدغسي ځني تېر سئ او دا دعا وواياست:

«اللهم اني اسئلك العفو والعافية في الدنيا والآخرة».

ژباړه: اى لويه څښتنه! زه ستا څخه په دنيا او آخرت کي بخښنه غواړم.

له يمانې رکن څخه د حجر اسود تر رکن پوري د تلو په حال کي دا دعا وواياست:

﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢١﴾﴾.

ژباړه: «اى زموږ ربه! موږ ته هم پر دې دنيا او هم پر هغه دنيا ښېگڼي را په برخه کړه او موږ د اور له عذابه وساته».

يادونه: علماوو سپارښتنه کړې ده چي پورتنۍ دعا په هر شوط کي د رکن يمانې او حجر اسود تر منح ويايست.

کله چي حجر اسود ته بيا ورسېږئ د لومړي ځل غوندي اشاره ورته وکړئ او «بسم الله اکبر والله الحمد». وواياست او دواړه لاسونه مچ کړئ. خو نور دواړه لاسونه لکه د اول وار غوندي تر اوږو مه پورته کوئ او د طواف نيت هم مه کوئ. پر کعبه باندي له حجر اسود څخه بيا تر حجر اسود پوري پر راگرځېدلو ته يو شوط (گڼت يا دوره) وايي. په دې ډول اووه شوطونه پوره کړئ. او هره پلا حجر اسود ته د تېر په شان په دواړو لاسونو اشاره کوئ او «بسم الله اکبر والله الحمد». وواياست او دواړه لاسونه مچوئ.

تر اووم شوط وروسته بیا اتم وار حجر اسود ته د تېر په شان اشاره وکړئ. په دې توگه ستاسې طواف بشپړ سو.

یادوني:

1- ډېر مطوفین د حجر اسود او رکن یمانې په منځ کې ودریږي، په حاجیانو نیت تېري او طواف په پیلوي - ځینې حاجیان پخپله هم دغسې کوي - چې دا مکروه دی. که څوک بیت الله شریفې ته مخامخ داسې ولاړ نه وي چې اوږه یې د حجر اسود د لوېديزي څنلې سره برابره وي او ټوله حجر اسود یې ښي اړخ ته پاته نه وي نو د ځینو عالمانو په نزد د طواف په اخر کې د یوه شوط بیا راگرځول مستحب او د ځینو په نزد واجب باله سي.

2- ډېر مطوفین د نیت تړلو په وخت کې بیت الله شریفې او حجر اسود ته د مخامخ درېدو خیال نه کوي او تر تکبیر ویلو د مخه لاسونه غوړونو ته پورته کوي. نور ډېر حاجیان هم د دوی پېښې کوي. د نیت تړلو پرمهال بیت الله ته استقبال سنت دی. او حجر اسود ته له درېدو پرته او تر تکبیر ویلو دمخه لاسونه پورته کول بدعت دی.

پوښتنه: کومه ښځه چې د خلکو په منځ کې په لڅ مخ طواف کوي حکم یې څه دی؟

جواب: د ښځې مخ عورت دی. بېله محرمه یې بل چا ته لڅول نه دي روا، په طواف کې وي که په بل ځای کې. په احرام کې وي او که بېله احرامه. که په لڅ مخ طواف وکړي گنهنکاره کیږي، خو طواف یې صحیح دی.

د طواف د دعاوو په هکله

د سنن ابی داود د کتاب المناسک، باب الرمل: ۱۸۸۸ حدیث دی چې رسول ﷺ وفرمایل: «د بیت الله طواف، د صفا او مروه سعی او د جمراتو ویشتل د دې لپاره دي چې د لوی څښتن ذکر پکښې وسي». پر دې بنسټ د طواف په جریان کې کرار په «سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله» ویلو او داسې نورو اذکارو، تسیح، حمد ویلو، درود ویلو، د قرآن په تلاوت او عامو مسنونو دعاوو مشغولېدل افضل کار دی. د طواف په حال کې دعاوي قبلېري. خو د طواف لپاره کوم ځانگړی ذکر او دعا نسته. حضرت ملاعلي قاري او نور علمای کرام وايي چې امام محمد ﷺ په مبسوط کې فرمایلي دي چې د حج په مقاماتو کې د کومي دعا ټاکل ښه نه بلل کېږي. هره دعا چې د چا زړه غواړي او ضرورت یې بولي هغه دي وکړي. ځکه چې د ټاکلو الفاظو په پابندي سره زیاتره د زړه نری توب او خشوع نه وي. ځینو علماوو چې د طواف د هر شوط لپاره دعاوي ټاکلي دي هغه له رسول ﷺ څخه منقولې دي خو خاص د طواف لپاره نه دي نقل سوي. ډېرو عوامو د دغو دعاوو کتابونه په لاسونو کې نیولي وي په طواف کې یې په داسې حال کې چې صحیح تلفظ یې نه سي کولای او په معنا یې نه پوهیږي په ډېر مشکل یې لولي. په دې ډول نور طواف کوونکي په تشویش کې اچوي او په تکلیف کوي یې. چې دا مناسبه نه ده. تر دې دا ښه ده چې حج کوونکی په خپله ژبه هغه دعاوي وکړي چې په پوهیږي او ضرورت یې وي. ځینو علماوو په طواف کې د دریمې کلمې، یعنی د «سبحن الله

والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم». او
خلورمي کلمې، يعني د «لا اله الا الله وحده لا شريك له. له الملك وله الحمد
يحيى ويميت بيده الخير وهو على كل شيء قدير». ويل او د درودونو کرار او
په زړه کي ويل غوره بللي دي.

البته که د چا عربي دعاوي په یاد وي او په معناوو یې پوهیږي او
ويې وايي دا ډېره بڼه ده. دوی ته دغسي دعاوي کول ښې دي. (د
مولانا محمد شفيع احکام حج ۵۰ مخ او د مولانا محمد يوسف
لدهيانوي آپ کے مسائل ۱۱۲ مخ او نور)

د طواف ضروري مسئلې

مسئله: څنگه چي تاسي د تمتع حج نیت کړی دی نو ستاسي دغه
طواف د عمرې لپاره دی او په عمره کي طواف فرض دی. ځکه نو
که تاسي ته د طواف د شوطنو په شمېره کي شک پیدا سي نو به
تاسي دغه طواف بيا له سره کوئ. خو که دغه شبهه په کوم نفلي
طواف کي وي نو چي کومي خواته مو گومان زیات وو پر هغه عمل
وکړئ او خپل طواف بشپړ کړئ.

مسئله: د طواف په حال کي خورک مکروه او چيښنگ جایز دی.
مسئله: که د طواف په وخت کي د فرض لمانځه اقامت وسي يا
اودس مات سي نو طواف پر همدغه ځای پرېږدئ، کله چي له
لمانځه يا اودس څخه فارغه سولاست بيا له هماغه ځايه طواف پیل
کړئ. که څه هم افضله داده چي که مو تر څلورو شوطو کم طواف
کړی وي نو طواف له سره پیل کړئ.

مسئله: بېله اړتیا د طواف نیمگړی پرېښوول او تلل جواز نه لري.

مسئله: د جمعې د خطبې او د لمانځه د اقامت په وخت کې د طواف پیلول ښه نه دي.

مسئله: د طواف په وخت کې د دعا لپاره لاسونه پورته کول یا یې د لمانځه غوندي نیول جواز نه لري.

مسئله: په طواف کې گردسره پټه خوله کېدل او هیڅ نه ویل هم جایز دي او پروا نه کوي.

مسئله: په طواف کې تر قرآن ویلو ذکر او دعا کول افضل دي.

مسئله: که په طواف کې څوک په زړه کې کرار قرآن کریم تلاوت کړي پروا نه کوي.

مسئله: په طواف کې ټولې دعاوي او ذکرونه کرار ویل مستحب دي.

مسئله: د طواف په وخت کې په طواف ځي کې یا د بیت الله شریفې کوم کنج ته د دعا لپاره درېدل درست نه دي.

مسئله: دوه طوافونه یوځای کول او په منځ کې یې د طواف لمونځ نه کول مکروه تحریمي دي.

مسئله: په کومو وختونو کې چې لمونځ کول مکروه وي په هغو وختونو کې طواف نه دی مکروه.

مسئله: د طواف لمونځ په مکروه وختونو کې جواز نه لري. او مکروه وختونه دادي: لمرخاته، لمر لوېده، نصف النهار (د لمر د زوال وخت)، د مازدیگر له لمانځه څخه د ماښام تر لمانځه پورې او د سهار تر لمانځه وروسته تر اشراق (د لمر تر یوې نېزې را ختلو) پورې.

مسئله: که تاسی سهار وختی یا د سهار تر لمانځه وروسته طواف کوئ، نو د طواف لمونځ کله چي لمړیوه نېزه راوخېږي، وکړئ. (سهار چي سپېدې وچوي [تر طلوع الفجر وروسته، چي صبح صادق سي] بېله د سهار دوو رکعتو سنتو نور نفل منع او مکروه تحریمي دي. د سهار تر لمانځه وروسته هم نفل مکروه تحریمي دي. د لمر راختو په وخت کي تر څو چي یوه نېزه [د سترگو په تقریبي لیدو سره دوه نیم متره] راخیږي د فرض لمانځه ادا محل نه لري، قضایي لمونځ صحیح او روا نه دی او نفل مکروه تحریمي دي.

مسئله: که تاسی د مازدیگر تر لمانځه وروسته طواف کوئ، نو د هغه لمونځ د ماښام تر فرضو وروسته او تر سنتو دمخه وکړئ.

مسئله: په عامو حالاتو کي د هر طواف تر بشپړېدو وروسته سمدستي د هغه لمونځ وکړئ. د دوو یا ډېرو طوافونو لپاره یوځای لمونځونه کول جواز نه لري. خو د سهار یا مازدیگر تر لمانځه وروسته که تاسی تر یوه طواف ډېر وکړئ نو د هغو لپاره تر مکروه وخت وروسته دوه دوه رکعته کول جواز لري.

مسئله: که د نارینه وو سره د ډکې وهلو او فتنې بېره وه نو د طواف ځي پر څنډه طواف واجب دی.

مسئله: که څوک د طواف تر اوو شوطو وروسته بل شوط کوي نو به نور شپږ شوطه هم پوره کوي. ځکه چي د نفلي عبادت تر پیلولو وروسته د هغه بشپړول واجب لري.

مسئله: که پر حجر اسود باندي د ازدحام او گڼي گوني په وخت کي د ځان یا نورو د تکلیف خطر وه وي د حجر اسود مچول، په تېره

بنځو ته چي د نامحرمو خلکو سره د بدن د لگېدو احتمال وي بالکل حرام دي.

مسئله: د بنځي لخوا د شپې طواف کول مستحب دی.

مسئله: د نارینه وو سره یو ځای او په ډکو او تمبو کي د بنځو طواف لکه چي اوسمهال لیدل کيږي قطعاً حرام او ناجایز دی. په دې صورت کي بنځو ته بنایي چي د شپې یا د ورځي په داسي وخت کي طواف وکړي چي د نارینه وو هجوم نه وي. بنځه دي تر څو کولای سي له نارینه وو څخه بېل طواف وکړي.

خبرداري: زیات لیدل کيږي چي بنځي د نارینه وو په تېل ماتېل ورگډي سي، پر حجر اسود، رکن یماني، ملتزم، د کعبې پر دروازه، مقام ابراهیم او میزاب رحمت باندي زورونه وهي او بدنونه یې د نارینه وو د بدنونو سره نښلي. خو تاسي هوش کوی چي دغسي کارونه ونه کړئ. تاسي باید د یوې پوهي او باشعوري بنځي په څېر له دغسي کارونو په کلکه ډډه وکړئ. دغه کارونه مطلقاً حرام او د نيکي برباد گناه لازم مصداق دي.

مسئله: طواف له بیت الله د باندي په دننه مسجد کي تر سره کول.

د طواف له رکنونو څخه بلل کيږي.

مسئله: د مسجد حرام پر بام باندي طواف روا او صحیح دی، که

څه هم تر بیت الله لوړ وي.

مسئله: د طواف پر مهال نس یا ځگر د کعبې شریفې خواته

برابرول، د طواف په حال کي د کعبې په پوښ څرېدل، د هغه مچول،

د کعبې پر پشته (شاذروان) باندي لاس یا پښه ایښوول یا د حطیم

پر دېوال باندي لاس ایښوول دا ټول حرام دي. که دغسي وسي نو د

دغسي برخي د طواف راگرځول واجب دي. خو بڼه داده چي دغه شوط ټول له سره راوگرځي. د نه راگرځولو په صورت کي جزا لازميري.

مسئله: د ناپاکی او میاشتنی عادت په حال کي او په بی اودسي طواف کول حرام دي. خو که کومه بڼه خپلي امتیازي نه سي ټینګولای یا د نس د بادو په ناروغي اخته وي او پرله پسې یې اودس ماتیري، دغسي بڼه د شرعي معذورینو په ډله کي راځي. دا به د طواف په پیل کي اودس تازه کوي، بیا به طواف کوي. که یې په طواف کي اودس مات سي پروا نه کوي.

مسئله: که په طواف کي میاشتنی عادت درپېښ سي نو طواف سمدستي بند کړئ او له مسجدالحرامه ووزئ. څنگه چي د صفا او مروه سعی د طواف تابع ده نو سعی هم مه کوی. تر پاکي وروسته طواف او سعی وکړئ.

مسئله: که مو طواف بشپړ کړ او وروسته سمدستي میاشتنی عادت درپېښ سو، نو څنگه چي اوس د صفا او مروه د سعی لار (مسعی) په مسجد الحرام ګډه سوې ده نو تر پاکېدو پوري سعی جایزه نه ده، مه یې کوی.

مسئله: بڼه ته رمل (د طواف په لومړیو درو شوطونو کي چټک تلل) او اضطباع (د احرام پټو تر راسته اوږې لاندې راوړل) نسته. دا دواړه په نارینه وو اړه لري. نو تاسي هوبن کوی چي لکه ځیني بی عقلي بڼي په طواف کي چټکي یا بېخي په ځغاستو نه سی.

مسئله: بڼي باید دې خبري ته په ټینګه پام وکړي چي د ذي الحجې د اتمې په را نژدې کېدو سره د خلکو هجوم زیاتیري او خبره

دې ته ورسیري چې که څوک د لمانځه تر جماعت څو دقیقې د مخه طواف پرېږدي نو بیا هم طواف ځی دونه ډک سي چې نارینه وو ته د لمانځه ځای په مشکله پیدا کيږي او بنځو ته د ځای پیدا کېده تقریباً ناممکن سي. له دې امله دي بنځي په داسي وخت کي طواف کوي چې د جماعت تر درېدو ډېر دمخه فارغي سي، څو یاخپل اتاق ته ولاړه سي، لمونځ وکړي یا د مسجدالحرام په دالانو کي پر خپل ځای د نورو بنځو سره پر لمانځه ودریږي.

اړيني يادوني:

- د طواف پر مهال دبنځو لخوا د مطوف يا بل نامحرمه لاس نيول بد او منکر کار دی.
- که کوچنی در سره وي، څنگه چې د هغه پاک ساتل مشکل کار دی نو بڼه داده چې د طواف پر مهال هغه درسره وانه خلی.
- په مکه مکرمه کي د اوسېدو پر مهال طواف تر ټولو نفلي عبادتونو غوره بلل سوی دی. ځکه نو دلته باید ډېر طوافونه وکړی.

ملتزم

تر طواف وروسته باید تاسي ملتزم ته ولاړي سئ کوم چې د حجر اسود او بیت الله شریفی د دروازي په منځ کي دېوال دی او په هغه پوري ځان ونښلوی او دعا وکړی، خو پر دغه ځای هر وخت د نارینه وو گڼه گونډه وي. له دې امله بنځو ته دغه ځای ته رسېدل ستونزمن کار دی، ځکه نو علماوو توصیه کړې ده چې بنځي دي ملتزم ته د رسېدو کونښن نه کوي. د نارینه وو سره اوږه په اوږه

درېدل او د هغو سره زورونه وهل د حجاب، غیرت، شرم او حیا خلاف کار دی نو تاسي هم دغه ځای ته د ورنژدې کېدو هڅه پرېږدئ، خو د هغه په شاوخواکي یو فارغه ځای ودرېږئ او دعاوي وکړئ. لوی خښتن غیور ذات دی او حیا خوښوي، ستاسي د دغي حیا له امله به له ليري هم ان شاء الله ستاسي دعا قبوله کړي.

د طواف لمونځ

بیا سمدستي او بېله ځنډه د مقام ابراهيم شا ته یو ځای له خلکو ليري چي مقام ابراهيم ستاسي او کعبې شريفې تر منځ راسي د طواف دوه رکعته واجب لمونځ وکړئ. دغه لمونځ مه ځنډوئ. ځکه بېله عذره د دې لمانځه ځنډول مکروه دي. په لومړي رکعت کي تر ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وروسته د (الکافرون) سورت او په دوهم رکعت کي تر ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وروسته د (الاخلاص) ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾﴾ سورت ووياست. دغه لمونځ تر هر طواف وروسته واجب دی.

يادونه: مستحب او افضله دا ده چي د امکان په صورت کي د هر طواف لپاره دوه رکعته د مقام ابراهيم عليه السلام تر شا وکړئ، خودلته عموماً ډېر ازدحام وي، د هغه شاته يا يې شاوخوا ته د درېدو لپاره خورا کشمکش وي او په ډاډ سره د لمانځه د ادا کېدو ځای نه پيدا کيږي. نو تاسي له دې کشمکش څخه ډډه وکړئ او په حجر اسماعيل عليه السلام کي دغه لمونځ وکړئ. که مو دلته هم نه سواي کولای کعبې شريفې ته نژدې يا د حرم شريف په يوه گونبه ځای کي په اطمینان سره د طواف لمونځ وکړئ. دغه لمونځ د حرم په ټوله محکه کي کېدلای سي. خو له دې ځايونو پرته په بل ځای کي يې

کول او ځنډول بد کار او مکروه دی. مطلب د نارینه وو له ډکو څخه به ځان ژغورئ. که مکروه وخت وو، انتظار وکړئ چې دغه وخت تېر سي. بیا دغه لمونځ ادا کړئ.

تر لمانځه وروسته چې موکومه دعا زړه غواړي هغه وکړئ. خو دغه دعا آدم عليه السلام ته منسوبه او ماثوره ده:

«اللهم إنك تعلم سرّي وعلايتي فاقبل معذرتي وتعلم حاجتي فاعطني سؤلّي وتعلم ما في نفسي فاغفر لي ذنوبي. اللهم انى اسئلك ايئاناً يباشر قلبى ويقيناً صادقاً حتى اعلم انه لا يصيبني الا ما كتبت لي ورضا بما قسمت لي يا ارحم الراحمين».

ژباړه: اى لويه څښتنه! ته زما له څرگندو او پټو حالونو څخه خبر يې. زه عذر درته كوم نو زما عذر قبول كړه، او ته زما په اړتيا او څه چې زما په زړه كې دي پوهېږې، نو زما اړتيا را تر سره كړه او زما گنهنونه را وبخښه. اى لويه خدايه! ماته داسې ايمان را كړه چې زما په زړه كې ځاى ونيسي او داسې يقين را په برخه كړه چې زه له تا پرته د بل چا پروا ونه كړم او داسې ښه عادت را نصيب كړه چې ستا پر را كړي شي خوشاله سم، اى د رحم كوونكو رحم كوونكې.

يادونه: كه دغه دعا يا په دې كتاب كې نورې دعاگانې يادولای سئ او د هغو د ژباړو له مخې يې معناوي ذهن نشينه كولای سئ ښه كه نه د كتاب له مخې يې مه واياست، بلكې په خپله ژبه لوى څښتن ته هغه دعاوي وكړئ چې زړه مو غواړي.

بیا د زمزم اوبو ته ورسئ. د زمزم اوبه وچینئ او دعاوي وکړئ،
ځکه چې په دغه ځای کې دعاوي قبليري.

د رسول ﷺ صحيح حديث دی چې د زمزم اوبه چې د هر نېک مقصد لپاره وچینل سي تر سره کيږي. د دې اوبو د فضايلو په هکله ډېر احاديث سته. ځينو علماوو کتابونه پر ليکلي دي. ډېرو تجربه کړي چې د هري ناروغی د شفا او هر نېک مقصد د تر سره کېدو لپاره ذريعه دي.

تر طواف وروسته هر طواف چې وي د زمزم اوبه چينل مستحب دي، خو ضروري نه دي. اوس يې د زمزم د څا پخوانی زېرخانی هم پټي کړي دي. خو په مسجدالحرام کې بېخي ډېر ځايونه د زمزم د اوبو نلکی او ترموزونه سته. نو تاسي د طواف تر لمانځه وروسته دغه اوبه پيدا کړئ. مخ پر کعبه په ولاړي يا په ناستي بسم الله الرحمن الرحيم ووياست، په درو ساوو يې بنې ډېري وچينئ. د مومن او منافق دا فرق دی چې د مومن نس په دغو اوبو نه ډکيږي. وروسته د الحمد ليله په ويلو سره دا دعا ولولئ:

«أَهْمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ».

ژباړه: ای لويه څښتنه! زه ستا څخه د گټوري پوهي او پراخ رزق او له هري ناروغی څخه د شفا غوښتونکی يم.

بيا څه اوبه پر سر، مخ او ځان وشيندئ او بيا الحمد ليله ووياست. پر دې دعا سربېره نوري دعاوي هم وکړئ. خپل مور او پلار، دوستان، هغه کسان چې تاسي ته يې د دعاوو سپارښتنه کړې ده او خپل هيوادوال او مسلمانان او د دې کتاب ليکونکی او خپروونکی له د عامه هېروئ.

د صفا او مروه تر منځ سعی

صفا او مروه مسجد الحرام ته نژدې دوه غرگوتي دي او د هغو تر منځ ناوه (يا لار) چې مسعى يعنى د سعبي کولو ځاى ورته وايي هغه ځاى دى چې بي بي هاجره د اوبو په لټه پکښې ځغاسته. سعى په عربي ژبه تللو ته وايي او د حج په احکامو کې اووه گڼسته هغو ځانگړو تلو راتلو ته وايي چې د صفا او مروه په منځ کې تر سره کېږي.

د سعبي طريقه

د طواف تر بشپړېدو او د طواف د دوو رکعتو لمانځه کولو او د زمزم د اوبو تر چيښلو وروسته بيا د نهم وار لپاره حجر اسود ته هماغسې د پخوا په شان اشاره وکړئ، «بسم الله الله اکبر والله الحمد» ووياست او دواړه لاسونه مچ کړئ. دغه نهم استلام د سعى کوونکي لپاره مستحب او مسنون دى. بيا د باب الصفا له لاري ووزئ. رسول ﷺ د غسي کول. خو که له کومي بلي لاري ووزئ هم پروا نه کوي. په زړه کې د سعبي نيت وکړئ په ژبه ويلو ته يې ضرورت نسته.

کله چې صفا ته نژدې سى دا آيت تلاوت کړئ:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ [البقرة: 158].

ژباړه: «بې شکه چې صفا او مروه د لوى څښتن له شعايرو (نخښو) څخه دي».

بيا ووياست: «أَبْدَأُ بِهَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ».

ژباړه: په څه چي لوی څښتن پیل کړی دی، زه هم په هغه پیل کوم.

د صفا پر زینو دوني وڅېړئ چي بیت الله دربنکاره سي. تر دې زیات ختل لکه چي جاهلان بېخي ځانونه تر دېواله رسوي زمور د مذهب خلاف کار دی. مخامخ بیت الله ته ودرېږئ، د سعبي نیت وکړئ او داسي وواياست: ای لویه څښتنه! زه سعی کوم، ته یې راته آسانه کړې او را څخه قبوله یې کړې. بیا لاسونه تراوړو پوري داسي پورته کړئ چي ورغوي یې د آسمان خواته وي، لکه په دعا کي. بیا درې واره (الله اکبر)، درې واره (لا اله الا الله)، بیا یو وار د توحید کلمه؛ یعنی (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد یحیی ویمیت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدير). بیا درود شریف وواياست. بیا چي موکومه دعا زړه غواړي په ډېر عجز او خشوع یې وکړئ. نورو ته هم دعاوي وکړئ (د خپل وطن او نورو مسلمانانو له مصیبتونو څخه د ژغورلو او پرمختګ او نېکمرغی لپاره دعاوي وکړئ. د دې کتاب مؤلف او خپروونکي او پلورونکي هم له دعا مه هېروئ) دلته هم دعا قبلېږي.

ټول تسیحات او درود او دعاوي کرار په زړه کي وایاست. که مو سعی د طواف قدوم په تعقیب وي تلبیه هم ورسره وواياست. بیا په خپل تګ په داسي حال کي چي ذکر او دعاوي کوئ د مروه پر لوري رهي سعی. د صفا او مروه په منځ کي دا ماثوره دعا وایاست: «رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ».

ژباړه: ای لویه څښتنه! بڅښنه راته وکړې ته تر ټولو د عزت څښتن او تر ټولو ستر یې.

پر دې سر بېره چې مو کومه دعا زړه غواړي ويې وایاست. دلته هم دعاوي قبليري.

د صفا او مروه تر منځ په مسعې کې پخوا دوه زرغونه څلي [میلین اخضرین] وه. چې د مهالونو په اوږدو کې له خپلو اصلي ځایونو بې ځایه سوي وه. اوس یې د هغو پر اصلي ځایونو د مسعې د ودانۍ د دواړو خواوو پر دېوالونو زرغونې نخښې او زرغونه څراغونه لگولي دي. دلته یوازې نارینه دغه لومړي څلي ته په رسېدو سره تر دوهم زرغونه څلي پورې ګامونه چټکوي، خوښځي به عادي تګ کوي. بنځو ته په دغه ځای کې د چټک تلو حکم نسته.

کله چې مروه ته ورسیرئ غرګي ته دونه لوړ وڅېړئ چې که ودانۍ نه وي بیت الله در ښکاره سي. ډېرلوړ ختل منع دي. لږ څه ښي لوري ته ودرېړئ، مخ د بیت الله لوري ته کړئ او کوم ذکر او دعاوي چې مو پر صفا کړي وې دلته یې هم وکړئ. دلته هم دعاوي قبليري.

دا له صفا څخه تر مروه پورې یو ګڼت سو. وروسته له مروه څخه د صفا پر لور رهي سئ. د زرغونو نخښو په منځ کې چټک مه ځئ. کله چې صفا ته ورسېدلاست بیا داسې ذکر او دعاوي وکړئ لکه لومړی چې مو کړي وې. دا له مروه تر صفا دوهم ګڼت سو. په دې ډول اووه ګڼته پوره او پر مروه یې ختم کړئ.

بیا د خپلي عمارې کوتې ته ولاړه سئ، که مو د افراد یا قران حج نیت کړی وي نو څرګنده ده چې تاسې باید په احرام کې اوسئ، نو له احرامه ځان مه باسئ. خو که مو د تمتع حج نیت کړی وي (یعني لومړی مو د عمرې او ورپسې د حج نیت کړی وي) نو له احرام څخه

د وتلو لپاره د خپلو ورېښتانو څوکي په خپله، یا په بله ښځه یا په محرم د ګوتې تر بند څه زیاتي پرې کړی. تاسي چي کله د عمرې د پای ته رسېدو یا د حج د مناسکو د پای ته رسېدو پر مهال له احرامه وزی د سر د څلورمې برخي د ورېښتانو د څوکو د یوې ګوتې د بند په اندازه پرې کول واجب دي. خو ستاسي د سر د ټولو ورېښتانو له څوکو څخه د ګوتې د یوه بند په اندازه پرې کول سنت دي. بیا نوکان واخلئ او بغل او نور هم پاک کړئ. د سر د ورېښتانو ترپرې کولو دمخه د نوکانو او نورو پرې کول جواز نه لري. اوس نو ستاسي عمره بشپړه سوه، او د احرام ټولي پابندیاني ختمې سوې. که مکروه وخت یا کوم بل عذر نه وي نو دوه رکعته نفل کول مستحب دي. تر لمانځه وروسته د ځان، مور او پلار او ټولو مسلمانانو لپاره دعا وکړئ.

د سعې مسئلې

مسئله: ښځه دي د خلکو د هجوم په وخت کي پر صفا او مروه لوړه نه خيژي. دغه راز که پر صفا او مروه د خلکو هجوم زیات وو دعاوي دي پرېږدي.

یادونه: د هداية السالك په ٢ / ٨٨٣ مخ کي وايي چي ښځه دي په سعې کي د نارينه وو په ازدحام نه ورګډېږي او ورته ښايي چي د صفا او مروه سعې د شپې وکړي. ځکه د شپې په سعې کي يې هم ستر ډېر ښه ساتل کيږي او هم له فتنې څخه ښه خوندي وي.

مسئله: زمورن په مذهب سعې واجب ده. خو په طواف پسي سمدستي تر سره کول يې واجب نه، بلکي سنت باله سي. که يې د

کوم عذر يا ستړيا له امله سمدستي په طواف پسې ونه کړئ پروا نه کوي. اما بېله عذره ځنډول يې مکروه دي.

مسئله: که د طواف او سعبي په منع کي زيات ځنډ راسي هم څه جزا نه واجبيږي.

مسئله: که مو تر طواف قدوم وروسته سعی ونه کړه او پر عرفات ودرېدل است، نو اوس تر طواف زيارت دمخه سعی نه ده روا، بلکي لومړی طواف زيارت وکړئ بيا سعی وکړئ.

مسئله: پر صفا او مروه ختل مسنون دي که څه هم بېله ختلو بيت الله وليدل سي. خو د صفا او مروه پر څارو ختل ښه نه دي، بلکي کراهيت هم لري.

مسئله: د عمره کوونکي او د تمتع کوونکي تلبیه د طواف د پيلولو پر مهال بنديږي. خو د حج کوونکي تلبیه د رمي په وخت کي پای ته رسيږي. نوکه مو د حج سعی تر طواف قدوم وروسته او تر طواف زيارت دمخه کول نو په سعی کي تلبیه وایاست. اما د عمرې او تمتع په سعی کي يې مه وایاست.

مسئله: که مو د سعبي د گڼت په شمېر کي شک سو کم ته اعتبار ورکوئ او پاته بشپړوئ..

مسئله: پر خپلو پښو سعی کول واجب دي، خو که مو څه معذرت درلود پر مخصوص بايسکل يا په سپرلی هم سعی کولای سئ.

مسئله: د عمرې له امله د سر د ورېښتانو د څوکو پرې کول په مکه مکرمه کي سنت او د حرم په پولو کي واجب دي.

مسئله: که مو د عمرې له احرام څخه د حاللولو لپاره له حرمه دباندې د سر د ورېښتانو څو کي پرې کړې دم واجبيږي.

مسئله: که د سعی پر مهال د فرض لمانځه اقامت وسي يا د جمعې خطبه شروع سي يا مو اودس مات سي، نو سعی همدغسي نیمګړې پرېږدئ، لومړی لمونځ وکړئ يا اودس تازه کړئ بيا چي مو پر کوم ځای سعی پرې ايښې وه له هغه ځايه يې پيل کړئ او پاته سعی بشپړه کړئ.

مسئله: په سعی کي مخصوصه دعا نسته، هره دعا چي مو زړه غواړي کولای يې سي.

مسئله: پخوا علماوو توصیه کړې وه چي بنځو ته تر مياشتني تکليف وروسته سعی کول پروانه کوي. خو طواف منع دی. دا يې له دې امله ويلي وه چي دمخه د سعی ځای له مسجدالحرام څخه د باندي وو. خو څنگه چي اوس د سعی ځای په مسجدالحرام ګډل سوی دی او د مسجد حکم لري، ځکه نو اوس بنځو ته د مياشتني تکليف په حال کي سعی جواز نه لري. ځکه چي سعی په مسجد کي کيږي او مسجد ته د بنځي د مياشتني تکليف په وخت کي ننوتل منع دي. دغه سعی به بيا وروسته وکړئ. (خواتين کې لپه رهنمائ حج و عمره ۱۰۲ مخ).

يادونه: د مکې مکرمې د رابطه عالم اسلامي المجمع الفقهي الاسلامي پرېکړه کړې ده چي که څه هم د سعی ځای د مسجدالحرام په ودانۍ کي راغلی دی، خو بيا هم هغه د مسجد په حکم کي نه راځي، ځکه چي هغه يو بېل مشعر باله سي. له دې امله په سعی کي د حايضې بنځي او جنب نارينه اوسېدل او سعی جواز لري. که څه هم په سعی کي پاکوالی مستحب دی.

خو دا پرېکړه اتفاقي پرېکړه نه ده. لکه چې د دغي پرېکړې په پای کې داسې نوټ ورکړه سوی دی:

«د دغي مجمعي نایب او یوه غړي د دې پرېکړې سره اتفاق نه دی کړی».

نوڅنگه چې په سعی کې طهارت مستحب دی، له دې امله مور هم د مسجد د زیاتي سوې ارشو مسجد گنډل غوره وگنډل او د احتیاط له امله مو د (خواتین کې لې رهنمائې حج و عمره) کتاب حکم ته اعتبار ورکړ. کومې بنځي ته چې تر طواف وروسته میاشتنی تکلیف پېښیږي سعی دي تر پاکۍ وروسته وکړي.

په مکه کې د حج لپاره د انتظار په ورځو کې لاندې خبرې توصیه کيږي

- هغه حجانې چې د افراد یا قران حج احرام یې تړلی وي، کله چې له طواف قدوم او سعیي څخه فارغه سي په احرام کې دي په مکه مکرمه کې اوسي او د احرام له ممنوعاتو دي ځان ساتي.
- هغه حجانې چې د تمتع حج احرام یې تړلی وي، کله چې د عمرې له طواف او سعیي څخه وزگارې سي ځان دي له احرامه وباسي. دې ته اوس هغه شیان چې د احرام له امله پر منع سوي وه، لکه نوکان اخیستل، د مېړه سره یو ځای کېدل او داسې نور ټول ورته روا دي. بیا به د حج لپاره د ذوالحجې په اتمه یا تر هغې دمخه احرام تړي. لکه چې په راتلونکو پاڼو کې به خبرې پر وسي.

- حجابی دی په مکه مکرمه کي اوسېدل غنیمت وگڼي. هر خونه چي کولای سي نفلي طوافونه دي کوي.
- د زمزم اوبه بېخي ډېري چيښي.
- دغه د سعادت کبریٰ قېمتي وخت په لايعني خبرو او مجلسونو، او د بازارونو پر بي اړتيا چکرونو مه تېروي.
- په اتاق او فارغو وختونو کي د مناسکو او نور ديني کتابونه مطالعه کوي.
- مُفَرِّده چي له طواف قدوم او قارنه چي له عمرې څخه خلاصه سي، چي په مکه کي وي هر وخت چي وغواړي نفلي طواف کولای سي. تر نفلي طواف وروسته سعی هم نسته. (نفلي سعی نسته) مگر تر نفلي طواف وروسته دوه رکعته لمونځ کول واجب دی.
- مُفَرِّده او قارنه دي تر طواف قدوم او عمرې وروسته تلبیه وايي. البته په طواف کي دې نه وايي. د مُفَرِّد او قارن تلبیه د عقبه جمرې د رمي پر مهال پای ته رسيري.
- د بهرنيانو لپاره (هغه چي د مکې اوسېدونکي نه وي) تر نفلي لمونځ نفلي طواف افضل دی او د مکې د اوسېدونکو لپاره د حج په زمانه کي نفل لمونځ تر نفلي طواف ښه دی.
- د ذوالحجې له لومړۍ نېټې څخه تر لسمې پوري «ايام عشره» بلل کيږي په دغو ورځو کي عبادتونه، خيراتونه او نېکي چاري ډېر ثوابونه لري. په دغو ورځو کي «سبحن الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر» ډېر وایاست.

- تاسي کولای سئ چې په دغو ورځو کي يا د حج تر ورځو وروسته ډېري عمرې وکړئ. د خپل مور او پلار او دوستانو لپاره، مړه وي که ژوندي عمرې وکړئ. عمره کوم ځانگړی وخت نه لري. صرف د ذوالحجې له نهمي څخه تر ديارلسمي پوري عمره نه کيږي. بنايي ځيني کسان تاسي ته ووايي چې ډېري عمرې مه کوئ. يا په ځينو کتابونو کي ولولئ چې ډېري عمرې منع دي. تاسي په دې خبرو سر مه گرځوئ. خو په هر څه کي منع لاري ښه ده او ډېر نفلي طوافونه تر عمرې ډېر افضل دي.
- تاسي کولای سئ چې له تنعيم (د بي بي عايشې رضي الله عنها له مسجد) يا جعرانې څخه عمره راوړئ. کله چې مو د عمرې قصد وکړ نو ښه داده چې په خپله کوټه کي غسل وکړئ. که غسل ممکن نه وي اودس تازه کړئ. د احرام لپاره پاكي جامې واغونډئ، تنعيم ته ولاړه سئ. که مکروه وخت نه وو په مسجد عايشه کي دوه رکعته تحية المسجد او بيا دوه رکعته د احرام لمونځ وکړئ. (دغه څلور رکعته ضروري نه دي) که دوه رکعته وکړئ هم کفايت کوي. بيا د عمرې نيت وکړئ او درې واړه کرار تلبيه وواياست او بيا مکې مکرمې ته ولاړه سئ او عمره ادا کړئ.
- هر ه پلا چې عمره کوئ د ټول سر د ټولو ورښتانو له څوکو څخه د يوې گوتي د بند په اندازه پرې کوئ.
- قرآن کریم دونه تلاوت کړئ چې لږ تر لږه يې يوه پلا ختم کړئ.

- د تحية المسجد (مسجد ته د ننوتو) دوه رکعتہ لمونځ، تحية الوضو (د اودس تازه کولو) دوه رکعتہ لمونځ، تهجد لمونځ، اشراق لمونځ (له لمر ختو څخه پنځلس دقيقې وروسته، دوه يا څلور رکعتہ)، د څانبت لمونځ (د سهار له نهو بجو څخه تر زوال څه مخه وخت پوري، دوه، څلور يا اته رکعتہ)، او اوبن لمونځ (د ماښام تر فرضو او سنتو وروسته شپږ رکعتہ، د توبې دوه رکعتہ لمونځ او څلور رکعتہ صلاة التسبيح لمونځ ډېر ډېر کوي).
- صدقه او خيرات ورکوي او د خپلو ملگرو بڼځو سره مرسته کوي.
- کله کله چي هجوم نه وي په حطيم شريف کي نفل کوي. دا د بيت الله شريف يوه برخه ده. په دغه ځای او د بيت الله په دننه کي لمونځ کول يو شان ثواب لري.
- کله چي له طواف او لمونځونو څخه سترې سعي نو د مسجد الحرام په دالانو کي يو گونښه ځای کښېني او کعبې شريفې ته گوري دا هم ډېر ثواب لري.

د طواف زيارت د سعبي په هکله مشوره:

- په (خواتين کي له رهنمائ حج و عمره) کتاب کي ليکي: زمور مشوره داده چي کومه بڼځه چي تمتع حج کوي هغه دي په ځانگړې توگه د حج د ورځو تر پيلېدلو دمخه څو نفلي عمرې هرو مرو وکړي. د دې گټه به دا هم وي چي تر طواف زيارت وروسته به تاسي ته سعي معافه وي او تر طواف زيارت وروسته به د سعبي له مشکلاتو خلاصه ياست.

- همدا شان که د قران حج کوونکې بنځه تر طواف قدوم وروسته سعی وکړي نو تر طواف زیارت وروسته یې سعی ته ضرورت نسته.
- دغه راز کېدای سي چي که د طواف زیارت سعی تر طواف زیارت دمخه کوي، نو نفلي طواف، د طواف لمونځ او ورپسې د طواف زیارت سعی وکړي، د سر ټوله وربښتان دگوتي د یوه بند په اندازه پرې کړي او ځان حلال کړي.

د حج بیان

د حج فرائض:

د حج فرضونه درې دي:

- 1- احرام: یعنی په زړه د حج نیت کول او تلبیه یعنی (لبیک) تر پایه ویل.
 - 2- پر عرفات درېدل: یعنی د ذوالحجې پر نهمه نېټه د لمر تر زوال وروسته بیا د ذوالحجې د لسمې نېټې تر صبح صادق پوري، یو وخت له وختونو پر عرفات درېدل که څه هم یوه شپه وي.
 - 3- طواف زیارت: یعنی د ذوالحجې د لسمې له صبح صادق څخه بیا تر دولسمې پوري پر بیت الله طواف کول.
- مسئله: که له دې درو فرضونو څخه یو پاته سي حج نه دی صحیح او تلافي یې په دم یعنی قرباني او نورو نه کیږي.

د حج ارکان:

د حج دوه رکنه دي:

- 1- پر عرفات درېدل او.
 - 2- طواف زیارت.
- په دې دوو کې ډېر مهم، مقصود او قوي پر عرفات درېدل دي.

د حج واجبات:

د حج واجبات شپږ دي:

- 1- د صفا او مروه په منځ کې سعی. (د صفا او مروه په منځ کې په ځانگړې توگه اووه تپاله تله او راتله).
 - 2- په مزدلفه کې وقوف (اوسېدل) او پاته کېدل. د ذوالحجې د لسمې د صبح صادق تر طلوع وروسته د څه مهال لپاره په مزدلفه کې اوسېدلو ته «وقوف مزدلفه» وايي. البته په دې هکله بنځو ته خاص رعایت سته چې په خپل ځای کې به خبرې پر وږسي.
 - 3- رمي جمار، یعنی جمرې (شیطانان) په شگو ویشتل.
 - 4- د قارن او متمتع لخوا قرباني کول.
 - 5- د بنځې د ورېښتانو د څوکو لنډول.
 - 6- طواف وداع (طواف صدر) یعنی چې څوک له میقاته بهر وي د هغه آفاقي لپاره د رخصتېدو طواف واجب دی.
- مسئله: د واجباتو حکم دادی چې که په قصد یا په هېره پاته سي حج کېږي خو جزا (قرباني یا صدقه) لازمېږي. البته که ځیني افعال په معتبر عذر پاته سي نو جزا نسته.

د حج ستونزه:

- 1- د آفاقي مُفرد او قارن لخوا طواف قدوم.

- 2- دامام لخوا درې ځايه خطبه ويل. د ذو الحجې پر اوومه په مکه مکره کي. پر نهمه يې د عرفات په نمره مسجدکي، د دوو لمونځونو تر يو ځای اداکولو د مخه. پر يوولسمه يې په مناکي.
 - 3- د ذو الحجې په نهمه شپه په منا کي اوسېدل.
 - 4- د ذو الحجې په نهمه، سهار د لمر تر راختلو وروسته له منا څخه عرفات ته روانېدل.
 - 5- له عرفات څخه د امام تر روانېدلو وروسته مزدلفې ته روانېدل.
 - 6- له عرفات څخه مزدلفې ته په رسېدو سره شپه تېرول.
 - 7- په عرفات کي غسل کول.
 - 8- د منا په شپو کي د شپې په منا کي اوسېدل.
 - 9- له منا څخه د ستنېدو پر مهال په مُحَصَّب کي توقف کول که څه هم يوه شپه وي.
- پر دې وو سربېره نور ډېر سنتونه دي چي د حج په راتلونکو مسایلو او احکامو کي به په خپلو ځايونو کي ذکر سي ان شاء الله تعالی.
- مسئله: د سنتو حکم دادی چي د هغو په قصد پرېښوول بد کار دی. په تر سره کولو کي يې ثواب دی، خو پر پرېښوولو يې جزا نه لازميږي.

د حج ډولونه

حج درې ډوله دی: افراد، قران او تمتع.

افراد:

که له میقات څخه یوازې د حج احرام وتړئ او صرف د حج نیت وکړئ نو دې ته «افراد» حج وایي. دغه احرام به مو د حج د ټولو مناسکو تر پای ته رسېدو؛ یعنې تر لوی اختر پورې تړلی وي او د حج تر بشپړېدو وروسته به یې خلاصوی. څنگه چې په دې حج کې عمره نسته نو قرباني هم نه لري.

د مفرد حج طریقه:

له میقات څخه یوازې د حج احرام وتړئ، لږ تر لږه درې واړه تلبیه ووايست، طواف قدوم وکړئ. که تر طواف قدوم وروسته د طواف زیارت سعی کوئ هم یې کولای سئ. خو د مُفرد لپاره سعی تر طواف زیارت وروسته افضل ده. ځکه چې د سعی اصلي ځای تر طواف زیارت وروسته دی. سعی واجب او طواف زیارت فرض دی او واجب د فرضو تابع کېدای سې خو د سنتو نه سې تابع کېدلای او لکه چې پوهیږئ طواف قدوم سنت دی، که څه هم تر طواف قدوم وروسته سعی کېدلای سې. بیا بېله دې چې د سر ورېښتان پرې کړئ د اختر د ورځې د سر د ورېښتانو تر لنډولو (غچي کولو) پورې په احرام کې واوسئ. د دې حج نور اعمال هماغه د حج عمومي اعمال دي.

قران:

که د حج او عمرې دواړو احرام یو ځای تړئ او په یوه احرام کې دواړه کوئ نو دې ته «قران حج» وایي. دغه احرام هم د عمرې تر ادا کولو وروسته نه خلاصیږي. بلکې تر عمرې وروسته به هم په احرام کې یاست او په لوی اختر به یې د حج تر بشپړېدو وروسته

خلاصوئ. څنگه چې په دې حج کي دوه عبادته (عمره او حج) ادا کيږي نو له دې امله په دې حج کي قرباني د شکراني په توگه واجب ده.

د قران حج طريقه:

د حج او عمرې په نیت احرام وټړئ. لږ تر لږه درې واړه تلبیه وواياست، طواف او سعی وکړئ. په دې توگه مو عمره بشپړه سوه. خو د سر ورېښتان مه پرې کوئ. بیا طواف قدوم وکړئ. طواف قدوم سنت دی، په پرېښولو یې دم نه واجبيږي. تر دې طواف وروسته د طواف زیارت سعی هم کولای سئ. تر دې طواف وروسته د لوی اختر د ورځي د سر د ورېښتانو تر لنډولو پوري په احرام کي واوسئ. د دې حج نور اعمال هماغه د حج عمومي اعمال دي.

یادونه: قران حج یوازي د آفاقي لپاره دی. خو د مکې، میقاتونو او د حل د اړشو د اوسېدونکو لپاره قران او تمتع منع دي. که یې د دې حج نیت وکړ سر بېره پر دې چې گنهنکاره دی باید عمره پرېږدي او یوازي د حج په کولو بسنه وکړي. بیا به پسه حلالوي او بې وزلو ته به یې خیراتوي، خپله به څه نه ځني خوري. که یې بالفرض عمره وکړه هم به پسه خیراتوي. دغه پسه قرباني نه بلکي د ده د جنایت دم دی.

تمتع:

که یوازي د عمرې احرام وټړئ او د عمرې تر ادا کولو وروسته احرام خلاص کړئ او بیا د لوی اختر د میاشتي (ذولحجې) پر اتمه د حج احرام وټړئ او حج ادا کړئ، نو دې ته «تمتع حج» وايي. په تمتع حج کي هم قرباني د شکراني په توگه واجب ده.

د تمتع حج طریقه:

سره د دې چي تاسي د حج کولو نیت لری، خو لومړی د عمرې په نیت احرام وتری. لږ تر لږه درې واره تلبیه وویاست، طواف او سعی وکړی. د سر د دوربستانو څوکی غچي کړی. په دې توگه مو عمره بشپړه سوه. له احرامه ووزی. بیا د ترویې په ورځ (د لوی اختر پر اتمه) د حج احرام وتری. نوري خبري دمخه ویل سوي دي. یادونه: دا حج هم د آفاقیانو لپاره دی.

مسئله: پر تمتع باندي طواف قدوم واجب نه دی. تر عمره وروسته چي هر څونه نفلي طوافونه کوي ودې کړي.

د افراد حج افعال حکم د قران افعال حکم

۱	احرام	شرط	۱	د حج او عمرې احرام	شرط
۲	طواف قدوم	سنت	۲	د عمرې طواف	رکن
۳	پر عرفات درېدل	رکن	۳	د عمرې سعی	واجب
۴	په مزدلفه کي درېدل	واجب	۴	طواف قدوم	سنت
۵	د عقبه جمرې ویشتل	واجب	۵	د حج سعی	واجب
۶	قرباني	اختیاري	۶	په منا کي اوسېدل	سنت
۷	وربستان پرې کول	واجب	۷	پر عرفات درېدل	رکن
۸	طواف زیارت	رکن	۸	په مزدلفه کي	واجب

	درېدل				
۹	سعی	واجب	۹	د عقبه جمرې ویشتل	واجب
۱۰	د درو جمرو ویشتل	واجب	۱۰	د قرآن دم (قرباني)	واجب
۱۱	طواف وداع	واجب	۱۱	ورېښتان پرې کول	واجب
	—		۱۲	طواف زیارت	رکن
	—		۱۳	د درو جمرو ویشتل	واجب
	—		۱۴	طواف وداع	واجب

د تمتع د فعلونو نخشه چې هدی نه وي ورسره حکم

۱	د عمرې احرام	شرط
۲	د عمرې طواف	رکن
۳	د عمرې سعی	واجب
۴	د سر د ورېښتانو پرې کول	واجب
۵	په اتمه د حج احرام تړل	شرط
۶	په منا کې اوسېدل	سنت
۷	پر عرفات درېدل	رکن
۸	په مزدلفه کې درېدل	واجب
۹	د عقبه جمرې ویشتل	واجب
۱۰	قرباني یعنی د تمتع دم	واجب
۱۱	د سر د ورېښتانو پرې کول	واجب

۱۲	طواف زیارت	رکن
۱۳	سعی	واجب
۱۴	د درو جمر و ویشتل	واجب
۱۵	طواف وداع	واجب

د حج به مناسکو کي د نارینه او ښځي فرق

اعمال	د نارینه لپاره	د ښځي لپاره
په احرام کي	دوه ناگنډلي ټوکران	د ورځنیو اغوستو کالي
په احرام کي	سر به نه پټوي	سر به پټوي
په احرام کي	هغه خپلی چي د پښو هډوکي یې لڅ وي	دغه قید نسته
تلبیه	په لوړ آواز	کرار ویل
په طواف کي	اضطباع او رمل	اضطباع او رمل منع دی
په طواف کي	بیت الله ته نژدې طواف افضل دی	د هجوم په صورت کي د مطاف پر څنډه واجب دی
په سعی کي	د دوو زرغونو څلو تر منځ چټک تک اړین دی	د دوو زرغونو څلو تر منځ چټک تک منع دی
د وربښتانو خریل یا لنډول	واجب. خریل افضل او لنډول جایز	خریل حرام. پرې کول واجب
په مزدلفه کي درېدل	واجب	د هجوم په صورت کي واجب نه دي

که د حیض یا نفاس له امله دغه طواف وځنډوي جزا نه پر لازميږي.	که يې د اختر په ورځو کې ونه کړي او بيا يې وکړي جزا پر لازميږي	په طواف زیارت کې
که په حیض یا نفاس کې وي که يې پرېږدي جزا نه پر لازميږي.	که يې پرېږدي جزا پر لازميږي	په طواف وداع کې

د حج ستونه او مستحبات

د حج د سنتونو دا حکم دی چې هغه په پوهه او قصد سره پرېښوول بد کار دی. د هغو په ترسره کولو سره په حج کې ښکلا او بشپړتیا راځي او د ثوابونو د گټلو موجب کیږي. خو د سنتو پر پرېښوولو باندي څه جرمانه نه راځي. البته دغه اصول په یاد کړئ چې حج د فرضو په پرېښوولو ساقطیږي. د واجبو په پرېښوولو سره فاسدیږي او د سنتو په پرېښوولو سره ناقصیږي. او مبرور حج هغه دی چې له هر ډول نقصه پاک وي.

د حج د ستونو تفصیل:

- 1- د افراد حج یا قران حج کوونکي آفاقي لپاره طواف قدوم کول.
- 2- د ذوالحجې د میاشتي پر اتمه تر سپېدې چاود وروسته له مکې مکرمې څخه رهي کېدل او منا ته تر ماپښین دمخه رسېدل او هلته پنځه لمونځونه کول.
- 3- د ذوالحجې د اتمې او نهمې په شپه په منا کې اوسېدل.

- 4- د ذوالحجې په نهمه د لمر تر راختلو وروسته له منا څخه عرفات ته تلل.
- 5- له عرفات څخه مزدلفې ته په رسېدو سره ټوله شپه په مزدلفه کې تېرول. خو په مزدلفه کې په مطلقه توګه مازي یوڅه مهال اوسېدل واجب دي.
- 6- له عرفات څخه د امام تر روانېدلو وروسته روانېدل. خو که د لمر تر لوېدو وروسته امام په روانېدو کې ځنډ وکړي او یا یې د روانېدو حال نه سي معلومېدلای نو بیا تر امام په دمخه روانېدو کې څه حرج نسته.
- 7- د ذوالحجې په یوولسمو او دولسمو شپو په منا کې اوسېدل. او که په دیارلسمه شپه هم شیطانونه ولی نو په دیارلسمه شپه هم په منا کې اوسېدل.
- 8- له منا څخه مکې ته د راستنېدو په لار کې په محصب کې تم کېدل. خو اوس پر دغه ځای ودانۍ جوړې سوي دي او په معابده مشهور سوي دي.

د حج د مستحباتو تفصیل:

- 1- د بنځو لپاره په کرار آواز تلبیه ویل.
- 2- د مفرد لپاره قرباني کول.
- 3- مکې مکرمې ته د ننوتلو پر مهال غسل کول.
- 4- مزدلفې ته د رسېدو پر مهال غسل کول.
- 5- په عرفات کې جبل رحمت ته نژدې درېدل.
- 6- په عرفات کې ډېره تلبیه ویل او ډېري دعاوي کول.

- 7- په مزدلفه کي د ذوالحجې پر لسمه سهار په مشعرالحرام کي درېدل او د سهار لمونځ هلته کول.
- 8- په مزدلفه کي د سهار لمونځ اول وخت په تياره کي کول.
- 9- په منا کي د ذوالحجې پر لسمه تر لمر ختو وروسته عقبه جمره ويشتل.

د حج مناسک په لنډه توگه

د حج لومړی ورځ د ذوالحجې اتمه	د حج دوهمه ورځ د ذوالحجې نهمه	د حج درېيمه ورځ د ذوالحجې لسمه
----------------------------------	----------------------------------	-----------------------------------

له مکې څخه منا ته تلل	په منا کي د سهار تر لمانځه وروسته عرفات ته تلل	په مزدلفه کي د سهار تر لمانځه وروسته منا ته تلل
--------------------------	--	---

(په منا کي نن ورځ)

د ماپنين لمونځ	د ماپنين لمونځ په عرفات کي کول	لومړی عقبه جمره (لوی شيطان) ويشتل
----------------	-----------------------------------	---

د مازديگر لمونځ	پر عرفات درېدل	بيا د شکراني پسه حلالول
-----------------	----------------	----------------------------

د ماښام لمونځ	د مازدیگر لمونځ په عرفات کي کول	بیا د سر ورښتان پرې کول
---------------	------------------------------------	----------------------------

د ماخستن لمونځ	ماښام د ماښام لمونځ نه کول، مزدلفې ته تلل	بیا د طواف زیارت لپاره مکې ته تلل
----------------	---	--------------------------------------

په منا کي شپه تېرول	د ماښام او ماخستن لمو نځونه په مزدلفه کي کول	شپه په منا کي تېرول
---------------------	--	---------------------

شپه په مزدلفه کي
تېرول

د حج څلورمه ورځ د ذوالحجې یوو لسمه	د حج پنځمه ورځ د ذوالحجې دوو لسمه
---------------------------------------	--------------------------------------

په منا کي تر زوال وروسته رمي کول	په منا کي تر زوال وروسته رمي کول
-------------------------------------	-------------------------------------

لومړۍ جمره اولی (کوچنی شیطان) ویشتل	لومړۍ جمره اولی (کوچنی شیطان) ویشتل
--	--

بیا جمره وسطی (منځنی شیطان) ویشتل	بیا جمره وسطی (منځنی شیطان) ویشتل
--------------------------------------	--------------------------------------

بیا جمره عقبه (لوی شیطان) ویشتل	بیا جمره عقبه (لوی شیطان) ویشتل
------------------------------------	------------------------------------

که مو طواف زیارت نه وي کړی نونن یې هرو مرو وکړی	که مو تېره ورځ طواف زیارت نه وي کړی نن یې وکړی
--	---

که (۱۳) شپه په منا کې تېرول نو جمرې تر زوال دمخه ویشتلای سئ خو مکروه دي	شپه په منا کې تېرول
---	---------------------

د لوی اختر د میاشتي (ذوالحجې) اتمه د حج لومړۍ ورځ: له مکې مکرمې څخه

منا ته تلل

د ذوالحجې (د لوی اختر د میاشتي) له اتمې څخه تر دوولسمې پورې پنځه ورځې د حج ورځې دي. دغه ورځې د ټول سفر زړه باله سي. په دغو ورځو کې د اسلام ستر رکن «حج» ادا کېږي.

تاسی باید د ذوالحجې د اوومې تر ماښام وروسته منا ته د تللو لپاره تیاری ونیسئ او دغه کارونه ترسره کړئ:

- د «ترویې» یعنی د لوی اختر د میاشتي پر اتمه غسل وکړئ. مُفْرَد او قارن خو له پخوا څخه په احرام کې دي هغو ته د نوي احرام ضرورت نسته د دوی هغه مخکنی احرام پر خپل حال پاته دی. اوس دی متمتع او د مکې اوسېدونکي چي تر عمرې وروسته یې احرام خلاص کړی وو، د حج لپاره احرام وتړي.

- لومړی غسل وکړئ. که میاشتنی تکلیف در پېښ وي هم غسل وکړئ، نوکان واخلئ، د بغل او نورو وربښتان پاک کړئ. که د کوم معذرت له امله غسل نه سولای کولای نو اودس تازه کړئ.

- که مکروه وخت نه وي او په حیض یا نفاس کې نه یاست د احرام په نیت په خپله کوټه کې دوه رکعته نفل وکړئ او په کوټه کې د حج احرام وتړئ (خپل ورځني پاک کالي واغوندئ) او د حج نیت وکړئ.

- که تاسي فرض حج کوئ نو د فرضي حج نیت وکړئ، خو که نفلي حج کوئ د نفلي حج نیت وکړئ. که د کوم بل چا لخوا حج کوئ نو د هغه نوم واخلئ چي زه د پلاني د پلاني د زوی لخوا یا د خپل پلار یا مور یا مېړه لخوا حج کوم.

- د نیت الفاظ دادي: «اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ الْحَجَّ فَيَسِّرْهُ لِي وَتَقَبَّلْهُ مِنِّي» که مو په عربي نیت نه سواي کولای په دې الفاظو یې وکړئ:

ای لویه څښتنه! زه د حج نیت کوم نو ماته یې آسانه کړې او راڅخه قبول یې کړې.

• بیا سمدستي درې واره کرار تلبیه وویاست:

«لَبَّيْكَ، اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ».

• بیا د حج په ادا کولو کې د آسانۍ لپاره دعا وکړئ.

• نفلي طواف د احرام تړلو لپاره مستحب دی که یې ونه کړئ پروا نه کوي.

بس ستاسې د حج احرام وتړل سو. اوس نو د احرام هغه پابندی چې د دې کتاب په (۳۸) او (۴۰) مخونو کې د (هغه خبرې چې په احرام کې منع دي) او (مکروه چارې) تر سرلیکونو لاندې لیکل سوي دي په ټینګه په پام کې ونیسئ. دغه دعا هم وکړئ:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَالنَّارِ».

ژباړه: ای لویه څښتنه! زه ستا رضا او جنت غواړم او ستا له غضب او ناراضې توب او دوږخ څخه پناه غواړم.

تر دې وروسته په ناستې ولاړه، تلو راتلو او داسې نورو کې تلبیه ډېره، خو کرار وایاست. کله چې منا ته روانه سې داسې فکر وکړه چې زما رب ﷻ ما هلته ورغواړي او زه د هغه بلني ته «لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ»؛ یعني زه حاضره یم، زه حاضره یم وایم. کله کله درود شریف هم وایاست.

رسول ﷺ منا ته تر زوال دمخه تللی وو او بي بي عایشه رضی الله عنها د شپې په وروستیو کې منا ته روانه سوې وه.

د حج دغه پنځه ورځي د لوی څښتن د ذکر، دعاوو، استغفار، او عبادت دي، هوبښ کوی چي د دنیا چتي خبري پکښي ونه کړی. له غیبه ډېر ځان ساتی. د چا سره جنگ جگړه ونه کړی. د خپل د ژوند دملگري اطاعت او فرمانبرداري کوی. هر څه په صبر او حوصله زغمی، خو ستاسي حج په ښه توگه ادا سي او مقبول او مبرور حج وي.

د ذوالحجې په اتمه په منا کي د ماپښين، مازديگر، مانښام، ماخستن او د بلي ورځي د سهار لمونځ کول او شپه په منا کي تېرول سنت دي.

البته لمونځونه به د دې کتاب په (۱۶) مخ کي چي (په سفر کي د لمانځه مسایل) تر سرليک لاندي کومي لارښووني سوي دي، د هغو سره به يې سم کوی. خو سنت او نفل به نه پرېږدی.

د لوی اختر د میاشتي نهمه د حج دوهمه ورځ: له منا څخه عرفات ته تلل

دا ډېره مهمه او د دوږخ له اوره د ژغورني او مغفرت ورځ ده. رسول ﷺ فرمایي: «الْحُجُّ عَرَفَةُ» يعني حج عبارت د عرفې له ورځي څخه دی. په دې ورځ پر عرفات درېده د حج ستر رکن باله سي. که په خپل وخت کي د عرفې درېده در څخه پاته سوه ټوله خواري مو هدر ولاړه. پر کال به بيا حج ته ځی.

د تشریح تکبير:

د ذوالحجې له نهمي څخه چي ښه رڼا سي، د سهار د لمانځه تر فرضو وروسته د ذوالحجې د دیارلسمي د مازديگر تر لمانځه پوري تر هر فرض لمانځه وروسته يو وار د تشریح د تکبير د ویلو حکم

نارینه وو او بنځو دواړو ته دی، (د تشریق تکبیر ویل واجب دي) خو نارینه دې په زوره وایي او بنځي دې کرار وایي. حاجیانو ته هم دغه حکم دی. حاجیان دي تلبیه هم پسي وایي، خو که یې تلبیه دمخه وویل تکبیر تشریق ساقط سو.

لومړی د تشریق تکبیر: «الله اکبر، الله اکبر، لا اله الا الله والله اکبر، الله اکبر والله الحمد». وویاست بیا تلبیه وویاست.

کله چې لمر راوخوري او د ثبیر پر غره وغورږيري عرفات ته رهي سئ. کله چې مو پر جبل رحمت سترگي ولگېدې تسبیح، تهلیل، تکبیر او استغفار وایاست او دعا وي کوی. وروسته تلبیه وایاست خو چې عرفات ته ننوزئ.

کله چې عرفات ته ورسېدلاست په خپله خېمه کي د څه مهال لپاره آرام وکړئ، د غرمې د ډوډۍ تر خوړلو وروسته پر عرفات باندي درېدو ته ځان تیار کړئ. که مو په ستر کي غسل کولای سواي، غسل وکړئ که نه اودس تازه کړئ.

پر عرفات درېدل:

پر عرفات باندي د درېدو وخت د ذوالحجې د نهمي له زوال څخه د ذوالحجې د لسمي تر صبح صادق پوري دی. تاسي ته ښه داده چې له زوال څخه پر عرفات درېدل شروع کړئ.

په یاد مو وي چې دا ډېر خاص ځای او بېخي مهم وخت دی. دغه څو ساعته د ټول حج خلاصه بلل کيږي. هوبن کوی چې یوه شېبه هم عبث ضایع نه کړئ. گرمي وي که یخ ويې زغمئ. خپل بد عملونه او گناوي درېه یاد کړئ، په کت کت پر وژړئ، په ټینگه توبه

وکاږی. خدای تعالی ژړا او توبه ډېره خوښوي. نن په ژړا او دعا کي کمی مه کوئ. بیا په ژوند کي تر دې ښه وخت نه در په برخه کیري. په ولاړه کي د دعا لپاره لاس پورته کول، دعا کول، تلبیه، استغفار، د قرآن تلاوت، اذکار، ډېر درودونه ویل، توبه او استغفار، زاری او ژړا مستحب دي. په ښه عاجزي او فقیرانه صورت او د زړه له کومي ځان، مور، پلار، استادانو، مېړه او اولادونو، خوندو، وروڼو، عزیزانو، خپلوانو، دوستانو، ټولو حاجیانو، خپلو وطنوالو، خپل هیواد افغانستان او د نړۍ ټولو مسلمانانو ته دعاوي وکړئ. د دې کتاب لیکونکی، چاپوونکی او پلورونکی هم له دعا مه هېروئ. د دعا د قبلېدو هیله په ټینګه ولرئ او هره دعا، درود، تکبیر، تهلیل او نور درې واړه وایاست. په سر او پای کي یې حمد او ثنا وایاست او په «آمین» یې پای ته رسوئ.

د ماپښین لمونځ په خپله خېمه کي ماپښین وکړئ. تر لمانځه وروسته چي مو زړه غواړي هغسي ذکر، تلاوت، او دعاوي وکړئ. د عرفات لپاره کومه داسي خاصه دعا نه ده ټاکلې سوې چي د هغې د نه ویلو په سبب په حج کي فرق راسي. که کېدای سي لاندي خبري ترسره کړئ:

- درې یا پنځه یا اووه واړه (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ترپایه وواياست. بیا هغه درود وواياست چي د لمانځه په دوهمه ناسته کي یې وایاست. بیا په ژړا ژړا له خپلو گنهنونو توبه وکاږئ. بیا یوولس واړه دغه استغفار وواياست: «استغفر الله الذي لا اله الا هُوَ الحى القيوم واتوب اليه».

- درې واړه تلبیه وویاست. بیا هغه درود چې د لمانځه په دوهمه ناسته کې یې وایاست سل واړه وویاست او کله کله د هغه په پای کې وعلینا معهم هم وایاست.
- سل واړه «لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على كل شیء قدير».
- سل واړه د ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ سوره وویاست.

د عرفات دعاوي:

داحاديثو ځینو کتابونو په دغه وخت کې دغه دعاګانې رسول ﷺ ته منسوبې کړي دي:

«لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير. اللّهُمَّ لك الحمد كالذي تقول وخيرا مما نقول. اللّهُمَّ لك صلاتي ونسكي ومحياي ومماتي وإليك مآبي ولك ربي ترائي. اللّهُمَّ إِنِّي أعوذ بك من عذاب القبر ومن فتنة الصدر وشتات الأمر. اللّهُمَّ إِنِّي أسألك من خير ما تجيء به الريح وأعوذ بك من شر ما تجيء به الريح. اللّهُمَّ اجعل في قلبي نورا وفي سمعي نورا وفي بصري نورا. اللّهُمَّ اشرح لي صدري ويسر لي أمري وأعوذ بك من وسواس الصدر وشتات الأمر وفتنة القبر».

ژباړه: بېله لويه څښتنه بل معبود نسته. دی یو دی شریک نه لري. ده ته واکمني ده او ده ته ثنا او صفت دی. دی پر هر څه قادر دی. ای لویه څښتنه! تا ته هغسي ستایني دي لکه تا چې ځان ستایلی دی او تر هغو چې زه دي ستایم تا ته ښې ستایني سته. ای لویه څښتنه! تا ته زما لمونځ، زما حج، زما ژوند او مړینه ده او ستا پر لور زما

درگرځېده دي او زما شته هم ستادي. ای لویه څښتنه! زه په تاسره د قبر له عذابه، د زړه له فتنې او د چارو د وړاندېدو څخه پناه غواړم. ای لویه څښتنه! زه ستا څخه د هغه خیر غوښتنه کوم چې هوا یې راوړي او له هغه شره چې هوا یې راوړي په تاسره پناه غواړم. ای لویه څښتنه! زما زړه، غوږونه او سترګې له نوره ډکې کړې. او ای لویه څښتنه! زما سینه را پرانیزي، زما کار آسانه کړې او زه د زړه له وسوسې او کارونو له وړاندېدو او د قبر له عذاب څخه په تاسره پناه غواړم.

دغه دعا هم وکړئ:

ای لویه څښتنه! دلته چې ستا انبیاوو او حضرت محمد ﷺ او ستا منلو بنده گانو خونې دعاوي کړي دي یا یې مورت ته فرمایلي دي هغه ټولي زما په هکله قبولي کړې. آمین.
په دې توګه د لمر تر لوېدو پوري په دعاوو او استغفار مشغوله سئ.

څو مهمې مسئلې:

مسئله: په عرفات کې د بنحو د درېدو لپاره له حیض او نفاس څخه پاکي شرط نه ده. په دغه حالت کې هم پر عرفات د هغو درېدل درست دي.

مسئله: د نارینه وو سره د بنحو درېدل او گډېدل منع دي. یادونه: بنحی لره د دې لپاره چې د نارینه وو له ازدحامه خوندي وي ښه داده چې له جبل رحمت څخه څه لیري ودرېږي.

مسئله: تر لمانځه وروسته سمدستي پر عرفات درېدل سنت دي. خو ځنډ پکښې مکروه دی. دغه راز جبل رحمت ته لوړ ختل بدعت دی.

مسئله: پر عرفات باندي په زړه کي د درېدو نیت مستحب دی شرط نه دی. که بېله نیته پر عرفات ودرېږئ هم روا دی.

مسئله: په عرفات کي درېدل مستحب دي، شرط او واجب نه دي. څونه چي مو وس وي هغونه ودرېږئ. که ټوله وخت درېدل در ته مشکل سي ناسته او ان بېخي پرېوتل هم جایز دی. خو بېله عذره پرېوتل مکروه دي.

مسئله: د ذوالحجې د نهمي له زوال څخه بیا تر لمر لوېدو پر عرفات درېدل واجب دي. که څوک د عرفات له پولي څخه تر لمر لوېدو دمخه ووتی دم پر واجب دی. څوکه تر لمر لوېدو دمخه بېرته د عرفات میدان ته راغی نو له دمه خلاص سو. اما که تر لمر لوېدو وروسته راغی دم پر اوږي.

څو یادوني:

1- د شپې په یو څه برخه کي مثلاً تر لمر لوېدو وروسته تقریباً

لس پنځلس دقیقې په عرفات کي اوسېدل سنت باله سي.

2- تر لمر لوېدو وروسته تر پورتي مهال زیات بېله عذر او

ضرورته له عرفات څخه مزدلفې ته په تلوکي ځنډ کول مکروه

او د سنتو خلاف دي.

3- د لمر تر لوېدو دمخه رهي کېدل مکروه بلل سوي دي. خو که

د ازدحام له امله تر لمر لوېدو دمخه رهي سئ اما د عرفات له

پولو ونه وزی، بلکي وړاندي ولاړسې، بیا د عرفات پر څنډه تم سې هیڅ پروا نه کوي.

4- د ماښام یا ماخستن لمونځ په عرفات یا په لار کي کول مکروه دي.

مزدلفې ته تلل

کله چي د عرفات په میدان کي لمر ولوېږي، نو د ماښام لمونځ مه کوئ، په آرامۍ او درنښت مزدلفې ته رهي سې او په لار کي اذکار، درودونه او لیک وایاست. کله چي مزدلفې ته ورسېدلایست لاندې کارونه وکړئ:

- په مزدلفه کي د ماښام او ماخستن لمونځونه ماخستن یو ځای وکړئ. کله چي مزدلفې ته ورسیرئ ژر تر ژره لمونځ کول مستحب دي.

د لمونځونو کولو طریقې ده:

کله چي ماخستن سي د ماښام درې رکعتې فرض وکړئ. کله چي سلام وگرځوئ د تشریق تکبیر او تلبیه وواياست. د ماښام سنت او نفل مه کوئ. بلکي سمدستي د ماخستن فرض لمونځ وکړئ. کله چي مو سلام وگرځاوه د تشریق تکبیر او لیک وواياست. که مسافر بلل کپړئ نو دوه رکعتې وکړئ او که نه څلور رکعتې وکړئ. بیا د ماښام دوه رکعتې سنت او ورپسې د ماخستن دوه رکعتې سنت او درې رکعتې وتر وکړئ. د نفلو په هکله ستاسي خوښه ده که یې کوئ که یې نه کوئ.

- بيا د خدای ذکر وکړئ، تلبیه وواياست، د قرآن کریم تلاوت وکړئ، درودونه وواياست، توبه او استغفار وکړئ او ډېري دعاوي وکړئ. پوه سئ چې دا ډېر مبارک ځای او ډېره مبارکه شپه ده او د ځينو په نزد تر شب قدر هم افضله ده.
- بيا د شپې په لومړيو کي د څه مهال لپاره څه استراحت هم وکړئ، څو نور زيات عبادت ته ښه چمتو سئ. بيدېدل منع نه دي، بلکي له حديث څخه ثابت دي. بيا را کښېنئ تهجد وکړئ او تر سهار پوري په ذکر او فکر، توبه او استغفار او نورو مشغوله سئ.

د شگو ټولول:

- په منا کي د جمر و د نڅښو (څلویا شیطانونو) د ویشتلو لپاره له مزدلفې څخه اويا دانې شگي چې د نخود يا د خرما د منډکي يا د لوبيا د دانې غونډي وي د شپې يا د سهار تر لمانځه وروسته په يوه کڅوره کي ټولي کړئ. له مزدلفې څخه د دغو شگو ټولول مستحب دي.
- کله چې سهار سپېدې وچوي، د عامو ورځو په پرتله څه وختي، په تياره کي د سهار سنت او فرض لمونځ وکړئ. بيا له سپېدو څخه د لمر راختمو تر څه دمخه وخته پوري قزح غره (مشعرالحرام) ته نژدې د عرفې غونډي مخ پر قبله ودرېږئ. دغه درېده (وقوف) واجب دي تر لمانځه وروسته په يوه شپه درېدو سره دغه وقوف ادا کيږي.

د ښځو لپاره آساني:

سره د دې چې د مزدلفې وقوف واجب دی، خو ښځو، ناروغانو، کمزورو او ضعیفانو ته د هجوم د تکلیفونو څخه د ژغورني لپاره د شپې له مزدلفې څخه مناته د تلو اجازه ورکړه سوې ده. که دغه خلک د شپې له مزدلفې څخه مناته ولاړ سي دم او نور نه پر اوږي. رسول ﷺ په حجة الوداع کي ښځو، کمزورو، ناروغو، کوچنیانو، زړو، ږندو او ګوډانو ته د دې لپاره چې د جمره پر ویشتلو باندي له ګڼي ګوڼي څخه اذیت ونه ویني اجازه ورکړه چې د شپې په وروستی برخه کي له مزدلفې څخه مناته ولاړ سي او د لمر تر راختلو وروسته عقبه جمره وولي. البته بیا یې دوی او هغو کسانو ته چې دوی یې پهل د دم او کفارې امر هم نه دی کړی. وروسته دغه کار ځینو سترو صحابه وو او زموږ د مذهب امام حضرت ابوحنیفه رحمته الله او ځینو نورو امامانو د عذر له امله دیوه مستحب کار په توګه منلی دی. پر دې بنسټ علماوو پر پورتنیو کسانو باندي سربیره د ښځي محرم، د ناروغ خادم، د زمزم د اوبو کارکوونکو، د اوبسانو کرایه کښانو او هغو خلکوته چې که په مزدلفه کي شپه وکړي شته یا یې ځان له منځه ځي هم د مزدلفې د شپې پرېښوولو اجازه ورکړې او په عذر لرونکو کي یې شمېري.

مسئله: که مو د ماښام لمونځ په عرفات یا په لار کي وکړ، کله چې مزدلفې ته ورسیرئ بیا یې له سره کول واجب دي. که مو ونه کړ او درباندي سهار سو نو هغه لمونځ مو درست دی قضا یې نه ده واجب.

مسئله: که څوک د ماخستن د لمانځه تر وخت دمخه مزدلفې ته ورسېدی د ماښام لمونځ دي نه کوي، د ماخستن د لمانځه تر وخته دي انتظار وکړي، ماخستن دي دواړه لمونځونه یو ځای وکړي.

مسئله: که له عرفات څخه مزدلفې ته په لار کې کومه داسې پېښه وسوه چې در باندې سهار کېدی نو په لار کې د ماښام او ماخستن لمونځونه یو ځای وکړئ.

مسئله: په مزدلفه کې د درېدو لپاره غسل مستحب دی.

یادونه: ټوله مزدلفه د درېدو ځای دی. که هر حاجي پر خپل خپل ځای ودرېږي او دعاوي وکړي څه حرج نسته. خو د مشعرالحرام غره په لمن کې، اوسني لوی مسجد ته نژدې درېدل افضل دي. ځکه وایي چې رسول ﷺ دغه غره ته نژدې درېدلی وو. زمور په مذهب مشعرالحرام ته تلل مستحب دي.

بله یادونه: بنځي لره د دې لپاره چې د نارینه وو له ازدحامه خوندي وي ښه داده چې له مشعرالحرام غره څخه څه لیري ودرېږي.

مسئله: په دې درېدو کې «سبحن الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم». او «لا إله إلا الله وحده لا شريك له. له الملك وله الحمد يحيى ويميت بيده الخير وهو على كل شيء قدير». او نور اذکار، تلبیه او درودونه په ښه غور او د زړه په حضور سره وایاست او په دعا کې لاسونه پورته کړئ. له لوی څښتن څخه خپل د دې او هغې دنیا ضرورتونه وغواړئ. مور او پلار، مېړه، اولادونو او خپلوانو ته هم دعاوي وکړئ. د خپل هیواد د پرمختګ، د هیوادوالو او د نړۍ د مسلمانانو د دې او هغې دنیا د ښکمرغی، سرلوړی او هوسایي لپاره

هم لوی خدای ته په زاریو سئ. په یاد مو وي چي دا د دعاوو د قبلېدو خاص وخت او ځانگړی ځای دی.

د لوی اختر د میاشتي لسمه د حج درېیمه ورځ: له مزدلفې څخه منا ته تلل

هغه مهال چي تر لمر خاته پوري د دوو رکعتو (لسو دقیقو) په اندازه وخت پاته وي نو منا ته په بېخي ډېره آرامي رهي سئ. په لار کي تلبیه وایاست او ذکر کوی. نن چي د ذوالحجې لسمه (د لوی اختر ورځ) ده تاسي په دې ترتیب څلور کاره کوی:

عقبه جمره (لوی شیطان) ولی

- قرباني کوی.
- د سر د ورېښتانو څو کي د گوتي د یوه بند په اندازه لنډوی.
- بیا طواف زیارت کوی.

د جمره عقبه (د لوی شیطان ویشتل):

تاسي د اختر په لومړی ورځ، چي د ذوالحجې لسمه کیري منا ته په رسېدلو سره تر هر څه دمخه جمره العقبه (لوی شیطان) په اوو شگو وولی.

له هغو اويا شگو څخه چي له مزدلفې څخه مو را اخیستي دي، احتیاطاً تر اوو، درې څلور دانې زیاتي شگي را واخلي، خو که کومه شگه ضایع کیري پرېشانه نه سئ. د جمره ویشتلو ته داسي ودرېړئ چي منا مو بني لاس او کعبه مو کین لاس ته وي، خو که دا ممکنه نه وي له بل هره لوري څخه یې ویشتلای سئ. په اوو شگو د جمرې د نڅښي بېخ جلا جلا داسي وولی چي شگه پر جمره ونښلي او د

هغې په شاوخوا احاطه کي ولوېږي. که کومه شکه احاطې ته ونه لوېده، هغه ضایع او بې کاره سوه، د هغې په عوض بله شکه وولئ او د هرې شګې د ویشتلو سره وایاست: «بِسْمِ اللَّهِ الْكَبْرِ». که مو دا دعا ویلای سوه هم یې وواياست که نه ضروري نه ده: «رَغْمًا لِلشَّيْطَانِ وَرِضَىٰ لِلرَّحْمَنِ. اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا وَذَنْبًا مَغْفُورًا وَسَعِيًّا مَشْكُورًا».

ژباړه: زما دا کار د شیطان د خوارولو او سوځولو او د ډېر مهربانه خدای د راضي کولو لپاره دی. ای لویه خښتنه! زما دا حج مقبول کړې، زما گنهنونه را وبخښې او زما هلي ځلي د ثواب لایقي وگرځوې.

دغه راز سبحان الله يا لا اله الا الله اونور ويل هم جايز دي. خو هيڅ ذکر نه کول بد کار دی.

د د غي جمرې په وشتلو سره لبيک ويل بند کړئ. بيا په منا کي خپلي خپمې ته ولاړه سئ او سمدستي د قربانۍ کار وکړئ. مسئله: شکه په بټه گوته او د شهادت په گوته نيول مستحب باله سي. خو په بل ډول يې نيول او جمره په ویشتل هم جايز دي. مسئله: د جمرې ویشتلو لپاره له گردۍ احاطې څخه پنځه گزه ليري ودرېږئ. تر دې پر کمه فاصله درېدل مکروه دي. زياته باک نه کوي.

مسئله: په بني لاس ویشتل مستحب دي. خو که يې بني لاس معذور وو په بل لاس دې ولي.

مسئله: رمي هم له لاندي خوا او هم له پله څخه جايز ده. خو ښه داده چي تاسي يې له لاندي ونه ولئ، بلکي له پله څخه يې وولئ. ځکه لاندي د گڼې گونې په سبب ستاسي د اذيت خطر په زياته ده.

مسئله: بنځي، زاړه، ناروغه، او کوچنيان دي هيڅکله دلاندي تلو کونښن نه کوي. کېدای سي دوی په لاندي خواکي د هوا د بندېدو له امله د زیاتو ستونزو سره مخامخ سي یا خدای مکره تر پښو لاندي سي.

مسئله: تر رمي وروسته د عقبه جمرې سره د دعا لپاره درېدل د سنتو خلاف کار دی.

یادوني:

1- د رمي په وخت کي به له مخکي څخه د خپلۍ یا بل شي د را پورته کولو کونښن هيڅ نه کوي. مه لاندي چوغړی او مه کښته ډېر گوري. که نه کېدای سي خدای مکره تر پښو لاندي سي.

2- هرځای چي مو د تلو په حال کي احساس کړه چي وړاندي څه پېښه سوې ده، نو له وړاندي تلو څخه ډډه وکړي. یاځان گونښه کړي یا پر شا ولاړه سي یا بل هغه څه وکړي چي لازم او مناسب يې بولي. مطلب له وارخطايی او حواس بايللو څخه کار وانه خلې او د نورو د اذیت او پوري وهلو سبب نه سي.

درمي وختونه:

1- د ذوالحجې د لسمي د رمي وخت له سپېدو څخه پيل کيږي بيا د يوولسمي تر سپېدو پوري دی. که د يولسمي د سپېدو وخت تېر سو او رمي مو ونه کړې دم در باندي واجبيږي. د لسمي تر سپېدو دمخه رمي نه دي روا. که مو وکړې نه دي صحيح. مسنون وخت يې د لسمي له لمر ختو څخه بيا د

دغي ورځي تر زوال پوري دي. له زواله بيا تر لمر لوېدو پوري مباح (بېله كراهيته جايز وخت) دي. پس له لمر لوېدو تر صبح صادق پوري مكروه دي. خو بنځو ته نه دي مكروه. بلكي بنځي ته د شپې لخوا شيطان ويشتل ډېر ښه دي.

2- د ذوالحجې په يوو لسمه او دوولسمه درې سره جمرې، هره يوه په اوو شكو ويشتل كيږي. مسنون وختونه يې له زوال څخه تر لمر لوېدو پوري دي او د بلي ورځي تر سپېدو پوري يې ويشتل د كراهيته سره جواز لري. خو بنځي ته كراهيت نه لري. كه د بلي ورځي سپېدې وچاودې او جمرې مو ونه ويشتلې دم او قضا در باندي اوږي.

يادونه: كه بنځي د هجوم د تكليف څخه د ژغورني لپاره تر مازديگر وروسته رمي وكړي ورته آسانه به وي. دغه مهال پر شيطان ويشتلو دونه گڼه گڼه نه وي.

بنځي دي پخپله شيطان ولي:

1- هر څوك بنځه وي كه نارينه، ناروغ وي كه ضعيفه بايد پخپله شيطان وولي. هر حاجي ته رمي واجب دي. د قدرته سره، بېله شرعي عذره په بل چا رمي كول جواز نه لري. نن مهال په دې هكله له ډېري بې پروايي څخه كار اخيستل كيږي. په معمولي عذرونو حاجيان نور وكيل ټاكي او رمي په كوي. خصوصاً د بنځو لخوا بېله شرعي عذره د هغو نارينه رمي كوي. چي دا بالكل جواز نه لري، بلكي گناه گناه كېږي، حج مو ناقصيري او دم هم در باندي اوږي. نو بايد داسي ستره غلطي ونه كړي. هوبن كوي چي په دې هكله د نورو په خبرو

تېر نه وزی. البته که څوک رشتانی او شرعي ناروغه وي او بل چاته د رمي کولو حکم وکړي جواز لري. بیا هم افضله داده چي شگي د ده په لاس ورکړي او هغه یې پخپله ور وغورځوي. یا یې د ده ملگري د ده له لاسه واخلي ور ویې غورځوي. د ناروغ لخوا د رميو لپاره اجازه، یعنی حکم شرط دی.

مسئله: د رميو په هکله شرعا هغه څوک معذور او ناروغ باله سي چي په ولاړي لمونځ نه سي کولای او تر جمراتو پوري په پلی یا سپاره تلو کي یې د سخت تکلیف اندېښنه وي. که سپور تر جمراتو پوري تلاي سو او د ناروغی د زیاتوب یا د تکلیف اندېښنه یې نه وه نو هغه لره په خپله رمي کول ضروري دي، په بل نه دي روا. البته که د سپرلی یا یې په شا یا بل ډول د وړلو څوک نه وو بیا نو معذور دی په بل چا رمي کولای سي.

مسئله: څوک چي د بل چا لخوا رمي کوي لومړی دي خپلي اووه شگي وولي بیا دي د بل دا وولی. البته که یوه خپله دوهمه د بل دا ولي جواز لري خو مکروه دي. په یوولسمه دوولسمه دیارلسمه دي لومړی درې سره جمرې د ځان لخوا وولي. بیا دي درې سره د بل لخوا وولي.

مسئله: که چا د معذور لخوا رمي وکړې، خو د رميو پر مهال یې عذر له منځه ولاړ بیایې د هغه لخوا ویشتل ضروري نه دي. مسئله: د هجوم له امله د بنځي لخوا د بل چا ویشتل ناروا دي. که بنځي د ازدحام له بېري رمي پرېښوولې فديه پر واجب ده.

منا ته د شپې د رسېدلو بنځو دويشتلو وخت:

مسئله: که بنځي د لسمي رمي د هجوم له بېري تر سپېدو وروسته او تر لمر ختو د مخه وکړې او د يوولسمي دوولسمي دا يې تر لمر لوېدو وروسته په شپه کي وکړې روا دي. د ضعيف او کمزوري هم دا حکم دی.

تلبیه بندول:

مسئله: د عقبه جمرې د لومړۍ شگي د ويشتلو پر وخت تلبیه بنده کړئ

مسئله: که مو تر زوال پوري ويشتل ونه کړل نو تر څو مو ويشتل نه وي کړي تلبیه مه بندوئ. خو که مو ويشتل نه وي کړې او لمر ولوېدی بيا تلبیه بنده کړئ.

قرباني:

د لوی شيطان تر ويشتلو وروسته اوس تاسي قرباني کوئ. افضله داده چي تر شيطان ويشتلو وروسته سمدستي قرباني وکړئ. رسول ﷺ د دغسي کول. دغه قرباني په اصل کي د حضرت اسماعيل عليه السلام د حلالولو يادگار او د هغې روحاني قرباني تمثيل دی.

که تاسي د تمتع حج يا قران حج نيت کړی وي نو پر تاسي د حج قرباني واجب ده، خو که مو د افراد حج نيت کړی وي قرباني نه ده درباندي واجب، بلکي کول يې بڼه او مستحب کار دی. اوس تاسي د دغو احکامو سره سم د حج د شکرې په نيت، نه د قرباني يا اخري په نيت او لوی څښتن ته د نژدېکت او ثواب لپاره پسه حلال کړئ.

- تاسی کولای سی د اختر په لومړی، دوهمه او دریمه د حج د شکرېې پسه حلال کړی. خو د دریمې ورځې تر لمر لوېدو وروسته نه کیږي.
- که څه هم حلاله په خپل لاس افضله ده، خو بنځي دي د خپل محرم یا بل اعتمادی شخص په ذریعه د شکرېې پسه حلال کړي.
- که تاسی مسافره گڼل کړی نو پر تاسی باندي اختری نسته. خو که تاسی تر حج دمخه په مکه مکرمه کي پنځلس ورځي یا زیاتي تېري کړي وي او شرعاً مسافره نه، بلکي مقیمه بلل کړی او لمونځ سفريانه نه کوئ، نو پر تاسی باندي د حج پر شکرېه سربېره د لوی اختر اضحیه هم واجب ده. دغه اضحیه (اختری) هم په مکه مکرمه کي کولای سی هم یې په وطن کي. خو په مکه مکرمه کي د یوې قربانی ثواب د لکو قربانیو سره برابر دی.
- د دې قربانی حکمونه کټ مت داختری غوندي دي دکوم څاروي قرباني چي په اختر روا وي هغه په حج کي هم رواي. او لکه چي په لوی اختر کي په اوبن، غوايي او گامېنه کي اووه تنه سره شریکېدای سي، په حج کي هم په اوو تنو یو څاروی حلالېدلای سي.
- د شکرېې پسه د مکې او حرم په هر ځای کي چي موزره غواړي ذبح کولای سی. خو په منا کي یې ذبح کول مسنون دي.

د قران او نمتع د قربانی په بدل کي روژې:

مسئله: که د پیسو د ورکېدو یا غلا کېدو یا په بل سبب قارن یا متمتع ته د قربانی تر رانیولو وروسته دونه خرڅه نه پاته کېده چي وطن ته په ورسیري، نو دي لس روژې ونسي. درې روژې به د احرام د تړلو له وخته څخه د ذوالحجې تر لسمي دمخه نيسي. البته که دغه درې روژې جلا جلا ونيسي هم روا دي، خو پرله پسې نیول یې افضل دي. د ذوالحجې په اوومه، اتمه او نهمه یې نیول ډېر غوره (مستحب) دي. خو که بېرېدی چي ضعیف به سم او د عرفات په درېدو کي به مي نقصان راسي بیا د نهم تر ورځي دمخه ځني وز ګارېدل افضل دي. بلکي د دغسي چا لپاره د عرفات یعنی د نهم په ورځ روژه مکروه ده. نوري اووه روژې دي د تشریق تر ورځو وروسته هر چیري چي یې نيسي هلته دې ونيسي. خو وطن ته تر راتلو وروسته یې په کور کي نیول افضل کار دی. د دې روژو نیول هم په پرله پسې توګه غوره دي. خو که یې بېلي بېلي ونيسي هم روا دي.

مسئله: که یې درې روژې د ذوالحجې تر لسمي ونه نیولای سوې تر دې وروسته دغه روژې نه سي نیولای، بلکي باید قرباني وکړي. که سمدستي د قربانی کولو قدرت نه لري ټوله عمر پر پور ده. هر وخت چي یې قدرت پیدا کړ باید په حرم کي قرباني وکړي. که خپله حرم ته نه سي رسېدلای کولای سي یوه امین سړي ته پيسې ورکړي څو په هغو پسه رانیسي او په حرم کي یې ذبح کړي. دغه حجانی دي د اختر په لومړۍ ورځ د عقبه جمرې تر رمي وروسته د خپل سرد وربښتانو څوکي پرې کړي، ځان دي حلال کړي. البته په دې صورت

کي پر دې دوه دمه اوږي یو د قران یا تمتع دم، بل تر ذبحي د مخه له احرام څخه د وتلو د جنایت دم.

مسئله: که چا روژې پیل کړې، خو دمخه تر دې چي ځان حلال کړي پر قرباني کولو قادر سو، هغه روژې یې باطلې سوې ذبح پر واجبه ده. خو که تر ځان حلالولو وروسته پر دم قادر سو نو دم نه دی پر واجب هغه پاته اووه روژې دي ونیسي. دغه راز که یې لومړی درې روژې ونیولې او ځان یې نه کړ حلال او د نحر ورځي تېري سوې بیا پر دم قادر سو بیا هم دم نه دی پر واجب هغه روژې نیول کافي دي.

مسئله: د اوو روژو د صحت لپاره د شپې نیت کول شرط دی.

د وربښتانو پرې کول (غچي کول):

کله چي مو د شکرانې د پسه د حلالېدو کار پای ته ورسېدی، نو قبلې ته مخامخ کښېنې د خپل ټول سر وربښتان درې برخي کړئ او د هري برخي د وربښتانو څو کي د گوتي تر بند څه زیاتي غچي کړئ. په دې ډول به مو د سر د وربښتانو ټولي څو کي د گوتي د یوه بند په اندازه پرې سوي وي.

د سر وربښتان د ذوالحجې په لسمه، یوولسمه او دوولسمه پرې کولای سئ. کله چي مو وربښتان پرې کړل نو له احرامه ووتلاست. د احرام پابندی ختمي سوې. اوس تاسي مخ پټولای سئ، په صابون او شامپو سر او ځان پرېو للای سئ، خوشبویي وهلای سئ، نوکان پرې کولای سئ، بغلونه او نور هم پاکولای سئ. خو د خپل خاوند سره نژدې کېدل او مچول او نور تر طواف زیارت وروسته روا کیري.

مسئله: لکه چې د مخه مو هم وویل د بنځي سر خریل حرام دي. د بنځي لپاره هم کله چې د عمرې د پای ته رسېدو یا د حج د مناسکو د پای ته رسېدو پر مهال له احرامه وزی د سر د څلورمې برخې د ورېښتانو د یوې ګوتې د بند په اندازه پرې کول واجب دي. خو د هغې د سر د ټولو ورېښتانو څخه د ګوتې د یوه بند په اندازه پرې کول سنت دي. نوبه داده چې بنځه خپل ورېښتان په خپله، یا په بله بنځه یا په محرم د ګوتې تر بند څه زیات پرې کړي. په دې توګه به یې ټول لوی او کوچني ورېښتان پرې سوي وي.

کله چې د سر د ورېښتانو له غچې کولو خلاصه سواست د ځان، مور او پلار، مېړه، خپلوانو او ټولو مسلمانانو لپاره دعا وکړئ. مسئله: د ورېښتانو او نوکانو په تشناب کې اچول مکروه دي. مسئله: د حج له امله د سر د ورېښتانو غچې کول په منا کې سنت او د حرم په پولو کې واجب دي. خو د عمرې له امله په مکه مکرمه کې سنت او د حرم په پولو کې واجب دي.

طواف زیارت:

کله چې له رمي، ذبحې او د سر د ورېښتانو له غچې کولو څخه فارغه سئ بیا د بیت الله شریفې طواف وکړئ. دا طواف ډېر مهم دی، د حج رکن او فرض دی. دې ته «طواف افاضه»، «طواف حج» او «فرضي طواف» هم وایي. تاسې چې لومړی مسجد الحرام ته ورسېدل است او طواف مو وکړ هغه د عمرې طواف وو. بیا چې مو طوافونه کول هغه ټول نفلي طوافونه وه، خو دا اوس چې یې تاسې کوئ دا طواف زیارت دی. دغه طواف فرض دی که دا طواف ونه کړئ په هیڅ صورت نه معافېږي او نه یې کوم بدل سته. تر څو چې

دغه طواف ونه سي مېرمن او مېړه يو پر بل حرام وي که څه هم بېخي ډېر عمر تېر سي. دغه طواف تر مرگه نه ساقطیږي. که يې څوک بېخي د عمر په آخر کي وکړي هم صحيح کيږي. خو د هغه د ځنډېدو گناه به ورپه غاړه وي. که څوک بېله دغه طواف کولو مري نو به وصيت کوي چي د ده تر مړيني وروسته د ده لخوا دغه طواف وکړي.

طواف زیارت د لسم په ورځ افضل دی. د دوولسمي تر لمر لوېدو پوري د ورځي او د شپې جايز دی. تر دې وروسته فضيلت نه لري، بلکي تحريمي مکروه دی او دم پر واجب دی. د طواف کولو طريقه او د هغه اړوند مسایل د طواف په بيان کي وگورئ. او دغه طواف هم د هغه مطابق وکړئ.

په لومړۍ ورځ په عامه توگه د کعبې شريفې پر طواف گڼه گڼه زياته وي. خو په دوهمه او دريمه ورځ دونه هجوم نه وي. نو که تاسي په دوهمه يا دريمه ورځ دغه طواف وکړئ درته آسانه به وي. مسئله: د زیارت د طواف لومړی وخت د لسمي له سپېدو څخه پيلیږي تر دې د مخه نه دی جايز. د نحر په ورځو کي يې ادا کول واجب دي. که مو د دې ورځو تر تېرېدو وروسته د عمر په هر وخت کي وکړ صحيح دی، خومکروه تحريمي دی او دم پر واجب دی. که مو بېله عذره د نحر په ورځو کي ونه کړ، نو د ځنډېدو له امله يې دم لازم دي او گنهگاره به هم یاست.

مسئله: تر طواف زیارت وروسته د مېړه او مېرمني صحبت او نور حلال دي. تر څو چي چا دا طواف نه وي کړی پر هغه صحبت او

بنکلول او نور ناروا دي. که څه هم کلونه کلونه تېر سي. پس له طوافه به روا کيږي.

په طواف زیارت کې د بنځي د پاکۍ مسائل:

مسئله: که بنځي ته میاشتنی تکلیف پېښ وي یا په نفاس کې وي نو دې طواف زیارت نه کوي او تر پاکېدو دې انتظار وکړي. ځکه چې په دې حالت کې مسجد حرام ته ننوتل حرام دي او طواف هم نه صحیح کيږي. که له بنځي څخه د حیض یا نفاس له امله طواف زیارت تر خپل وخت وځنډيږي او وروسته یې وکړي هیڅ پروا نه کوي او دم نه پر واجبيږي.

مسئله: که بنځه له حیض یا له نفاس څخه د ذوالحجې د دوولسمې تر لمر لوېدو دونه دمخه پاکه سوه چې غسل وکړي، مسجد الحرام ته ولاړه سي، ټول طواف یا یې څلور شوطه کولای سي، خو ویې نه کړي د طواف د ځنډېدو او ټنبلۍ له امله دم پر واجب دی. اما که دونه وخت نه وو بیا دم نه دی پر اوښتی.

مسئله: که بنځه پوهېده چې حیض مي نژدې دی او تر حیض راتلو دونه وخت پاته دی چې بشپړ طواف یا د هغه څلور شوطه کولای سم، خو ویې نه کړ او حیض ورغې بیا د اختر تر ورځو وروسته پاکه سوه د ځنډې او بې پروایۍ له امله دم پر واجب دی او که یې څلور شوطه طواف نه سو کولای بیا هیڅ نه دي پر واجب.

مسئله: د رسول ﷺ د صحیحو احادیثو او د شرعي صحیحو احکامو له مخې بنځي د حیض او نورو په حال کې مسجد ته نه سي ننوتلای او نه لمونځ او طواف کولای سي، مسجد ته ننوتل ورته حرام دي. نور ټول افعال ترسره کولای سي. خو د دې ځنډې له امله نه

دم پر اوږي نه گناه. نوکه بنځي د حیض له امله طواف زیارت په خپل وخت کي نه سو کولای، کله چي پاکه سي طواف دي وکړي. که یې د حیض په حال کي طواف وکړ سخته گنهگاره ده او د سخت عذاب مستحقه ده. طواف دي تر هغه مهاله نه کوي چي پاکه سوې نه وي. که یې په دغه حال کي طواف وکړ لازمه ده چي د پاکي په حال کي دغه طواف بېرته را وگرځوي. که یې را ونه گرځاوه د یوه اوښ یا غوايي حلالول پر لازمیري او حج یې بشپړیږي. البته پر دې سربېره باید له دې گناه څخه توبه هم وکارې.

بنځه کولای سي چي د حیض بندوونکي درمل استعمال کړي. مور د دې کار د روا والي په هکله د دې کتاب په (۳۲) مخ کي د احرام تر سرلیک لاندې څرگندوني کړي دي. که یې دا کار نه وي کړی سفر دي وځنډوي، په دې ستر عبادت کي دي آساني خوښونه نه غوره کوي. په اوسنیو شرایطو کي د سفر ځنډول دونه ستونزي نه رامنځته کوي. د حیضو بنځو د طواف زیارت لپاره د الوتکي پر واز بدلېدلای سي. البته که کومي خور په مسئله د نه پوهېدو له امله په دغسي صورت کي طواف کړی وي او بیا یې راونه گرځوي نو د فقهاوو په فتوا د هغې حج حکماً بشپړ دی. له احرامه هم وتلې گڼل کیږي، خو اوښ یا غویي به حلالوي.

بنځونه یوه آساني:

د مفتي محمد رفیع عثمانی صاحب په «رفیق حج» مناسک او د ځینو نورو جیدو عالمانو په فتواوو کي لیکل سوي دي چي کومه بنځه چي پوهیږي چي د ذوالحجې پر لسمه یو وخت په میاشتنی ناروغي اخته کیږي، هغه کولای سي د مزدلفې په شپه په مزدلفه کي د ماښام

او ماخستن لمونځونه يوځای وکړي او سيده مکې مکرمې ته ولاړه سي. ځکه چې د مزدلفې درېده (وقوف) پرېښوول روغي بنځي ته جايز دی، د لسم تاريخ په صبح صادق (د سهار د اذان پر مهال) دي طواف زیارت وکړي. په دې توگه به د دې دغه فريضه (طواف زیارت) تر حیض ورتلو دمخه په آساني سره ادا سي. تر دې وروسته که حیض پيل سي نو څه باک به نه کوي. ځکه په منا کي د شيطان ويشتلو او نورو لپاره پاکي ضروري نه ده.

البته د بنځي د محرم په هکله مور د دې کتاب په (۹۹) مخ کي وويل چې علماوو د بنځي محرم ته هم د مزدلفې د شپې د پرېښوولو اجازه ورکړې او په عذر لرونکو کي يې شمېري. والله اعلم.

د حج سعی:

کله چې له طواف زیارت څخه فارغه سولاست بيا به سعی کوي. دغه سعی واجب ده. د دې سعیي طريقه هم د عمرې د سعیي غوندي ده. که تاسي د مخه د حج سعی کړې وي، نو اوس د طواف زیارت سره سعی مه کوي.

تر طواف زیارت وروسته مناته ستېدل:

تر طواف زیارت وروسته مناته ولاړه سي. په منا کي شپه سنت ده. بېله منا بل ځای شپه کول مکروه باله سي. د شپې زیاته برخه بل ځای اوسېدل هم مکروه دي، خو دم يا نور څه نه پر واجبيري. تنبيه: اوس د حاجيانو د ډېرښت او نوو انتظاماتو او په منا کي د تنگي له امله ځيني خپمې د مزدلفې په پولو کي دروي. په دې خپمو کي اوسېدل که څه هم مکروه دي خو عذر باله سي. بيا هم که هغه

حاجیان چي په دغو خېمو کي اوسي، د شپې څه وخت د منا په پولو کي تېر کړي ښه به وي.

د لوی اختر د میاشتي یوو لسمه د حج څلورمه ورځ: شگي ویشتل

د ذوالحجې پر لسمه خومو یوه جمره یعنی لوی شیطان وویشتل. نن د ذوالحجې پر یوولسمه په خپله خېمه کي د ماپښین لمونځ وکړئ، وروسته جمراتو ته ورسئ او د مخکنیو لارښوونو سره سم اول «جمرة الاولى» (لومړۍ جمره) په اوو شگو وولئ او د هري شگي د ویشتلو سره وایاست: «بِسْمِ اللَّهِ الْكَبْرِ». که مو دا دعا ویلای سوه هم یې وویاست که نه ضروري نه ده: «رَغْمًا لِلشَّيْطَانِ وَرِضَىٰ لِلرَّحْمَنِ». بیا څه وړاندي ولاړه سئ، داسي ځای چي گڼه گڼه لبر وي مخ پر قبله ودرېږئ، لاسونه پورته کړئ، ځان او دوستانو ته دعاوي وکړئ او تر توبه، استغفار او ذکر وروسته درود وویاست. بیا وړاندي ولاړه سئ د اول وار غوندي «جمرة الوسطی» (منځنۍ جمره) په اوو شگو وولئ او څه ور تېره سئ د مخکي غوندي د دعا او نورو لپاره ودرېږئ. بیا «جمرة العقبة» (د عقبې جمره) په اوو شگو وولئ. خو تر دې ویشتلو وروسته دعا مه کوئ، بلکي سیده خپل استوگنځي ته ولاړه سئ او د شپې په منا کي واوسئ.

د ذوالحجې پر یوولسمه د رمیو مستحب وخت له زواله تر لمر لوېدو پوري دی. له لمر لوېدو څخه د ذوالحجې د دوولسمي تر صبح صادق پوري مکروه وخت دی.

خو تر زوال وروسته پر جمره ویشتلو خورا زیات بېروبار وي. له دې امله چي په جمره ویشتلو کي هر څونه ځنډ وسي آساني

جوړيږي. تاسي ته مناسبه داده چې د مازديگر تر لمانځه وروسته جمره ته ورسئ او ويې ولي. ځکه دغه مهال هجوم کم وي. که دغه مهال هم بېروبار وو د مابنډام يا ماخستن تر لمانځه وروسته يا د شپې جمرې ولي. د عذر له امله بنځو ته د شپې جمرې ويشتل مکروه نه دي.

د لوی اختر د مياشتي دوو لسمه د حج پنځمه ورځ: شگي ويشتل

نن د ذوالحجې پر دوولسمه بالکل د تېري ورځي په شان کړنه وکړئ.

مسئله: د دوولسمي تر رمي وروسته مکې ته تگ بې کراهيته جايز دی. خو بڼه داده چې د ديارلسمي تر جمره ويشتلو وروسته مکې ته ولاړ سئ.

مسئله: که مو اراده وه چې په دوولسمه مکې ته ولاړ سئ نو تر لمر لوېدو دمخه له منا څخه ووزئ. په دې صورت کي د ديارلسمي رمي نه دي واجب. خو که لمر ډوب سو بيا د ديارلسمي له ويشتلو پرته تگ مکروه دی. دغه راز که د ديارلسمي د سپېدو تر مهاله په منا کي واست نو د ديارلسمي رمي درباندي واجبيري.

مسئله: د ديارلسمي د رمي وخت د سهار له سپېدو څخه تر لمر لوېدو پوري دی. خو تر زوال دمخه وخت يې مکروه دی. تر زوال وروسته وخت يې مسنون دی او تر لمر لوېدو وروسته يې وخت بالکل ختميري.

له منا څخه مکې ته تلل

کله چې د دوولسمي يا ديارلسمي له رميو وزگار سئ مکې مکرمې ته ولاړ سئ په محصب نومي ځای کې چې ابطح، بطحاء او معابده هم ورته وایي د لږ مهال لپاره له سپرلی راکښته سئ یا په سپرلی کې په ولاړې دعاوي وکړئ. اوس په دغه ځای کې د موترانو د چټک تگ او هم دلته د ودانیو د ډېرښت له امله د ماپښین، مازدیگر، ماښام او ماخستن د لمونځونو کولو سنت نه سي پر ځای کېدلای. خو په دغه ځای کې گردشړه دعا نه کول بد کار دی.

تنییه: اوس ستاسي حج بشپړ سو. که څو ورځي نوري په مکه مکرمه کې اوسپړئ نو دا شپې غنیمت او سعادت وگڼئ. په مسجدالحرام کې لمونځونه او نفلي طوافونه د لوی څښتن انعام وبولی. د ذو الحجې تر ديارلسمي وروسته د ځان، مور، پلار او نورو خپلوانو لخوا عمري کوی. عمرې ډېر ثواب لري. دغه راز لمونځونه، روژې، صدقه او ښې چاري زیاتي تر سره کوی.

د خدای په امانی (وداع) طواف

کله چې د مکې مکرمې څخه د روانېدو اراده وکړئ، نو طواف وداع وکړئ. بیا د طواف دوه رکعته لمونځ وکړئ، مخ پر قبله ودریږئ، زمزم اوبه ښې ډېرې وچښی، تر هري سا وروسته بیت الله شریفې ته وگورئ. پر مخ، سر او بدن یې وشیندئ او پر ځان یې هم توی کړئ. ملتزم ته نژدې دعا وکړئ او څنگه چې کولای سئ لوی څښتن ته ژړا او زاری وکړئ او له بیت الله څخه د بېلتون له امله

خواشيني څرگنده كړئ. بيا حجر اسود مچ كړئ، كه نه كېده په لاس اشاره ورته وكړئ. په ژړا او دعا كوونكې له مسجد څخه ووزئ. يادونه: په حيض او نفاس كې ښځه دي طواف نه كوي، بلکې په باب الوداع كې دي ودريري او دعا دي وكړي.

د طواف وداع مسئلې:

مسئله: طواف وداع پر آفاقي باندي واجب دی. د حرم، حل، ميقات پر اوسېدونكو او حايضې او نفاسې (نفساء)، لېوني او كوچني باندي نه دی واجب. دغه راز پر هغه چا چې حج يې فوت سوی وي او پر محصر يعني چې له حج څخه بند سوی او راگر ځېدلی وي او پر عمره كوونكي باندي هم نه دی واجب.

مسئله: د مكې، حل او ميقات او سېدونكو ته طواف وداع مستحب دی.

مسئله: كه تر طواف وداع وروسته لږ څه نور هم په مكه كې واوسېدلاست بيا مستحب ده چې د سفر په وخت كې دوهم ځل طواف وداع وكړئ.

مسئله: كه ښځې ته د ستنېدو پر مهال حيض ورغی او طواف وداع يې ونه كړ دم نه دی پر واجب، خو ښه داده چې انتظار وكړي څو پاके سي، طواف دي وكړي بيا دي ستنه سي

مسئله: كه حايضه د مكې له ودانيو څخه تر وتلو دمخه پاके سوه پر واجب ده چې بېرته مكې ته ولاړه سي او طواف وداع وكړي. خو كه د مكې له ودانيو د باندي ووته بيا پاके سوه نو طواف نه دی پر واجب. خو كه د كوم عذر له امله بېرته مكې ته راغله طواف پر واجب دی.

د مدینې منورې زیارت

د رحمت للعالمین، شفیع المذنبین حضرت محمد مصطفی ﷺ د سپېڅلي روضې زیارت یوه ډېره ستره نېکمرغي ده. د رسول الله ﷺ له میني او محب پرته ایمان نه سي بشپړېدلای. نو د لوی څښتن د کور تر حج وروسته د هغه د حبیب مقدسي روضې ته حاضري هم ضروري ده.

کله چي تر حج دمخه یا وروسته د مدینې منورې د زیارت سعادت درپه برخه سي، نو د رسول الله ﷺ د روضې د زیارت نیت وکړئ. يعني په زړه کي به مو اراده او تصور دا وي چي زه دغه سفر د رسول الله ﷺ د روضې د زیارت لپاره کوم.

په دې سفر کي درودونه ډېر ډېر او په شوق او ذوق سره وایاست. هغه درود چي د لمانځه په دوهمه ناسته کي یې وایاست ډېر غوره او افضل دی. هغه ډېر وایاست.

د مدینې منورې په سفر کي د سفر ټول آداب په ټینګه په پام کي ونیسئ

او توبه مو په ټینګه بیا نوې کړئ.

په دې سفر کي به د ریا، سیل او سیاحت یا کوم بل دنیوي غرض شبهه هیڅکله نه وي. که نه نیکی به برباد او ګناه به لازمه وي.

هوبښ کوی چي فرایض او سنن قضا نه کړئ.

په دې سفر کي به مسنونو کارونو ته زیات پام کوی. ښه څېړنه او ګروپړنه به کوی چي مسنون کارونه او د رسول ﷺ ورځني معمولات او عادات معلوم کړئ او د هغو متابعت وکړئ.

د رسول ﷺ د دربار له آدابو څخه یو دا هم دی چې هغه ته تر حاضرېدلو دمخه فقیرانو ته څه صدقه ورکړئ، خو له انوارو او برکاتو څخه زیات برخمنه سئ.

کله چې مدینې منورې ته ورسېدل است نو تر ټولو د مخه خپل شیان، سامان په خپل استوګنځي کې ځای پر ځای کړئ. غسل وکړئ یا اودس تازه کړئ، غابونه پرېمینیځئ، پاک کالي واغوندئ او په ادب او احترام نبوي مسجد ته ور سئ.

په نبوي مسجد کې د بنسټینه وو ځای بېل دی. هغه ته د بنسټو د دروازې له لاري ورننوزئ.

کله چې نبوي مسجد ته ننوزئ نو د هغه له عظمت او عزت څخه مه غافله کېږئ. په یادمو وي چې دا د وحيو د نازلېدو او رحمت ځای او د نبی ﷺ مسجد دی. دېمسجد ته د ننوتلو پرمهال که څه هم د ډېر لږ مهال لپاره وي د اعتکاف نیت وکړئ او د الهي ذکر، ډېر صلاة او سلام او د قرآن په ختمولو که څه هم یوه پلا وي بوخت سئ. ځکه چې دلته ډېر اجر او ثواب ترلاسه کېږي.

د مسجد ښکلا، فرشونو، فانوسونو، غاليو او نورو ته مه گورئ. په ډېر درنښت او آرامۍ کښته گورئ، زړه، ژبه او د بدن غړي مو له ډېر کوچني ناوړه کاره وساتئ او په کلکه ډډه ځني وکړئ. داسي ونه سي چې د بې ادبۍ له امله خدای مه کره دگټې پر ځای تاوان وکړئ:

هروخت چې مسجد ته ننوزئ ښی پښه دننه کښېږدئ او دا دعا وویاست:

«بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ».

ژباړه: د لوی څښتن په نامه مسجد ته ننوزم. د هغه پر استازي ﷺ دي د هغه رحمت او سلامتي وي. ای لویه څښتنه! ما وبخښه او د خپل رحمت وروڼه راته پرانیزه.

دغه راز هر وخت له مسجد څخه د وتلو پرمهال دغه دعا وایاست:

«اللهم إني أَسئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ».

ژباړه: ای لویه څښتنه زه ستا د فضل غوښتونکې یم.

بیا که مکروه وخت نه وو دوه رکعته تحية المسجد نفل وکړئ. په دې نفلو کې قرائت مه اورېدوئ، بلکې په لومړي رکعت کې تر ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وروسته ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾﴾ او په دوهم کې ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾﴾ وواياست.

تر نفلو وروسته د لوی څښتن ډېر شکرونه ادا کړئ چې تاسې یې له دغه ستر نعمت څخه برخمنه کړلاست او د لوی څښتن ﷻ د رضا او د خپلي دې او هغې دنیا د سمېدو دعاوي ورته وکړئ او پر دې خبره ټینګ یقین ولرئ چې له دې درباره هېڅ رشتینې غوښتونکي او فقیر او سایل محروم او خالي لاس نه دي گرځېدلی.

په نبوي مسجد کې کرار خبرې کوئ. نا اړیني، دنیوي او چټي خبرې مه پکښې کوئ، بلکې په ذکر، فکر، عبادت، ریاضت، تلاوت، صلاة او سلام لگیا سئ. دلته ترفرض لمانځه وروسته ډېر ښه عبادت پر رسول ﷺ باندي صلاة او سلام دی. بدبویه شی مه خورئ او مسجد ته یې مه وړئ.

د نبوي مسجد د ډېر درناوي دا تقاضا ده چې خپلې مو د مسجد دننه مه وړئ بلکې د مسجد په دروازه کې يې په ځانگړو الماريو کې کښېږدئ.

د رسول ﷺ دروضې د زيارت آداب

د رسول ﷺ روضې ته د بنځو د حاضرېدلو او درود او سلام وړاندي کولو لپاره يې بېل وختونه ټاکلي دي. تاسې په دغو وختونو کې د رياض الجنة لخوا رسول ﷺ ته په ډېر ادب او درناوي سلامونه وړاندي کړئ. (له بلي خوا څخه اجازه نه درکوي).

په دې حال کې زړه له ټولو کدورتونو او ککړتياوو پاک کړئ او په ټول ځان د رسول ﷺ لوري ته پام واورئ:

علماوو ليکلي دي: کوم زړه چې د دنيا له ناولتياوو او لهو لعب، شهوتونو او خواهشونو ډک وي پر هغه باندي د هغه ځای برکتونه څه اغېزه نه کوي. بلکې بېره ده چې رسول ﷺ د داسې زړونو پر خاوندانو په غوسه سي او مخ ځني وگرځوي. لوی څښتن مو دي په خپل فضل له داسې حاله وساتي.

د رسول ﷺ روضې ته د تلو او حاضرېدو پر وخت له شورماشور، چټک چټک تلو او ټېلو تمبو څخه ډډه وکړئ. نورو ته تکليف مه ورکوئ، کښته گورئ، لاسونه او پښې په آرامي بنوروئ او په هر ځای کې چې د درېدو ځای در پيدا سي په سکون او وقار شا قبلې ته، مخ د رسول ﷺ روضې ته ودرېږئ او د هغه مبارکه څېره په خيال کې راوگرځوئ او دا تصور کړئ چې ستاسې له حاضرې څخه لوی څښتن ﷻ هغه مبارک ته خبر ورکړی دی. دغه مهال په ډېر عجز او په بې نهايته ادب، د زړه په بشپړ حضور او له خپلو تېرو ناورو کړنو

خخه په شرم، په ولولو نه، بلکي په انکسار، په زوره نه، بلکي بېخي کرار رسول ﷺ ته سلام وړاندي کړی او وویاست:

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ».

دغه درود او سلام هم ورته وړاندي کړی:

«الصلاة والسلام عليك يا رسول الله»

«الصلاة والسلام عليك يا نبي الله»

«الصلاة والسلام عليك يا حبيب الله»

البته په دې کلمو کي کوم خاص تحديد او ټاکل نسته. خه صلاة او سلام چي چا ته ښه او غوره وایسي هغه دي وایي. يعني چي خنکه د زیارت کوونکي خوښه وي او د رسول ﷺ د شان سره ښایي هغسي صلاة او سلام دي پر وایي.

خو که چا اوږده سلامونه ویل دغه دي:

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ وُلْدِ آدَمَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّكَ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّيْتَ الْأَمَانَةَ وَنَصَحْتَ الْأُمَّةَ وَكَشَفْتَ الْعُمَّةَ فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنَّا خَيْرًا، جَزَاكَ اللَّهُ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَازَى نَبِيًّا عَن أُمَّتِهِ. اللَّهُمَّ اعْطِ سَيِّدَنَا عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُحَمَّدَ بْنَ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الْعَالِيَةَ الرَّفِيعَةَ وَبِعْتَهُ الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ الَّذِي وَعَدْتَهُ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ، وَأَنْزِلْهُ الْمَنْزِلَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ إِنَّكَ سُبْحَانَكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ».

ژباړه: سلام پر تا ای د لوی څښتن رسوله، سلام پر تا ای د خدای د خلکو غوره، سلام پر تا ای د خدای حبیبه، سلام پر تا ای د آدم د اولادو سرداره، سلام دي وي پر تا ای نبی او د خدای رحمته او د هغه برکاته. ای د لوی څښتن رسوله، زه شاهدي ورکوم چې بېله خدایه بل معبود نسته، هغه شریک نه لري او ته د هغه بنده او رسول یې او زه شاهدي ورکوم چې تا ای د خدای رسوله خپل رسالت ترسره کړ او خپل امانت دي ادا کړ او د امت په هکله دي خیر او بښګڼه غوښتې او مصیبتونه او ناخوالي دي لیري کړې، نو دي لوی څښتن تا ته اجر درکړي او زموږ لخوا دي خدای تا ته تر هغه ښه اجر درکړي چې د یوه پېغمبر د امت لخوا ورکړل سوی دی. ای لویه څښتنه! زموږ سرور او ستا بنده او رسول حضرت محمد ته وسیله او فضیلت او لوړه مرتبه ورکړه او هغه په هغه محمود مقام کي چې ژمنه دي ورسره کړې ده راوپاڅوه. رشتیا داده چې ته له خپلي ژمني نه اوږې او هغه ته خپل ځان ته په مقرب منزل کي ځای ورکړه. بې شکه چې ته سپېڅلی او د فضل څښتن او ستر مهربانه او باعظمته ذات یې.

تر سلامونو وروسته څه چې له خدایه غواړئ و یې غواړئ او د رسول ﷺ شفاعت ځني طلب کړئ.

که چا رسول ﷺ ته د سلام د وړاندي کولو سپارښتنه در ته کړې وي، نو د هغه لخوا داسي سلام وړاندي کړئ:

«ای د لوی څښتن پېغمبره ﷺ د پلاني د زوی پلاني سلامونه ومنئ، هغه تاسي، ستاسي خدای ﷻ ته شفیع کوي. نو د هغه او ټولو مسلمانانو شفاعت وکړئ».

که مو د هغه نوم هېرسوی وي یا ډېرو خلکو د سلامونو درته ویلي وي نو داسي وواياست:

«ای د لوی څښتن پیغمبره ﷺ ډېرو خلکو تاسي ته سلام وړاندي کړی دی، د هغو ټولو سلامونه قبول کړئ».

که تاسي د چا دغسي غوښتنه منلې وي، يعني ژمنه مو ورسره کړې وي چي ستا سلام رسول ﷺ ته رسوم. نو دغه سلام رسول پر تاسي باندي واجب سول. ځکه دا د یوه امانت غوندي سو. دا به هرو مرو رسول ﷺ ته رسوئ.

د حضرت ابوبکر ﷺ زیارت

بیا د حضرت صدیق اکبر ﷺ حضور ته داسي سلام وړاندي کړئ:

«السلام عليك ورحمة الله يا ابا بكر الصديق رضي الله عنه».

ژباړه: سلام او د خدای رحمت دي وي پر تاسو ای حضرت ابوبکر صدیقه ﷺ.

د حضرت عمر ﷺ زیارت

بیا د حضرت عمر فاروق ﷺ حضور ته داسي سلام وړاندي کړئ:

«السلام عليك ورحمة الله يا عمر بن الخطاب رضي الله عنه».

ژباړه: سلام او د خدای رحمت دي وي پر تاسو ای حضرت عمر ﷺ.

یادونه:

د حضرت ابوبکر او حضرت عمر د سلام لپاره څه ځانگړي عبارتونه نسته. نو هر څوک کولای سي چي د خپل اسلوب سره سم یا د عبدالله بن عمر رضي الله عنهما په پیروي په دغو لنډو الفاظو، لکه:

«السلام عليك يا أبا بكر رضي الله عنه».

«السلام عليك يا عمر رضي الله عنه». سلامونه ورته وړاندي کړي.

اوس نو هر چيري چي کېدای سي ودرپړئ او په ژوند کي د دې ښه او ستر نعمت شکرونه ادا کړئ، لاسونه پورته کړئ، د لوی څښتن ﷺ په حمد او ستاينه او پر رسول ﷺ باندي په درود او سلام ويلو سره، د زړه له کومي په هيله مندی او عاجزی ځان ته د ښې خاتمې، د لوی څښتن د رضا او بخښني، مور او پلار، مېړه، استادانو، اهل او اولاد، خپلوانو او آشنایانو او ټولو مړو او ژوندو مسلمانانو ته د ژړا سره يو ځای دعاوي وکړئ او که مو په یاد سولم ما نتلي او اسکېرلي دگناه په ډېرو دوسیو ښکېل خو پر ټولو اقرار، پښېمان او توبه گار عبدالملك همت او زما مور او پلار ته او د دې کتاب د چاپ په کار کي مرسته کوونکو ته هم دعا وکړئ. د دعا په پای کي هم د لوی څښتن حمد او ثنا او پر پېغمبر ﷺ درود وواياست او په (آمین) يې ختم کړئ.

د بي بي فاطمې ﷺ زیارت

ځينو علماوو ويلي دي چي د بي بي فاطمې ﷺ قبر د همدغه نبوي مسجد سره د رسول ﷺ د حجرې شا ته دی. تاسي رسول ﷺ او د هغه دوو اصحابو ته تر سلامونو وړاندي کولو وروسته هغې ته هم سلام وړاندي کړئ او دعاوي ورته وکړئ.

بيا په رياض الجنة کي نفل لمونځ وکړئ.

په نبوي مسجد کي د لمانځه فضيلت

رسول ﷺ فرمایلي دي: په کور کي پر لمونځ کولو د یوه لمانځه ثواب ورکول کيږي. د محلي په مسجد کي دغه ثواب پنځه ويشت چنده زیاتيږي. په جامع مسجد کي پنځه سوه چنده زیاتيږي. په نبوي مسجد کي د یوه لمانځه ثواب د پنځوسو زرو لمونځونو سره برابر ورکول کيږي، او په مسجد الحرام کي پر یوه لمانځه باندي د لکو لمونځو نو ثواب ورکول کيږي.

په نبوي مسجد کي د څلوېښتو لمونځونو فضیلت

رسول ﷺ فرمایلي دي: څوک چي زما په مسجد کي څلوېښت لمونځونه وکړي او کوم لمونځ ځني فوت نه سي، نو هغه ته له دوږخ څخه برائت ليکل کيږي او له عذاب او نفاق څخه بري کړي سي.

په بنځو پوري اړوند ځيني مسایل:

که بنځه د حیض یا نفاس په تکلیف اخته وي نو دي مسجد نبوي ته نه ننوزي او رسول ﷺ، ابوبکر او عمر فاروق رضي الله عنهم ته دي له مسجد څخه د باندي د باب السلام خواته ودریږي سلامونه دي ورته وړاندي کړي. د مسجد د چارواکو لخوا هلته هم د بنځو لپاره د ستر چاري سمبالږي.

کله چي بنځه پاکه سي او غسل وکړي بیا دي نبوي مسجد ته ورسې او د ریاض الجنه لخوا دي سلامونه ورته وړاندي کړي.

که د حیض یا نفاس له امله کومه بنځه په نبوي مسجد کي څلوېښت لمونځونه پوره نه کړای سي پروا نه کوي. ان شاء الله د دې اجر به پوره ورکړه سي. دغه څلوېښت لمونځونه پوره کول نه د حج

له مناسکو څخه باله سي او نه هم د مدينې منورې د زيارت کوم جز بلل کيږي.

څه نورې اړينې خبرې:

- د رسول ﷺ حضور ته ډېر سلامونه وړاندي کوي. که موقع په لاس درتله په رياض الجنة کي نفلونه او دعاوي کوي.
- کله چي د رسول ﷺ د قبر په مقابل تېرېږئ که په مسجد کي ياست که د باندي ورته ودرېږئ او سلام ورواچوي. له حضرت ابو حازم رضي الله عنه څخه روايت دی چي يو سړی ورته ورغی او خپل خوب يې ورته ووايه چي ما په خوب کي رسول ﷺ وليدی، هغه وفرمايل: ابو حازم ته ووايه چي ته زما د قبر سره تېرېږې او سلام نه را اچوي. تر دې وروسته چي به ابو حازم د رسول ﷺ د مبارکي حجرې سره تېرېدی، په ادب او درناوي به ودرېدی او سلام به يې واچاوه او رهي به سو.
- د اشراق، څانبت، اوابين، تهجد، او صلاة التسيح او نور نفلي لمونځونه کوي.
- تر څو چي په مدينه منوره کي ياست د قرآن کریم تلاوت او ذکر کوي او پر رسول ﷺ باندي درودونه او سلامونه وايست. روژې نيسئ (که څه هم مسافره ياست) او د خپل وس سره سم فقراوو ته صدقې ورکوي.
- د شنبې په ورځ مسجد قبا ته ولاړه سي او دوه رکعته نفل تحية المسجد پکښي وکړي، دا د رسول ﷺ د صحيح حديث له مخي د يوې عمرې ثواب لري. (خو د شنبې په ورځ دغه مسجد ته تلل حتمي خبره نه ده). دغه مسجد تر

مسجد الحرام، مسجد النبي او مسجد الاقصی وروسته افضل او غوره مسجد دی.

- بیا په داسي وختونو کي چي په نبوي مسجد کي د جماعت لمونځ درڅخه قضا نه سي د مدینې منورې د سپېڅلو مقاماتو زیارت هم وکړی. د نورو زیارت وړ مساجدو، څهانو او تاریخي ځایونو څخه لیدنه وکړی. تحية المسجد نفلونه پکښي وکړی، د ځان، مور او پلار، خپلوانو او ټولو مسلمانانو د دې او هغي دنیا د خیر او ښېگڼي دعاوي پکښي وکړی.

- په بازارونو کي ایله او بی کاره مه گرځی. ځکه بیا خدای خبر چي دغه غنیمت وخت در پیدا سي که نه. دا دوني کړاونه او لگښتونه او له کور کهوله او وطنه مسافري د دې لپاره نه ده چي دغه خور او قبمتي وخت په بی ځایه خبرو او بی گټي گرځېدو او بی کاره خوب یا کښېنستو تېر کړی. البته اړتیا او ضرورت خو نو بېله خبره ده.

- پام مو وي چي د مدینې د اوسېدونکو او نورو سره په ښه توگه او زغم کړنه وکړی. له هغو څخه که څه هم څه ناوړه عمل وویښی د کرکي پر ځای غوره چلند کوئ. ځکه کېدای سي د رسول ﷺ د گاونډي یتوب له برکته د هغو خاتمه په خیر سي.

زموږ دعا ده چي سفر مو هوسا او ښکمرغه وي او په خیر خپل کور ته را ستانه سی. لوی څښتن دي ستاسي حج، عمرې، زیارتونه او ټول عبادتونه قبول کړي او په خپله خدایي سره دي زموږ گران هیواد لکه څنگه چي ښایي هغسي خپلواک، ودان، سرلوړی او د پردو

له اړتیا را وژغوري. خدای ﷻ دې زموږ ټولو مرستندوی او ساتندوی سي (آمین).

له مدینې منورې څخه ستنېده

پام کوی چې له مدینې منورې څخه د ستنېدو لپاره بېره او بېتابي در څخه څرگنده نه سي.

له مدینې منورې څخه د ستنېدو پرمهال لومړی په نبوي مسجد کي په هغه طریقه چې دمخه یې یادونه وسوه دوه رکعته نفل وکړئ، د رسول ﷺ او ابوبکر او عمر رضی الله عنهما روضې ته ورسئ په ژړاوو او ادب سلامونه ورته وړاندي کړئ، له دې متبرکو مقاماتو څخه د بېلتون له امله خپله خواشینی څرگنده کړئ، پر خپلو غفلتونو او تېروتنو باندي پښېماني ښکاره کړئ او توبه پروکارئ، رسول ﷺ ته الوداعي (د خدای په امانی) سلام وړاندي کړئ او مخ پر قبله دعاوي وکړئ چې: ای لویه څښتنه! زموږ سفر آسانه کړې، په سلامتي او عافیت مو خپل کور او کهول ته ورسوې، د دواړو جهانو له آفتونو مو وساتې، بیا مو مدینې طیبې ته تلل په برخه کړې او دامې هغې ته وروستی سفر مه کوې. ای د لوی څښتن پېغمبره! که ژوندی وم بیا درته رآخمه ان شاءالله او که مړه وم خپل ایمان تاته امانت پرېږدم او دا د قیامت د ورځې لپاره ستاسو سره امانت دی.

فقیرانو ته څه صدقه ورکړئ. د سفر په دعاوو او ذکر او استغفار له مدینې په وتلو په حسرت او ژړاوو او د اوبنکو په اورښت پیل وکړئ.

خپل کور ته ستاسي د بېرته ستنېدو په هکله خبر ورکړئ، دا سنت طریقه ده. کله چې مو خپل ښار ولید دغه دعا ولولئ:

«آټبون، تائبون، عابدون، لربنا حامدون».

ژباړه: موږ را ستانه سولو، توبه کوونکي، عبادت کوونکي، د خپل رب تعريف کوونکي.

په کورکي دوه رکعتہ نفل وکړئ، د لوی څښتن حمد او ثنا وواياست، دعا وکړئ او د حج، عمرې او زیارت پر دې ستر نعمت باندي شکر ادا کړئ. وطن ته تر رسېدو وروسته فقيرانو او گاونډيانو ته د وس سره سم څه ډوډۍ ورکول مستحب کار دی. خو پام کوئ چې په دې چارو کي د ځينو ناپوهانو غوندي تر حد تجاوز، اسراف او ریا در څخه ونه سي. د حج په مناسبت محفلونه جوړول او بي ځايه لگښتونه کول د وياړ او ریا مظاهر باله سي چې دا ټول ثواب له منځه وړي. تردې وروسته له گناهونو څخه ځان ساتل او په ښو کارونو کي پرمختيا د حج او زیارت د قبلېدو نخبه ده.

الحمد لله الذي بعزته وجلاله تتم الصالحات.

د ژباړن لنډه پېژندنه

عبد المالك «همت»

د پلار نوم يې مولوي عبدالرزاق.

د کندهار په سوزني کي زېږېدلی دی.

د زېږېدو کال يې ۱۳۳۲ لمريز.

په اسلامي او ټولنيزو علومو کي يې خصوصي زده کړي کړي دي.

د ډاکټر نجيب الله د واکمن کېدو په لومړيو کي له هيواده

مهاجر سو، لومړي پاکستان او بيا هند ته کډه سو.

کله چي لا طالبان پر کابل نه وه واکمن سوي تر اورېدې

کډوالی وروسته هيواد ته راستون سو. لومړی په کندهار کي اوسېدی

او اوس په کابل کي استوگن دی.

اوس په کور کي د کتابونو په ليکلو بوخت دی.

تر اوسه يې لاندي آثار ليکلي دي:

۱- د همت چيغه (شعري ټولگه) په ۱۳۸۰ ل. کال خپره سوې ده.

۲- سيد جمال الدين افغاني اند او ژوند (ژباړه) په ۱۳۸۱ ل. کال

خپره سوې ده. په ۱۳۸۹ ل. کال دوهم ځل خپره سو.

۳- زمور د قبلي تاريخ (دمکې مکرمې تاريخ) په ۱۳۸۵ ل. کال

دوهم ځل خپور سو. په ۱۳۸۹ ل. کال دريم ځل خپور سو.

۴- زمور د نبي مېنه (د مديني منورې تاريخ) په ۱۳۸۵ ل. کال

خپور سو. په ۱۳۸۹ ل. کال دوهم ځل خپور سو.

- ۵- ادب او ادبي کره کتنه په ۱۳۸۵ل. کال خپور سو.
- ۶- د مقالې لیکلو اصول په ۱۳۸۵ل. کال خپور سو. په ۱۳۸۸ کال دوهم ځل خپور سو.
- ۷- زموږ صحت او آخرت ته تاواني توکي په ۱۳۸۶ل. کال خپور سو. په ۱۳۹۰ل. کال دوهم ځل خپور سو.
- ۸- پوپنا سوي ولسونه (ژباړه). په ۱۳۸۶ل. کال خپره سو.
- ۹- زموږ د دښمنانو تور تاريخ او شومي موخي په نامه کتاب په ۱۳۸۷ل. کال خپور سو.
- ۱۰- د آسيا نن او سبا په نامه (ژباړه) په ۱۳۸۷ل. کال خپره سو.
- ۱۱- غرور او دهغه علاج (ژباړه) په ۱۳۸۸ل. کال خپره سو.
- ۱۲- د کلمې شريفې حقيقت (ژباړه) په ۱۳۸۸ل. کال خپره سو.
- ۱۳- اسلام د دوه لاري پر سر (ژباړه) په ۱۳۸۸ل. کال خپور سو.
- ۱۴- د حق او باطل جگړې، په ۱۳۸۸ل. کال خپور سو.
- ۱۵- د لوبديځ مشران وايي: اسلام او مسلمانان له منځه يوسي. په ۱۳۸۹ل. کال خپور سو.
- ۱۶- د حق او باطل د جگړې په هکله (۲۵) مقالې (ژباړه) په ۱۳۸۹ل. کال خپره سو.
- ۱۷- د حق او باطل په جگړه کي الهي سنت (ژباړه) په ۱۳۸۹ل. کال خپره سو.
- ۱۸- راځي توبه وکارو، په ۱۳۹۰ل. کال خپور سو.

- ۱۹- زه توبه کارم، خو...؟! (ژباړه) په ۱۳۹۰ کال خپره سوه.
- ۲۰- د اسلام د بري زېري (ژباړه) په ۱۳۹۰ کال خپره سوه.
- ۲۱- پښتو معلم الحجاج (ژباړه) په ۱۳۸۶ ل. کال خپره سوه.
- ۲۲- د ښځو د حج او عمرې لارښود په ۱۳۸۸ ل. کال لومړۍ ځل خپور سو. دادی اوس يې دوهم چاپ ستاسي په لاس کي دی.

پر دې سربېره يې د هيواد په دننه او دباندې کي بېلي بېلي مقالې هم خپرې سوي دي.

د ليکوال د گرځنده تليفون لمبر: 700300167 0093

د ليکوال د برېښنالیک يا ايمېل آدرس:

himmat_ afg@yahoo.com

تلبیه

لَبَّيْكَ، اَللّٰهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ لَبَّيْكَ، اِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ
لَا شَرِيْكَ لَكَ.

پا ملرنه د دې کتاب د مطالعې طريقه

له دې کتاب څخه د گټې اخیستنې ډېره بڼه طريقه داده چې لومړی ټول کتاب یو یا څو واره په غور ولولئ او د هغه مضمونونه ذهن نشینه کړئ. بیا پر خپل وخت هغه مضمون چې د لیدلو اړتیا یې وي وگورئ.

زهی سعادت آن بنده که کرد نزول گهی به بیت خدا و گهی به بیت رسول